SOLUŢIILE JOCORILOR PE LUNA SEPTEMBRIE

Joc Nr. 1
Silabe încrucişate (5 puncte)

Joc Nr. 3
Golf de cuvinte (10 puncte)

GALIA
PĂLIA
PARIA
PARIS

Joc Nr. 2
Rebus (5 puncte)

„Limba oase n'are dar oase sfărâmă"
E.H.

Joc Nr. 5
Proverb ascuns (5 puncte)

„De-ar şti omul ce-ar ajunge,
Mult ar mai ofta şi-ar plânge!"

Joc Nr. 2
Rebus (5 puncte)

Ca un glob de aur luna strălucea
Şi pe-o vale verde oştile dormea"

Joc Nr. 4
Proverb ascuns (5 puncte)

Dela frunte până la nas —
Şapte poşte şi un popas!"
C.H.

Joc Nr. 2
Enigmă (5 puncte)

„RODNEY"

Joc Nr. 1
Cuvinte sinonime (10 puncte)

DEBILI
UMAN
STABILI
MARASM
ALIENAŢI
NOROC
ÎNCURCAŢI
ELIDARE

„Duşmănie — Inimicie!"

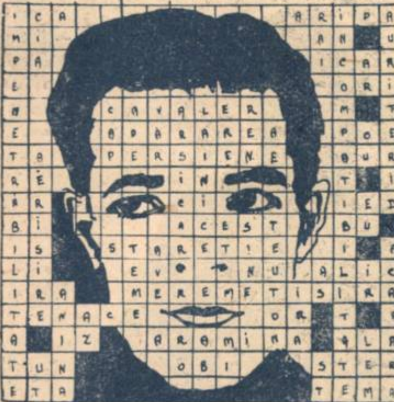
R	E	A	L	I	T	A	T	E
E	■	R	O	M	A	N	■	X
A	S	■	C	A	R	■	A	C
C	A	P	■	T	■	S	U	L
T	R	I	M	E	S	T	R	U
I	A	R	■	R	■	A	E	D
U	T	■	A	I	A	■	L	E
N	■	I	T	A	R	I	■	R
E	X	C	E	L	E	N	T	E

Joc Nr. 4
Cuvinte sinonime (5 puncte)

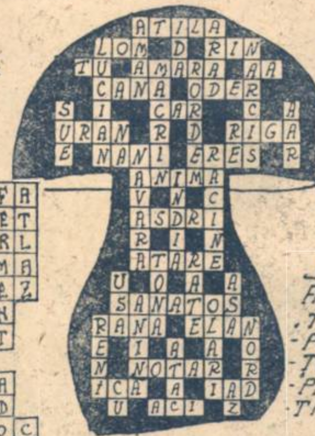
HRISOV
ANATEMA
IDEOLOG
DOXA
ACERB
MILINO
ASASIN
CAMARAD

„Haidamac — Vagabond"

Joc Nr. 1 Cuvinte încrucişate (Ossi Oswalda) 10 puncte

S	E	Y	A	S						S	A	N	F	A
P	R	E	V	A	L	A		S	P	E	R	I	E	T
A	M	■	A	L	U	N		P	I	P	A	■	R	L
T	E	S	■	O	P	O	Z	I	T	A	■	A	M	A
A	L	A	U	N	■	D	A	R	■	A	A	P	E	Z
	I	T	I	■	C	I	T	I	M	■	T	U	N	
	N	E	T	I	H	N	■	T	A	L	E	N	T	
			A	D	A	■	■	■	R	O	L			
	D	O	C	A	R	E	■	M	I	R	A	Z	A	
	O	R	I	■	I	X	I	O	N	■	N	O	D	
I	S	A	I	A	■	A	C	I	■	A	E	R	O	C
D	A	N	■	V	O	L	A	T	I	L	■	I	R	A
I	D	■	C	E	R	T		T	A	T	A	■	M	I
L	I	O	A	R	B	A		E	R	A	L	D	I	C
A	T	A	R	E						R	O	A	T	A

Joc Nr. 3
Cuvinte încrucişate (10 puncte)

Joc Nr. 4
Pecetia magică (5 puncte).

„Ori cât timp Român voi fi
Nu mă tem că voi pieri"
VASILE ALECSANDRI

Joc Nr. 3
Anagramă (5 puncte)

TAPIR —
— PIRAT —
— ŢIPAR —
— PITAR —
— TIPAR —

Joc Nr. 2
Silabe încrucişate (10 puncte)

Joc Nr. 5 infinit
5 puncte

ALCALA —
— CALAIS —
— ISLANDA —
— ANDALUZIA
— IAMBOLI —
— BOLIVIA"

DESLEGĂTORII

Au intrunit 130 puncte următorii: George Panaitescu, Făgărăşunu Alexandru, Leonida L. Demetriade, Sandu Săvineanu Const. Vasilescu si Marinescu Aureliu.

Prin tragere la sorţi a obţinut Sandu Săvineanu, Bucureşti, 1000 lei. D. George Panaitescu, Balş, 500 lei, Leonida Demetriade, Bucureşti, 300 lei.

Deasemenea au câştigat câte o carte următorii:

Traian Perieţeanu, Bucureşti 125; Flo rica Vasilescu, Caracal. 125; Aurora Popovici, Chişinău. 125; Moscu Ioan, Caliacra. 125; Niculae Popinfu-Timişoara. 120; Nicu Gheorghiu, Bucureşti, 120.

Albota-Argeş: Ştefan Ştefănescu 115.

Arad: Margareta Şchiopu 25; Mandache Ioan 75; Alexandru Iasomie; Rusescu Gheorghe 95; Urziceanu Vasile 85; Cimpoeş Nicolae 115.

Baba Arca: Ionel Mareş 10.

Bacău: Ioan Isopescu 75; Vasile Măciucă 80; Niculae Georgescu 80; Eufrosina Paraschivescu 47; Alexandru Marinescu 90; Petrică Iordăchescu 82; Stoain I. Popovici-Dărmăneşti 115.

Balş: Tanţa Ionescu 105; George Panaitescu 130.

Bălţi: A. Weinberg 85; Ioan Bârsan 90; Grindeanu Alexandru 100; Constantin Georgescu 75; Panaluţ Ştefan 85.

Bazargic: Speranţa Grecu 95; Ioan Paşcanu 100; Ghizare Dumitru 105; Danielov Alexandru 65; Danielov Demetru 65.

Bistriţa: Aurel Moldovan 100.

Botoşani: Albert Gross 100; Kohn Samuil 100; Mauriciu Segall 105; Rubinştein Willly 90; Solomon Weinfeld 105; Constantin Vasilescu 130 p.

Brăila: Arthur Popescu 97; I. Carol 85; Mara Trandafirescu 90; Gabriel Ivanov 60; Teodor Stamate 95; Ovidius Iuraşcu 100; Cristu Gh. Theodorin 100; Theodor Stamate 110.

Braşov: Alexandru N. Ivan 110; Buby Scheffler 105; Paraschivescu Dumitru 80; Minculescu Mhail 80; Alexandru Pârvulescu 115; Ionel I. Tarcea 115; Clara şi Marcel Abramovici 95.

Bucureşti: Socrate D. Panaitatu 70; Ghiţă Gheorghiu 120; Nicu Gheorghiu 120; Traian Perieţeanu 125; Gică Ionescu 110; Eustaţiu Mărculescu 60; Niculae Georgescu 90; Titi Ghiţescu 115; Jeana Ionescu 110; Victor V. Ionescu 117; Sandi Săvineanu 95; N. Orghidan 86; Irene D'y 95; Metá Şerbănescu 75; Palcău N. Ştefan 45; Const. C. Biculescu 25; Vasilescu Ioan 100; Elena Teodorescu 100; Sandra Mantu 60; Leonida L. Demetriade 130; Petruţa State 120; Viti Nicolau 120; Eugenia Nicolau 120; Sandu Săvineanu 130.

Buzău: Trăine N. Roman 100; Gherogne N. Roman 100; Romeo Schneidero 85; Nicu Zamfirescu 100; Lionel D'Ally 120; Chelaru Corneliu 105.

Caliacra: Bunescu Ovidiu 96; Stănescu Niculae 90; Cristescu Dan 95; Moscu Ioan 125; Marinescu C. Aureliu 130.

Câmpina: Wischegg 100; Mioara C. Vasilescu 100; Const. P. Horjea 115; Cernătescu Petre 95; Nicu Slavu 115; Vasilică Ionescu 110.

Caracal: Eugenia Stamate 96; Ana Ballu 80; Florica Vasilscu 125; Petre Vasilescu 125.

Chişinău: Ionescu Dârzeu 100; Aurora Popovici 125; Petroff Alexandru 95; Domancov Petre 30; Marin Ioan 95.

Cluj: Magda Ovidiu 100.

Constanţa: Elev Bondea Titu 105; Brătescu Vasile; Făgărăşanu Alexandru 130; Bebe Popescu 115.

Coteşti: Vasile Brezeanu 40.

Craiova: Mady Rocoş 100; Jeana Rocoş 100; Tudorică Nicolau 100; Tita Stoiculescu 105; Corneliu Puţureanu 110; Bică Pisoschi 115; Gheorghe Dumitrescu 100; Vasile Turculescu 120; Ecaterina Alexiu 115; Nelly Nicolau 115; Mitică Ionescu 115; Constantin Smarand. Popescu 115; Paul Brădişteanu 100; Gicu Popescu Cetate 115; Nutzi Avramescu 115; Jean Marotineanu 105; Gela Greblescu 120; Nona Dimitrievici 120; Iréne D'y 80.

Focşani: Eugen I. Negru 95; Maria Gaşler 95; M. G. Petrache 808; Antonescu M. Ioan 110; Nicolae T. Nicolau 120; Nicolae T. Iliescu 120; Dica Grand 110; Enache Cocoloş 110; Gagiu N. Ioan 95.

Galaţi: Teodor C. Jani 100; Elena Teodor 100; L. P. Lubiniţă 105; Anton Logofătul 120; I. Popescu 115; Aurora I. Dimitriu 100; G. Ionescu 100; Heinrich Herşcovici 100; Cicerone Ath. Palade 115; Tudor P. Gheorghiu 115; Nic. Dumitru 115; Nel. Pal. Bădălan 115.

Herţa: Sofie Abramovici 20.

Giurgiu: Virgil Grigoriu 110; Antonescu Dumitru 105; Antonescu Elena 105; Iancu Simionescu 107; Roşanu Gheoghe 70.

Iaşi: Fr. Donenfeld 110; Emil Launy 100; Şmilovici Isac 85; Şmilovici Artur 85; Vlaicu Mitru 115; Preda Laurian 28.

Ismail: Schachter Iancu 95; Leonardo I. Hotniac 95; Ivanov Dumitru 80; Dragomirescu Alexandru 105; Busuiocescu Elefterie 100.

Lipova: Dimitrie Ardeleanu.

Odobeşti-Putna: Iosif Avram 105; Iancu Avram 105; Const. Gr. Mihai 100.

Oradea Mare: Dorin Andreescu 115.

Piteşti: Ioan I. Zaharescu 105; Ioan Polizu 100; Vasilescu Dumitru 95; A. Lorian 110; T. Atanasiu 110; Gică Mihăescu 85.

Ploeşti: Iahodaia 85; Alexandru Marinescu 100; I. Duţu 105; Juliu D. Pomescu 115; Săvulescu Niculae 100.

Râmnicu-Vâlcea: Puica Drăguşanu 75; Ioan Agadir 85; Petre Gulimin 100; Jean şi Mişu Constantinescu 115.

Reni: Gh. Voloc 20; Gh. Andreescu 60; Lupea Ilie 70; F. Iacobsohn 79.

Roman: Mioara Bontaş 105; Corneliu Bontaş 105; Plutonier Bucătariu 100;.

Schineni-Bacău: Const. C. Mardare 110; Paula Modica 105.

Silistra: Mişu Popescu 105; Gabriel Iosif 100.

Slatina: Polichroniade Dumitru 95; Const. Stoian 95; T. Teodoreanu 105.

Slobozia-Ialomiţa: Gheorghe D. Beşlegeanu 50.

Ţândărei-Ialomiţa: George Istrate 90.

Tg.-Ocna: Mauriciu Herşcovici 105; Gusty Segall 100.

Tătăreşti-Basarabia: Mihail Săndulescu 100; Spandonide Demetrius 100.

Teleorman: Bubi Popper 105.

Timişoara: Zoiţa Toboşaru 100; Isăceanu Constantin 100; Niculae Mihăescu 100; Niculae Popiniu 125.

T.-Măgurele: Th. Stănescu, C. Marinescu 75.

T.-Severin: Aurel Dumitrescu 100; Grigore Timoftescu 65; Ştefan E. Gheorghiu 105; Constantin Roatăş 115; Romulus Otopeanu 115.

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Noembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 37, 38, 39 şi 40, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Noembrie 1928.

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 40
29 Octombrie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbăta

„CĂLUGĂRII DIN VECHIUL SCHIT...“

Pictură fotografică luată la mânăstirea din peştera Ialomicioara.

(Foto „Realitatea Ilustrată“)

Atelierele „Adevărul“ S. A.

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 41
27 Octombrie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

DRĂCUȘORI DE FETE

Steluțe care răsar pe ecran

(Foto M. G. M.)

Prețul 8 Lei

In memoria lui...

Aşa dar, eroul a pierit. Ultimele nădejdi că, poate, mai trăeşte izolat pe vreun banc, în tovărăşia blânzilor urşi polari, s'au spulberat ca tot atâtea delicate petale...

Să ne descoperim!

Şi să dăm drumul, îndureraţi, gândurilor aşternute de noi cu o certitudine pe care am fi vroit-o dezminţită, atunci când ştirile asupra soartei lui Amundsen se băteau cap în cap.

* * *

Tragic şi demn sfârşit! Intr'o privinţă exploratorul a fost favorizat de soartă. Sunt oameni cari trăesc frumos şi cari mor lamentabil. Un militar e purtat pe targă, paralitic. Un economist sfârşeşte la ospiciu. Un savant de laborator, Curie, e călcat de automobil. Un scriitor şi un om de acţiune, Zola, este asfixiat. Şi e nesfârşit numărul celor cari au desfăşurat energie în viaţă, cari au păstrat o atitudine elegantă în viaţă, cari s'au luptat cu ea, dar cari nu au murit la timp, şi n'au murit frumos .

Ce-şi putea dori mai mult bătrânul urs polar decât să închee ultimul capitol al vieţii sale în regiunile care pentru el nu mai păstrau aproape nici o taină, în regiunile pe care curajul său le-a explorat cu preţul unor greutăţi şi al unor primejdii cari singure pot da măsura eroismului autentic. E un curaj şi un eroism să stai în faţa glonţelui pe front. Dar curajul şi eroismul acesta sunt de un calibru anumit. Şi, la drept vorbind, nu ştim dacă e curaj şi dacă-i eroism să faci faţă unor împrejurări pe cari nu le poţi ocoli, pe cari nu le creezi tu însuţi. N'ai încotro. Bravezi primejdia din faţă căci o mai sigură primejdie te aşteaptă la spate dacă dai înapoi. Şi mai este un eroism care echivalează cu-o sinucidere. Sunt actele de bravură superbă, inutilă, când înfrunţi o primejdie de dragul primejdiei, fără hotărîrea de a învinge dar cu resemnarea de a cădea înfrânt.

Adevăratul eroism e conştient, e cel care cere continuitate în acţiune, care te sileşte să învingi nu numai primejdiile mari dar şi pe cele mici. E constructiv.

Amundsen a fost erou în accepţia înaltă a cuvântului. Viaţa sa a fost un şir de fapte cari ar fi putut anihila voinţa oricărui altuia: cercetări migăloase de cabinet şi explorări riscate de luni de zile, înfruntând nu vrăjmăşia oamenilor ci încăpăţânarea firii care nu-şi divulgă tainele decât când o forţezi, — şi care se răzbună atunci sau după aceea.

Bătrânul urs polar a smuls, rând pe rând, secretele regiunilor cari încă se împotrivesc asalturilor date de ştiinţă. A îmbătrânit în cercetări şi în expediţii întrerupte, reluate, iarăşi întrerupte, însă niciodată abandonate definitiv. Intre timp a lăsat loc altor cercetători pe cari zelul şi eroismul bătrânului îi stimula. Bătrânul urs polar stătea în gardă, urmărind patern încercările celorlalţi, gata să intervină cu un sfat şi cu un ajutor oridecâteori nevoia reclama.

Când expediţia generalului Nobile a eşuat, când echipajul a căzut printre gheţari, cel dintâi care a sărit să dea o mână de ajutor, el a fost, —Amundsen. Şi-a pierit. A murit aşa cum mor eroii: conştient de pericol, mobilizat perpetuu în armata care luptă pentru propăşirea ştiinţei.

Dăduse ştiinţei tihna„ eforturile de zi cu zi ale unei vieţi permanent sbuciumate, dar nu-şi dăduse viaţa. Şi el ştia că un mare gânditor de prin aceleaşi meleaguri sumbre formulase o sentinţă aspră într'o lucrare: cel care a dat pentru omenire totul afară de viaţă, — n'a dat nimic.

Amundsen a dat-o. Era tot ce mai avea să dea. Era tot ce mai putea să dea.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

IN ziua când numărul acesta va fi în mâinile lectorilor, zeci de mii de cetăţeni evacuează mii de imobile şi pornesc să ocupe altele care nu sunt mai bune, dar care sunt mai scumpe decât cele precedente. S-tul Dumitru ca şi S-tul Gheorghe, au însemnat şi altădată, şi înseamnă cu atât mai mult astăzi, pentru chiriaşi, zile nu de sărbătoare, ci de teroare.

E regretabil că, la zece ani, după încheerea războiului, nu am intrat încă în normal, sub raportul problemei locuinţelor şi că, în timp ce aiurea, criza adăposturilor, nu mai există de mult, la noi ea dăinueşte, cu tendinţe de agravare.

S'a construit, desigur, dar nu în măsura şi nu după planul reclamat de împrejurări.

Imobilele ridicate în ultimii ani, nu sunt accesibile populaţiei mijlocii, deoarece chiriile depăşesc posibilităţile bugetare ale salariatului.

Era de datoria Statului, să intervină în rezolvarea acestei chestiuni, aşa cum s'a făcut pretutindeni.

Legile elaborate şi aplicate în acesti zece ani, n'au făcut decât să complice şi să înăsprească raporturile dintre proprietari şi chiriaşi, căci problema nu putea fi soluţionată prin legi de cabinet ci printr'o vastă operă de construcţii.

Ceeace, din păcate, nu s'a făcut.

* * *

PESTE patruzeci şi opt de ore, se vor desfăşura la Constanţa, într'un cadru excepţional, serbările organizate cu prilejul împlinirii unei jumătăţi de veac, de la realipirea Dobrogei.

Participă — în afară de membrii guvernului — familia regală şi Inalta Regenţă.

Serbările acestea au caracterul afirmării definitive a drepturilor, noastre istorice asupra provinciei, care în decurs de cincizeci de ani de administraţie românească, a realizat progrese formidabile.

Serbările de acum prezintă deasemeni şi caracterul demonstrării acestor realizări.

* * *

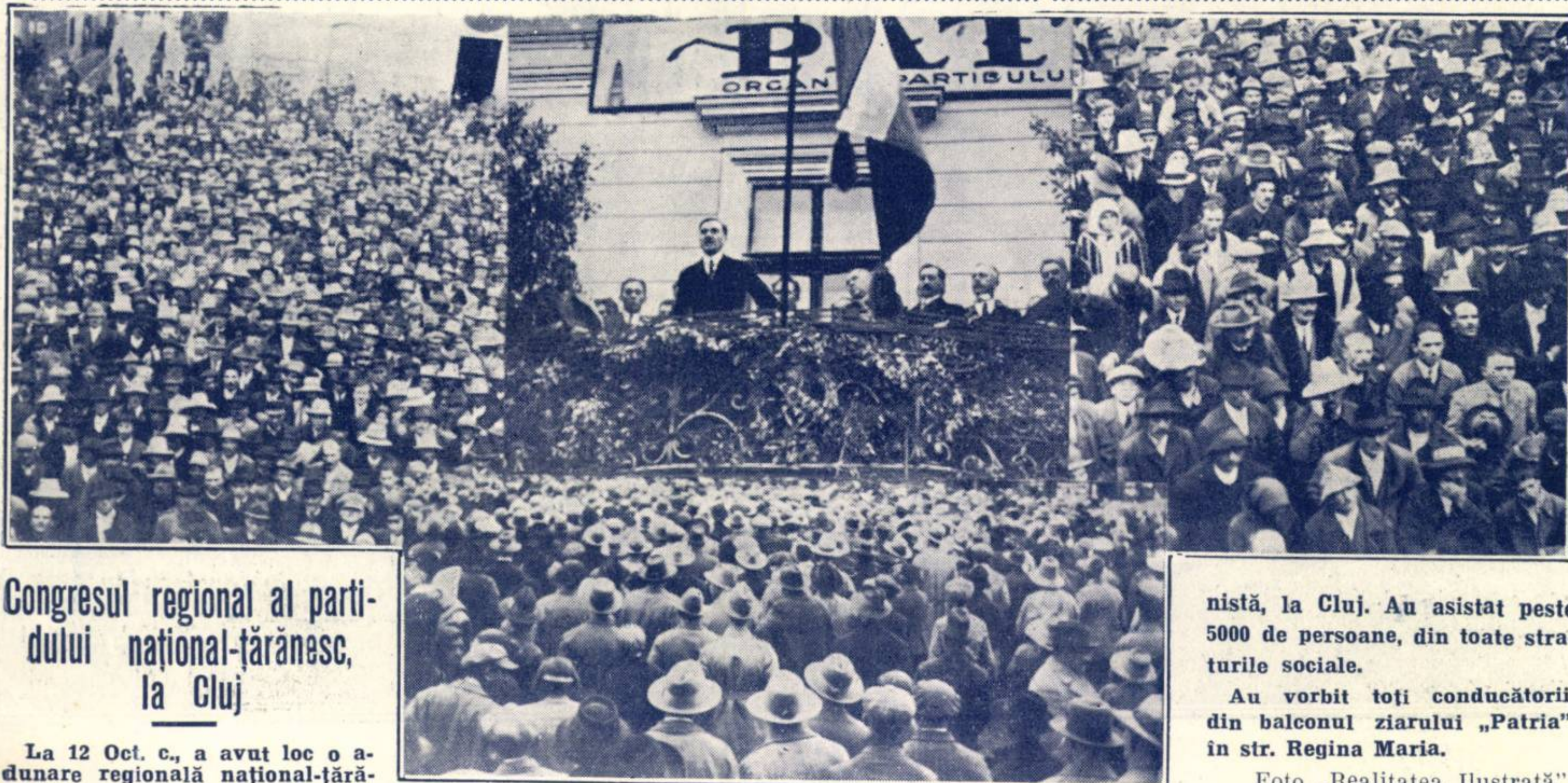
AU fost semnalate mari răscoale ţărăneşti în Ukraina. S'au produs scene sângeroase. Populaţia a devastat localurile publice şi a atacat autorităţile, care la rândul lor, au chemat armata pentru a restabili ordinea.

Se spune că sunt sute de morţi şi răniţi.

Cauza? Administraţia despotică sovietică, şi foametea care bântueşte de luni de zile în cuprinsul Rusiei şi în special, în cuprinsul Ukrainei.

Chestiunea aceasta a mai fost relevată de noi. Spuneam că, foametea nu este un sfetnic bun, şi prevederile noastre au fost confirmate mai degrabă şi mai categoric, decât ne aşteptam.

Congresul regional al partidului naţional-ţărănesc, la Cluj

La 12 Oct. c., a avut loc o adunare regională naţional-ţărănistă, la Cluj. Au asistat peste 5000 de persoane, din toate straturile sociale.

Au vorbit toţi conducătorii, din balconul ziarului „Patria", în str. Regina Maria.

Foto „Realitatea Ilustrată"

Curiozități

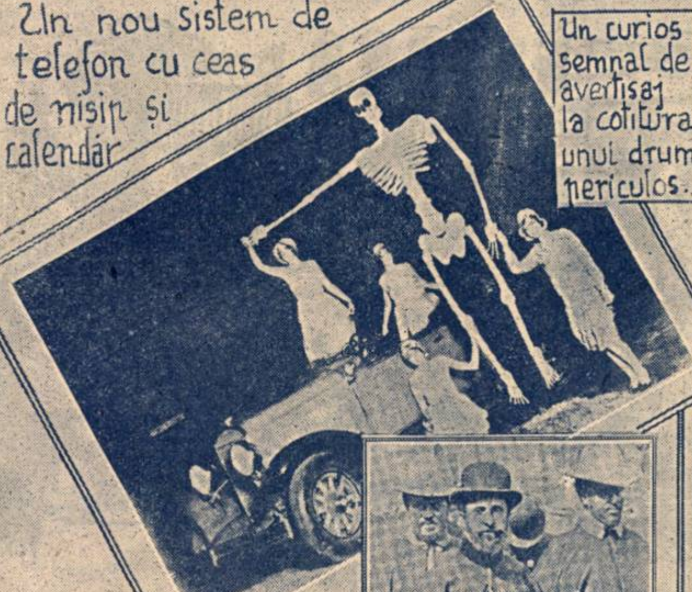
Un nou sistem de telefon cu ceas de nisip și calendar

In Londra s'au instalat automate pentru mărci poștale.

O echipă de femei polițiste la Birmingham (Anglia)

Un curios semnal de avertisaj la cotitura unui drum periculos.

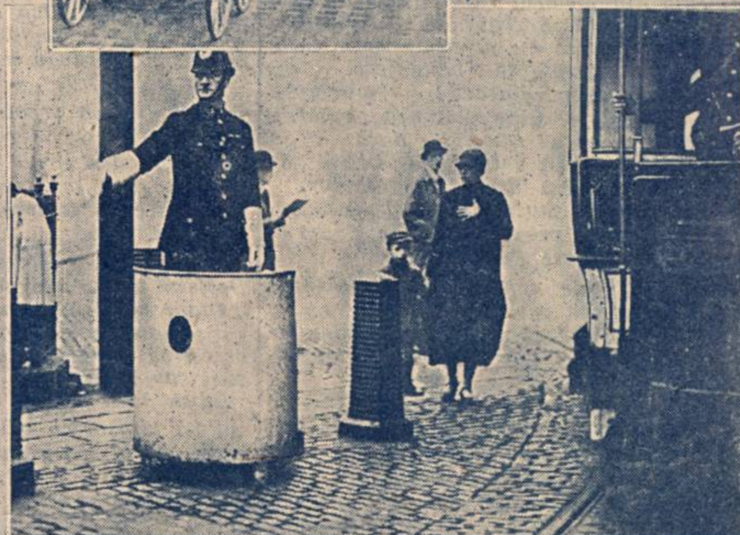
Cum se face trecerea copiilor în America.

Ras Tafari, regele Abisiniei, voiajând în Europa.

O panteră ca manechin la o casa de mode din Berlin.

In Irlanda, polițiștii sunt apărați de accidente stând în cutii.

KINDLER

Sbuciun

Schiță cubană de A. Hernandez-Cata

CÂINELE fusese gonit probabil de arșița dogoritoare a soarelui în grădinița care forma un fel de oază de umbră în câmpia fără sfârșit. Când pe seară cele două fete tinere, eșiră din rancho, îl găsiră strâns ghem la umbra unui tufiș și când încercară să-l gonească, el răspunse cu mârâituri de supărare. Fetele simțiră atunci fiori

de teamă și îngrozite de lumina răutăcioasă a ochilor turburi cu cari le privea, chemară într'ajutor pe fratele lor.

Cum se apropie acesta, câinele uriaș îi sări de gât, îl trânti la pământ, și fugi pe poartă afară.

— „Manuel, uite, sângerezi! — strigă sora mai mare, arătând pantalonul rupt care începea să se roșească.

— „Repede, dați-mi pușca“ — răspunse fratele.

— „Să-l împușcați, don Manuel, — strigă și bucătăreasa — altminteri o să muște și pe alții. Și trebue să punem pe rană păr ars de al lui.

Dar când i se aduse pușca, câinele și dispăruse printre cactușii înalți ce creșteau de cealaltă parte a gardului.

După ce trecu prima enervare, Manuel simți cum din piciorul rănit i se ridică ca un val de ghiață. Sprijinindu-se de brațul surilor sale, merse cu greutate spre casă. El spuse mamei sale să-l bandajeze.

— „Frumoasă vilegiatură! — murmură sora mai mică. — Cine se îngroapă într'o singurătate ca asta! Cine știe dacă o să vrea bucătăreasa să bată calea lungă de câteva ceasuri, până 'n sat, după ajutor.

— „Slăbește-mi puțin bandajul — întrerupse Manuel — vreau să încerc s'adorm, poate mai contenesc durerile.

Mama și fiicele coborâră în bucătărie, unde Catalina cea grasă, povestea cu o fată înspăimântată și cu glas misterios, ce urmări tragice pot avea asemenea mușcături.

Iritate de nenorocirea care se abătuse și în fața căreia stăteau neajutorate, cele trei femei fură apucate de o frică cumplită. Imaginația lor broda scene de groază în timp ce bolnavul, sus, se lupta și dânsul cu spaima că, va deveni curând o fiară, din pricina mușcăturii.

Trebuiră multe rugăminți și vorbe blânde, până să se decidă bucătăreasa să pornească la drumul lung, până 'n sat.

Intre timp se 'ntunecă și femeile tresăriră înspăimântate când din casa liniștită, răsună vocea lui Manuel, care le chema. Un instinct nelămurit le îndemna să nu răspundă la chemare. Numai singură mama spuse:

— „Vin, fiul meu, vin!“

Iubitoare, dânsa se aplecă deasupra patului, sărută fruntea fierbinte a bolnavului și căuta să-și liniștească fiul, care, cuprins de friguri, tremura.

— „Nu se vede nimic mamă?“

— „E încă prea devreme, copilul meu, dar liniștește-te; cu siguranță vor trimite pe cineva“.

— „Inez și Paquita se tem de mine, nu-i așa mamă?“

— Nu vorbi nerozii, Manuel! O să vezi îndată că nu e nici o primejdie... Spune-mi ce vrei să-ți fac? Dorești ceva?“

— „E îngrozitor mamă, că trebue să stau așa liniștit, și nu știu ce am... Cine ar fi visat măcar, când am venit noi aici!“

— „Bietul meu copil, cum tremuri! Stai să-ți așed puțin pernele“.

— „Nu, nu vreau. Dar te rog mai udă odată legătura, și uite-te dacă sosesc“.

Mama părăsi fără sgomot odaia. Și în vreme ce noaptea se lăsa pe nesimțite, trei umbre înghemuite dinapoia ferestrii ranchoului, pândeau calea dinspre sat.

Din ce în ce se făcea mai întuneric. Nădejdile se pierdeau în negura nopții.

— „Nu vor fi aici decât mâine în zori. Dar va fi încă vreme“ încercau să se mângăie singure, cele trei femei.

In cele din urmă fetele se hotărâră să se culce, dar pe chipul lor se citea atâta stânjenire, încât mama trebui să le vie într'ajutor.

— „Lăsați-l, nu-i mai spuneți noapte bună. Desigur acum doarme“.

Chiar când auzi cum fetele propteau ușa cu scaune, în dragostea ei de mamă încerca să ierte teama lor lipsită de iubire și-și spuse tare:

„Sunt încă atât de tinere...“

Păși binișor în odaia bolnavului și se așeză pe pat. In groaza care o cuprinse ascultând aiurelile celui scuturat de friguri, nu era nici o urmă de teamă pentru sine.

— „Ele fug de mine... știu că sunt turbat. Și din totdeauna ne împăcam atât de bine! Mereu eram împreună! ...Mamă, tu... tu desigur nu crezi că sunt turbat... Vai mai bine moartea!... Mamă, când vei vedea că vreau să mușc, atunci să mă încui. Imi făgăduești?... Nu vreau să fac rău nimănui, mamă!... Du-te mamă! Du-te acum... Nu, nu rămâi aici! te rog mamă... Dacă aș trebui să mușc n'aşi simți dorința asta să te îmbrățișez... Nu-i așa?... Lasă-mă, lasă-mă mamă! Nu te apropia... Răsuflarea mea dogorește!“

El se ridică în pat, și se svârcoli cu atâta furie, încât mama se sperie. Din nou încercă cu vorbe blânde, cu cuvinte copilărești, să-l liniștească. Il mângâie blâjin cu mâna pe față, până când tremurăturile încetară.

Trecu un ceas, apoi încă unul... Deodată inima ei de mamă presimți că vine cineva pe drum. I se părea că deosebește un sgomot depărtat. Oare veniau?!! Auzise Dumnezeu rugile ei?...

Se strecură binișor afară, în vârful degetelor, cu gând să se urce în catul de sus, ca să poată vedea mai departe, în noaptea înstelată, când două voci înfricoșate, întrebară deodată:

— „Tu ești mamă?“

— „Da, mă urc sus să văd. Manuel doarme.“

Manuel de fapt zăcea într'un fel de somnolență dar era încredințat că mama e lângă dânsul. Când își dete seama că lipsește, în adâncul sufletului său, se născu o teamă grozavă. Ochii lui căutau în întunericu rece.

— „Mamă, ai plecat?“ — șopti el.

Cu mâna tremurătoare pipăi în jurul lui Nimic! Atunci glasul se prefăcu în strigăt de groază:

— „Mamă, mamă.... mamă!“

Incă odată și încă odată răsună strigătul lui, cuvântul care însemna pentru dânsul ultima nădejde.

Pași ușori se apropiară în grabă. Ah, veniau cel puțin surorile!

Dar în chip strident se auzi de afară răsucitul cheii în broască...

Era închis! I se părea că a auzit încuindu-se propriul său coșciug.

Aceasta fu ultimul său gând limpede.

Fu cuprins apoi de încredințarea nestrămutată că s'a isprăvit. Singura conștiință de a sfârși ca om, înainte de a deveni fiară, îl mai stăpânea.

Și apoi?...

O detunătură scurtă, puternică, care pentru o clipă sfâșie liniștea nopții...

Monumentul dela Adam Clisii

Cea mai interesantă parte din pietrele sculptate pe monumentul acesta făcut de romani în amintirea cucerirei Dobrogei, a fost smulsă de la locul ei de oameni de știință și adusă la București unde după ce a stat în muzeul Universității, a continuat să peregrineze ajungând acum în curtea Muzeului Militar din Parcul Carol. Parte din pietre au scăpat de pe un șlep în fundul Dunării unde se mai află, iar cele din curtea Muzeului trântite la întâmplare, îndură intemperiile și se macină mai departe. Adam Clisii a fost cel mai frumos și original monument de artă al frontului, care merita din toate privințele să fie restaurat.

Și azi în blocurile de piatră sculptate putem ceti pagini necunoscute ale războaielor romane.

Sunt extrem de interesante și din punct de vedere artistic scenele care reprezintă: un împărat roman călare, lupte între barbari și romani, prizonierii, căruțele barbarilor, turmele lor de capre, stegarii romani și buciumașii cu trâmbițele încolăcite pe umăr. De mare importanță e și podoaba din fruntea monumentului unde soldații artiști au sculptat pe prizonierii barbari, pe principii dobrogeni.

Fiecare din acești principi bărboși îmbrăcați în ițari și purtând gluga pe umeri e legat de câte un stejar — copoc și azi falnic în codrii Dobrogei de nord.

Basoreliefurile prezintă în detalii curiozități interesante de pildă — unul din principii barbari are un coc pe tâmplă așa cum mai poartă și azi „pădurencele" din Țara Hațegului.

Un altul e legat de un palmier, pentru că sculptorul era originar dintr'o armată colonială.

Călărețul înzăunat care apare singur pe un basorelief pare să fie însăși cuceritorul Daciei. Pietrele merită să fie văzute și adăpostite.

ADRIAN MANIU

O nouă școală militară

D. DR. ANGHELESCU, ministrul instrucțiunei, asistând la punerea pietrei fundamentale, a uneinoui școale militare.

Festivitatea dela „Cercul Subofițerilor reangajați"

D-l loc.-col. Poenaru, fondatorul „Cercului Subofițerilor Reangajați", a fost sărbătorit Duminică 21 Oc. c. la sediul Cercului, cu ocazia trecerii în rezervă.

SOCOTEALA

de Gh. Brăescu

RECOLTA se ridicase. Ţarinile pustii, se înfrăţeau în culori mohorâte. Un singur plop, cu foile însângerate de rugină, apărea pe deal la marginea pădurii, galbenă ca o făclie aprinsă la capul toamnei, ce-şi dădea sfârşitul.

Plouase toată noaptea. Din cerul plumburiu, filtra încă o bură de ploaie, destrămată de vânt. Totul era înnecat de apă; podurile erau jilave, gardurile lucioase şi câinii cu părul ud, tremurau sburliţi pe prispe. Pe drumul desfundat, oamenii se adunau morocănoşi la socoteală, la curtea lui conu Mateiu dela Dumeşti. Bărbaţii în opinci mari, cu mintene de târg, cu feţe chinuite călcau cu paşi trudiţi, fără spor. Femeile, vinete de frig în fuste sărace, lunecau desculţe prin noroiu, legate la cap cu şaluri groase, sânelii.

— De ce umbli desculţă, lele Smarandă?
— Dacă n'am ciuboţele.
— Ai să răceşti.
— Dela chicioare nu răceşte omul.

Incet, încet, curtea se umple de oameni, ce se strâng îngrămădindu-se tăcuţi la fereastra cancelariei. Conu Mateiu, om sănătos, de cincizeci şi ceva de ani, le face toate cu rânduială, cu tabiet, sorbind din cafea, trăgând din ţigară, rânduind teancuri de monedă măruntă, în lei şi gologani, la marginea catastifului, deschis dinaintea lui.

Oamenii îşi aşteaptă cu răbdare rândul, îşi primesc banii, pe cari îi privesc lung, uitându-se nedumeriţi în palmă, căutând să scoată socoteală dreaptă din mintea lor întunecată. Ajutându-se între ei, răzleţindu-se departe lângă grajd, pe un trunchiu culcat dealungul gardului, fac grămăjoare de gologani cu mâini neîndemânatece, ca şi cum ar da cu bobii. Femeile, cu buzele tivite, înoadă banii în colţul tulpanului, pe care-l ascund în sân şi suflându-şi nasul cu parapon, se şterg de fustă şi ies blestemând pe poartă. Incet, încet, răfuiala se isprăveşte, oamenii pleacă, îndreptându-se fără să se îndemne, din instinct, spre crâşmă, unde în faţa sticlei cu rachiu, va isbucni nemulţumirea, în vorbărie stearpă. Curtea s'a golit. Un singur om a mai rămas la fereastră.

— Neculai Boiangiu?
— Eu conaşule.
— Ce vrei?
— Ziceam că să-mi faci şi mie socoteala.
— Tu n'ai de luat nimic.
— Pă dă, eu ştiu?... Mata ştii.. Ori c'oi mai avea de luat, ori c'oi mai avea de dat...
— Fugi, n'ai, nu mai pierde vremea.
— Amu dac'am venit, socoteşte-mă şi pe mine.
— Ce să te mai socotesc. Vino al'dată. S'a făcut noapte.
— Văd conaşule, da fiindcă am venit...

Conu Matei puse din nou ochelarii şi deschizând catastiful înnegrit de socoteli, de pete şi de ştersături, îi citeşte lui Neculai Boiangiu, care ascultă încordat, cu speranţa vagă de a prinde pe boer cu oca cea mică.

— Boiangiu te chiamă?
— Boiangiu Neculai, săru'mâna.
— Uite omule. Ai rămas dator de anul trecut cu două sute şaptezeci şi trei de lei şi cincizeci de bani. Aşa e?
— Douăzeci de lei ţi-am dat la Crăciun, aşa e?...
— Aşa-i conaşule.
— Ai venit pe urmă aproape de Paşte şi ţi-am dat patruzeci de lei, de ai îngropat fata, aşa e?
— Aşa-i conaşule.
— Face în total trei sute treizeci de lei

şi cincizeci de bani, aşa e?
— Aşa-i săru'mâna.
— Amu dac'am venit, socoteşte-mă şi pe ziua, fac douăzeci de lei; şase zile de praşilă fac doisprezece lei; opt zile de coasă, fac şaisprezece lei...
— Cât ai socotit mata ziua de coasă?
— Doi lei, cât s'o socotesc!
— Tot doi lei?
— Da cât vrei?
— Ziceam că doi şi cincizeci, cum s'o plătit şi la Valea Satului.
— Nu ştiu ce s'a plătit la Valea Satului, eu aşa am plătit totdeauna.
— Ghini, conaşule.
— In total ai de primit o sută şaptezeci de lei, aşa e, ca să nu mai socotesc?
— Aşa-i conaşule.
— Scade o sută şaptezeci din trei sute treizeci şi trei şi cincizeci de bani...
— Da ziua dela stupărit ai pus-o mata?
— Am pus tot bre, nu mai întreba. Răi
— Şi două zile la îngrădit.
— Le-am pus.
— Şi cinci zile cu caru.
— Pus.
— Ei, deacolo zece zile la bătut popuşoi...
— Am pus tot bre, nu mai întreba. Rămâi dator o sută şaizeci de lei. Uite socoteala. Eu n'am să te înşel, nu e aşa?
— Aşa-i conaşule.
— Care va să zică, asta e. Mergi sănătos şi caută să vii regulat la muncă, să te plăteşti de datorie... la anu să te alegi şi tu cu ceva.
— Da acu nu-mi dai nică?
— Ce să-ţi dau?
— Să-mi hi dat şi mie ceva.
— Dacă n'ai de luat.
— Cum conaşule, eu să muncesc degeaba.
— Cum degeaba, mă?
— Va să zică eu la arat, eu la semânat, eu pis-tăt locu' şi când la plată...
—Dacă iei înainte cine ţi-i vinovat?
— Aşa-i conaşule, da-i păcat şi de mine, c'am muncit toată vara... măcar douăzeci de lei să-mi dai.
— Nu mai dau înainte. Am trimis după tine deunăzi şi n'ai venit.
— Eram dus cu vaca la iarmaroc... Să spue oamenii.
— Da la împletit de ce n'ai venit?
— Veniam, gândeşti mata că nu veniam? Dacă's bolnav şi mă dor şelele...aghié mă ridic de gios... Am pus de m'o călcat ursu şi tot degeaba.
— Ţi-am spus, nu mai dau. Du-te şi nu-mi bate capul.
— Dă-mi zău conaşule, nu-ţi fă păcat.
— Plăteşte-te întâi de datorie.
— Ardi-o-ar focul de datorie, dă-mi barem de un rachiu... Să mă bată Dumnezeu, dacă am o chicătură de gaz în lambă...

Războiul „taxiştilor" din Chicago

INTRE două companii concurente de „taxico"-uri din Chicago: „Yellow" şi „Chekker" s'a reluat războiul întrerupt de armistiţiul survenit acum câteva luni. Participă la acest război 8.000 de taximetre. Se aruncă bombe în garaje; se strică maşinile, ziua, în stradă; şofeurii se luptă şi se omoară, căutând să atragă clienţi pentru maşinile lor; directorii companiilor inventează reciproc cele mai straşnice acuzaţiuni. Justiţia e supraîncărcată cu anchete. Garajele cer din ce în ce mai mulţi poliţişti pentru pază, etc., etc...

Pinteni electrici

LA cursele din Reechmond (Australia) a fost arestat un jokeu care a aplicat la pinteni, o mică baterie electrică, pentru a-şi stimula calul, cu ajutoorul descărcărilor de curent electric. Veterinarii au constatat, că aceste descărcări, pricinuiau calului dureri mai acute decât orice lovitură de cravaşă sau imboldire de pinteni. Calul a fost descalificat, jokeul dat în judecată, iar proprietarul calului eliminat din Turf.

Oameni fapte şi idei

Ziaristul Horan, corespondentul concernului parisian Hearst, implicat în furtul de documente.

Doi tineri fii de miliardari, asasini.

Leaderul laburist Macdonald la Berlin.

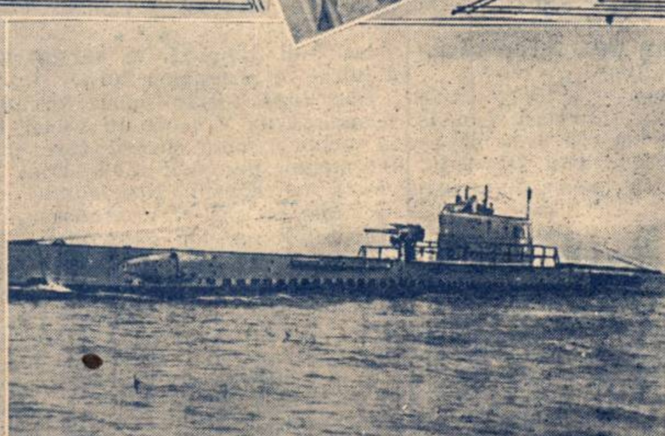
Monumentul primului soldat căzut în război.

Campionul mondial de box, Genne Tunney cu soţia sa, o miliardară americană, la Roma.

Comandantul Eckener privind New-York-ul din zeppelin.

Submarinul francez „Ondine" dispărut cu tot echipajul, după ce a fost lovit de un vas grecesc.

„Moartea aviatorului" operă unui sculptor englez.

KINDLER

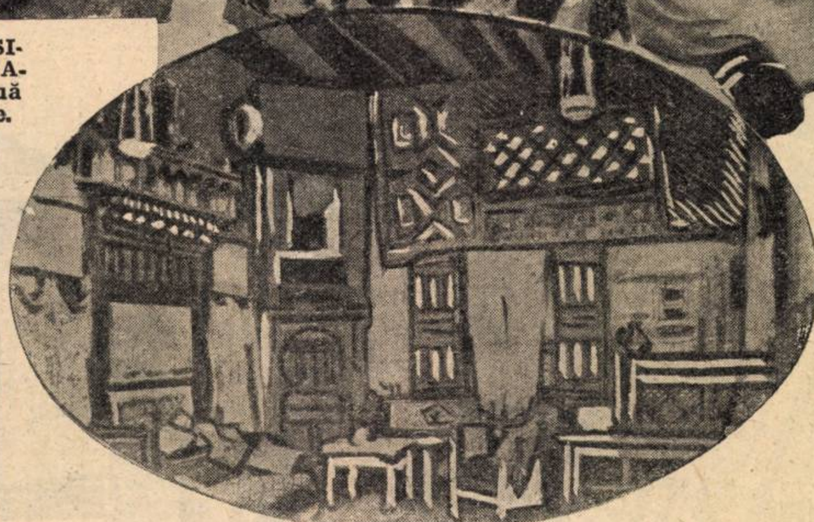
Ca în 1001 de nopţi

Un fiu de sultan care moşteneşte odată cu tronul, un harem de 200 femei, pleacă la Paris ca să scape de gelozia şi intriga, care domneşte printre cele 200 pensionare.

La stânga: **SIDI MOULAY HAMID** şi sus: **două din soţiile sale.**

Sus: **Răposatul sultan MOULAY JOUSSEF;** la stânga: **un interior din harem.**

SIDI MOULAY HAMIDA, tânărul sultan al Marocului, vizitează actualmente Franţa ca un simplu turist. Dânsul n'a venit cu gândul de a studia felul cum se trăeşte în lumea occidentală, ca să aducă apoi în ţara sa reforme moderniste. Se fereşte şi se ţine departe de viaţa de noapte a veselului Paris. Ceva mai mult, evită contactul cu orice reprezentantă a sexului frumos, care s'ar interesa de prietenia unui tânăr sultan în vârstă de şaseseprezece ani.

Sidi Moulay Hamida voeşte să fie lăsat în pace. El a fugit din cauza celor 200 femei care compun haremul pe care i l-a lăsat drept moştenire tatăl său, decedatul sultan *Moulay Youssef*. Călătoria sa actuală, se datoreşte în cea mai mare parte, groaznicei geloziei şi intrigilor care domnesc în sânul haremului. Căci, toate femeile de acolo, duc luptă aprigă, fiecare dorind să devie favorita oficială.

Necazurile au început de îndată ce Sidi Hamida, a moştenit tronul tatălui său. Ştiut este, că Marocul se află sub protectoratul Franţei, dar politica ei este aceea de a acorda — ori de câte ori este cu putinţă — deplină libertate, obiceiurilor localnice. Totuş, asupra celei mai neatinse instituţii marocane, haremul sultanului, guvernul francez nu prea avea priviri indulgente.

* * *

Intr'adevăr, vechiul obiceiu, acela de a lăsa moştenire odată cu tronul şi bogăţiile, şi femeile din haremul părintelui, apare în mintea oamenilor civilizaţi, ca un fapt cu totul de neînţeles.

Adică aceleaşi femei să unească două generaţii de bărbaţi — tatăl şi fiul.

Dacă s'ar fi permis tânărului Hamida să intre în stăpânirea haremului lăsat de tatăl său, ar fi însemnat pălmuirea civilizaţiei moderne. De altfel, guvernul francez ştia că Hamida e stăpânit de idei moderne şi nu se va lăsa condus, de principiile vechei tradiţii.

Aşa că, guvernatorul general al Marocului, M. Steeg, luă o hotărâre drastică. Ordonă desfiinţarea haremului. Femeile care îl compun, n'au fost întrebate, ba nici n'au fost informate măcar asupra cauzelor, care au determinat pe guvernator să le „profaneze" instituţia.

Printre justificările acestei drastice hotărâri, d. M. Steeg a accentuat asupra faptului că acest tânăr sultan nu va fi în stare să stăpânească cum trebue şi să poarte răspunderea de patron al celor 200 de femei. Decât să domnească între ele discordia, mai înţelept ar fi dacă s'ar desfiinţa haremul şi i s'ar lăsa lui Hamida singura lui sultană legitimă, fiica puternicului Cadiu M. Tongi, din munţii Atlas.

„In tot cazul" adaugă d. Steeg, „atâta vreme cât dinastia va avea urmaşi, femeile vor fi pensionate. Ele nu vor avea să se plângă de nici un fel de lipsă. După un interval oarecare, se vor putea chiar căsători".

S'a stabilit, că dacă Sidi Moulay Hamida se va mulţumi cu una, două sau chiar trei neveste, instituţia haremului, dela curtea marocană, să fie desfiinţată pentru totdeauna. Şi tânărul sultan a fost de acord. O singură femee îi era deajuns. Ba, dânsul spunea că şi una e prea mult.

* * *

Cele 200 de femei, care compuneau haremul au avut însă altă părere. Dacă se va desfiinţa haremul — au declarat ele — lucrul nu va fi cu putinţă decât dacă se va trece peste cadavrele lor. Sultanii Marocului, au avut totdeauna harem şi-l vor avea pururea. Nici o măsură franceză nu va putea schimba tradiţia acestei ţări.

Domnul Steeg şi-a dat seama că a stârnit un stup de albine...

Intreaga populaţie a Marocului s'a solidarizat cu pensionarele haremului. Bărbaţii marocani, erau obişnuiţi şi dânşii să-şi aibe haremurile lor — nu chiar câte 200 femei, dar câte 10—20—30 aveau de regulă, — şi măsura preconizată de guvernator îi viza indirect. Deşi tânărul sultan, era cu totul de părerea d-lui Steeg, asta n'a avut nici o importanţă. Spiritul întregei ţări a fost potrivnic şi haremul a rămas.

* * *

Iar Sidi Hamida, în vârstă de 16 ani, a intrat în posesiunea lui.

Dar după foarte scurtă vreme, şi-a dat seama că nu e decât un soldat de plumb, în mâinele unor femei, care puteau să-i fie mame, pe când altele erau în aceeaş vârstă cu dânsul. Nemăsurate erau amărăciunile pe care i le provocau intrigile şi gelozia „Nevestelor moştenite".

Odată cu tronul, a moştenit şi o mare răspundere. A devenit conducătorul şi stăpânul unui domeniu de vreo 500.000 mile pătrate; armate şi generali, mari viziri — şi pe deasupra un harem cu 200 neveste...

E de mirare, — în această situaţie, — că a şters-o în Franţa?

Acolo a declarat:

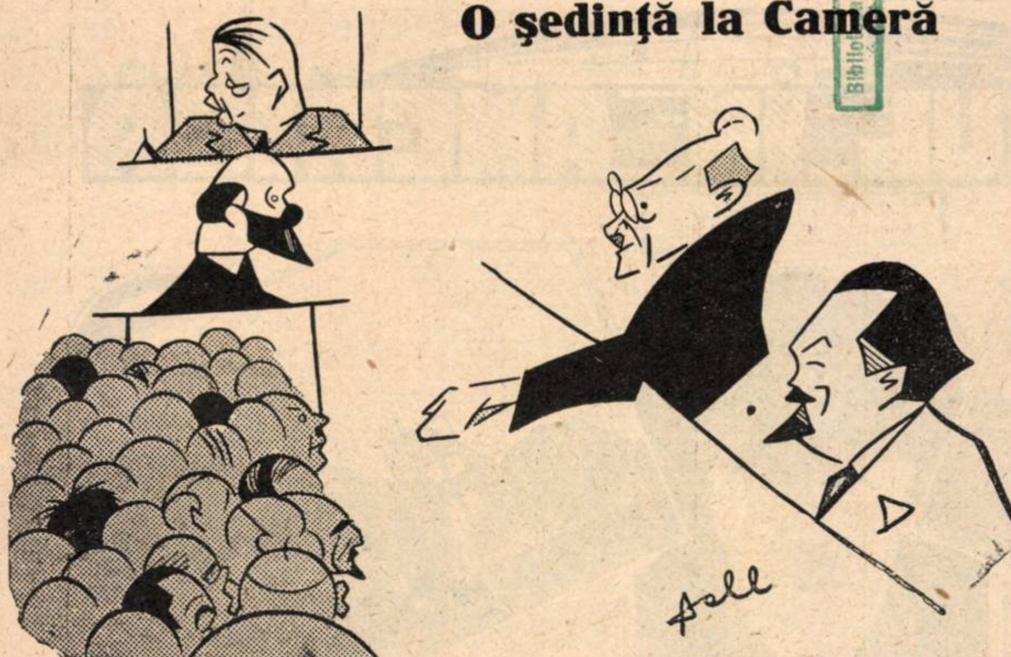
„Am părăsit pentru întâia dată ţara mea. Am venit să mă recreez. Vizita mea este particulară — doar aşa, să mai uit de greutăţile care mă apasă".

* * *

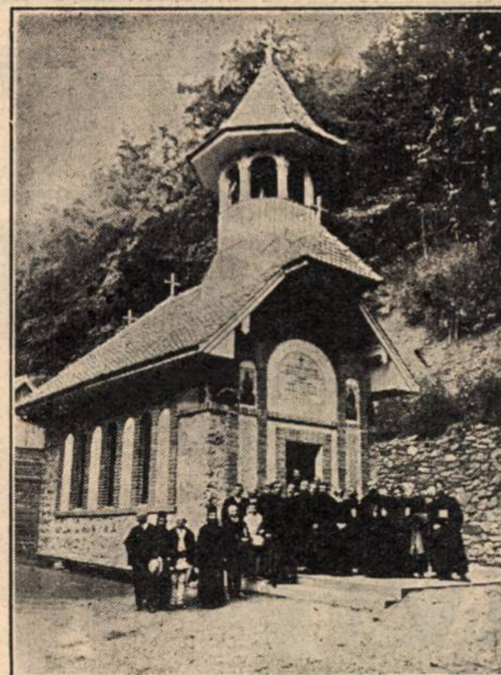
Nu se ştie câtă vreme va rămâne în Franţa. Dar nu este pentru nimeni un secret, că faptele mai sus expuse l'au făcut să departeze din ţara sa.

(N. L. R.)

O şedinţă la Cameră

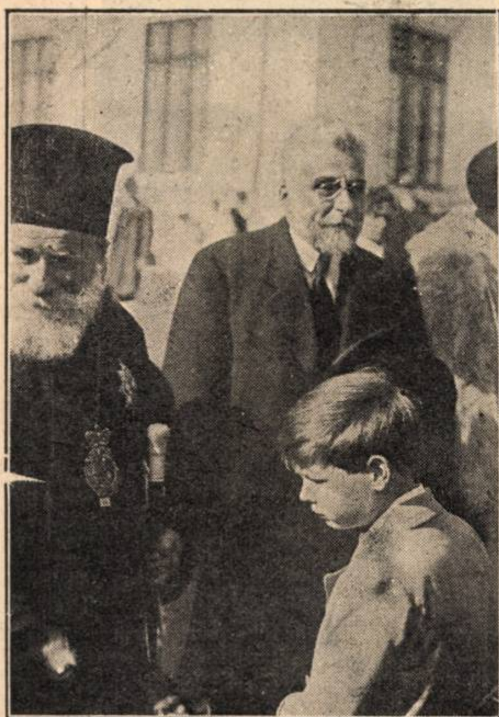

Pe banca ministerială, d-nii Duca şi Nistor. La tribuna prezidenţială, d. N. Săveanu; d. V. Sassu, rostind un discurs şi jos, o parte din incintă.

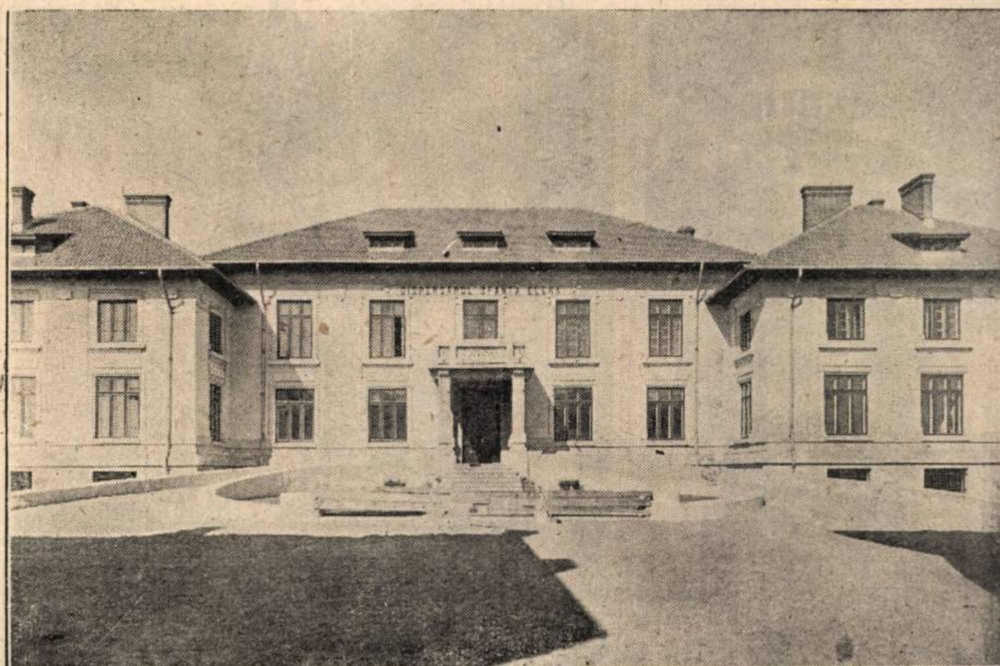

Biserica Eroilor din Sălişte

Inaugurarea dispensarului „Sf. Elena"

Mitropolitul Pimen, M. S. Regele şi d-l Vintilă Brătianu, la inaugurare

Dispensarul, văzut dela intrare

Asistenţa, eşind din dispensar, după terminarea solemnităţilor. In grup, dela stânga spre dreapta: Mitropolitul Pimen al Moldovei, d-l Vintilă Brătianu, A. S. R. Principesa-Mamă, d-l Inculeţ şi g-ral Nicoleanu, prefectul poliţiei.

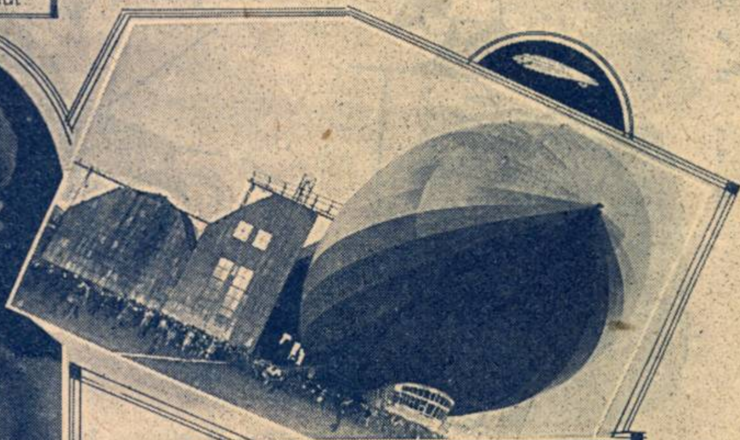
A. S. R. Principesa-mamă Elena, M. S. Regele Mihai I şi A. S. R. Principele-Regent Nicolae, ascultând discursurile la solemnitatea inaugurării.

ZEPPELINUL ÎN AMERICA

Capitanul Dr. Eckener comandantul zeppelinului

Dirijabilul „Graf Zeppelin" în fața hangarului înainte de plecare.

Dr. Eckener dă ultimele lămuriri înainte de plecare.

Singurul pasager femenin al dirijabilului, Lady Drummond-Hay.

Căpitanul Lehmann, unul din conducătorii dirijabilului.

„Graf Zeppelin" deasupra statuei Libertății.

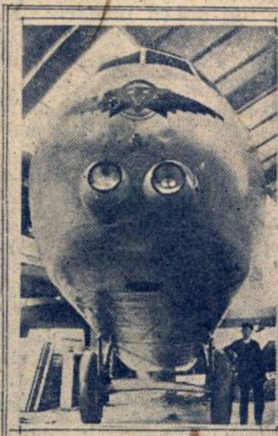

Dirijabilul își ia sborul în aclamațiile mulțimii.

KINDLER

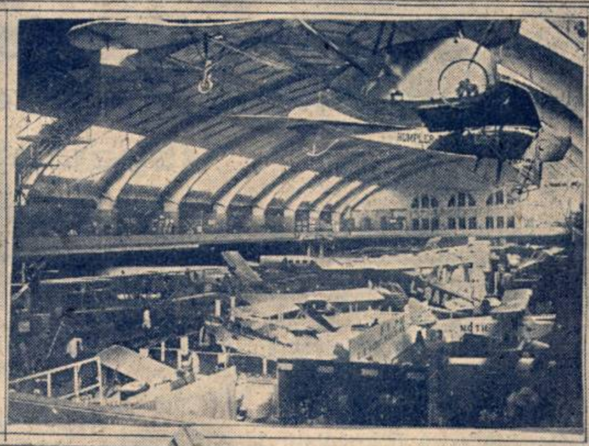
Expoziția aeronautică din BERLIN

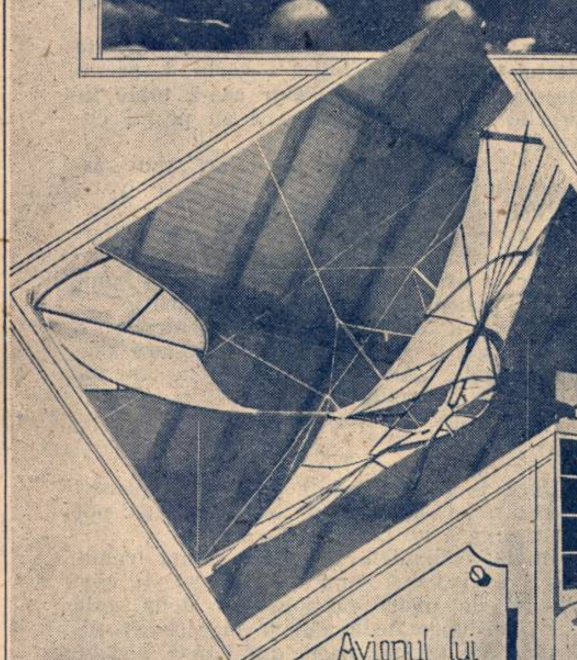
Primarul Böss, rostind discursul de inaugurare

Curios aspect al avionului francez „Farman Super Goliath".—

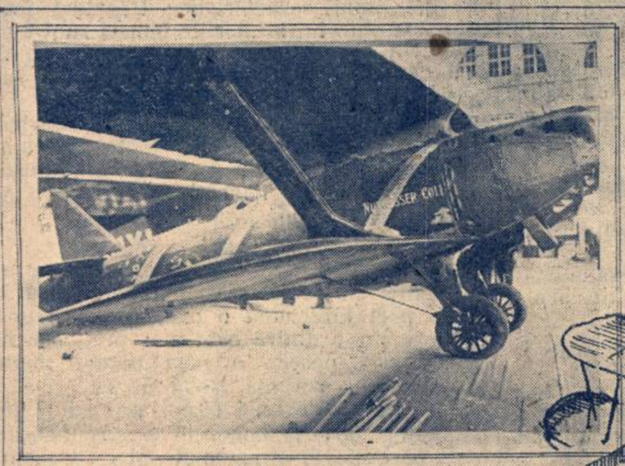
Marea sală a expoziției

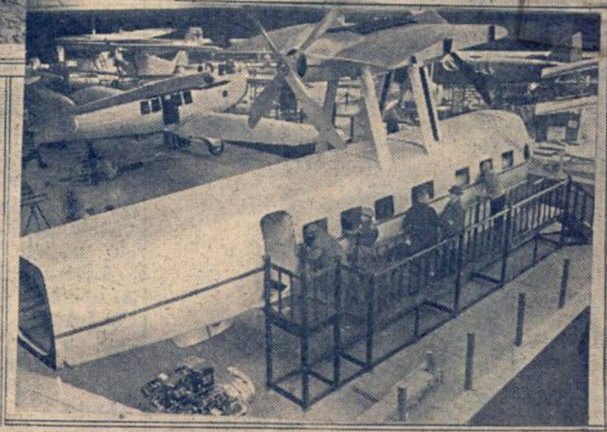
Avionul lui Lillienthal, prima mașină de sburat, expusă la salon.

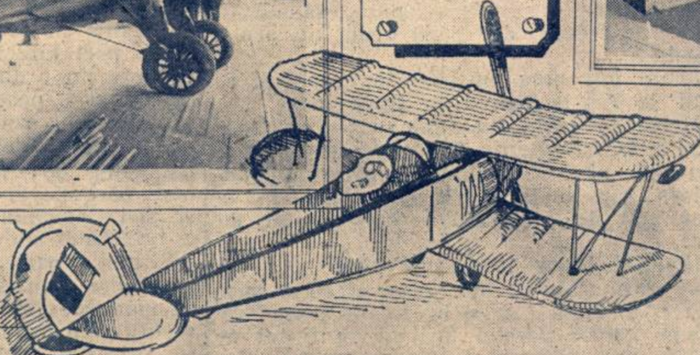
Un avion rusesc pe patine care s'a distins pe stepele înzăpezite ale Rusiei.—

Cel mai mic avion din expoziție „avion pentru doamne"

Un „autobus aerian" Farman care are și un bufet pe bord.

Avionul cu care Costes și Le Brix au făcut inconjurul lumii.—

Rubrica Cinematografică

Dece le plac femeilor pietrele preţioase ?

Ce ne spune Miss Peggy Joyce, posesoarea celui mai mare briliant din lume

(Special pentru „Realitatea")

ÂND m'am hotărât să cumpăr, în luna Ianuarie a acestui an, un briliant pentru care am plătit frumuşica sumă de 300.000 dolari, n'am fost îndemnată la aceasta, de nici una din cauzele, care determină de obiceiu pe femei, să cumpere pietre preţioase.

Aceste cauze sunt:

1. Vanitatea.
2. Dorinţa de a fi invidiate de alte femei.
3. Sentimentele.
4. Socoteala unei bune investiţiuni.

Bineînţeles că ultima din aceste patru cauze, a făcut oarecum parte din socotelile mele. Căci, drept vorbind, în zilele noastre, când averi imense se risipesc în jocurile şi fluctuaţiile bursei, te simţi foarte bine, ştiind că posezi într'un mic „safe" o piatră, care oricând poate valora atât, cât ai plătit pentru dânsa.

Piatra despre care e vorba, una dintre cele cinci pietre faimoase ale lumii, a fost descoperită numai de vreo câţiva ani, în Sudul Africei. Descoperirea aceasta, a însemnat în lumea bijutierilor, un eveniment de o covârşitoare importanţă, pentrucă o astfel de piatră n'a mai fost descoperită de aproape un secol.

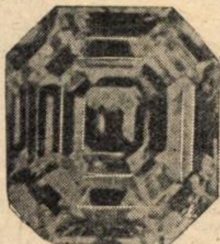
Piatra e mai mare decât celebrul briliant „Kohinoor", iar experţii au decretat-o „unică", graţie excepţionalei limpezimi în raport cu greutatea şi mărimea ei.

Când briliantul a fost şleifut la Amsterdam, s'a văzut că e într'adevăr regele briliantelor şi se potrivea numai la coroana unui împărat atotputernic. Are greutatea de 127 carate.

Dar împăraţi nu mai erau, iar regii în viaţă nu puteau să-şi mai permită asemenea luxuri — nici chiar regele George al Angliei, care dă mereu dovezi de simplicitate poporului său.

De îndată ce briliantul a sosit la Londra, bijutieri din întreaga lume au plecat special ca să-l vadă. Cei mai renumiţi experţi din Paris, New York şi Madrid l'au cântărit, încercat şi admirat, găsindu-l neîntrecut.

Cumpărătorul a fost un sindicat de bijutieri londonezi. Acesta, după un termen de expoziţie, a oferit piatra spre vânzare. Şi s'au ivit numai doi amatori. Unul, era un

Briliantul care a costat 300.000 dollari

bogat maharadjah indian, care a oferit în schimb un pendantiv celebru de smarald şi o stea de briliante şi rubine.

Al doilea amator, a fost un mare şi binecunoscut bijutier depe Fifth Avenue din New-York. Acesta, oferi bani ghiaţă. Americanul a fost preferat şi a venit el însuş la Londra ca să-şi ia în primire piatra şi să şi-o transporte acasă, la New-York.

Eu sunt de mai mulţi ani clienta acestui renumit bijutier. Intr'o bună zi, patronul însuş mă chiamă la telefon şi-mi spune:

— „Avem ceva excepţional de interesant să vă arătăm, Miss Joyce". Am vizitat magazinul. Acolo, am fost introdusă cu mare ceremonial într'o cameră secretă. Pe o masă, aşezat pe o catifea neagră, se găsia cel mai mare briliant pe care l-am văzut vreodată.

Totdeauna am simţit o mare atracţie pentru pietrele preţioase, graţie strălucitoarei lor frumuseţi. Dar acesta, era de o frumuseţe răpitoare.

Deşi un obiect atât de mic, domina totuş întreaga cameră, ne domina pe toţi câţi eram în jurul ei.

D-ra Peggy Hopkins Joyce

Domnul Black (de data aceasta nu mai e nici un secret şi pot să-i dau numele în vileag.) care-mi prezintă piatra, surâse şi-mi zise:

— „Ce părere aveţi despre piatră, Miss Joyce?

— „Niciodată şi nicăieri n'am văzut ceva asemănător" îi răspunsei eu. Şi din clipa aceea simţii imperios dorinţa să posed această piatră! Nici o altă femeie nu trebuie s'o poarte.

Mister Black îmi povesti scurta istorie a originii briliantului, pe care o ascultam cu interes crescând şi care mă absorbi apoi cu totul.

— „Piatra aceasta" — spuse dânsul — „este un record, dar până acum nu are o istorie".

Fraza îmi suna ameţitor în urechi şi ecoul se repeta mereu în sinea mea.

Marile briliante din lume sunt nemuritoare. Ele trăesc vecinic. Cu deosebire de perle sau alte pietre, briliantele nu se pot decolora sau schimba cu ceva. Aceasta le face atât de preţioase — dar şi atât de rare.

Domnul Black îmi vorbi iarăş:

— „Miss Joyce", îmi spuse el cu o voce foarte serioasă, „numele femeei care va începe istoria acestui briliant va fi tot atât de nemuritor ca şi piatra însăşi".

„Secole de aci în colo, mii de ani în viitor, briliantul acesta va fi purtat de femei frumoase. Şi când ele vor istorisi povestea briliantului, vor spune:

„Purtat întâiu de..."

Se făcuse puţină linişte. Bijutierul privea la mine. Eu admiram briliantul. In urmă auzii o voce lăuntrică repetând refrenul:

„Purtat cel dintâiu de Peggy Hopkins Joyce!"

Mi-am dat seama că n'am la activul meu nici o faptă mare, care să contribue ca numele meu să supravieţuiască.

Aci în acest briliant magnific, expus pe masă, era norocul de a deveni nemuritoare!

— „Nici o altă femee, căreia nu-i curge sânge regesc în vine, n'a început vreodată istoria unui asemenea briliant", adăugă Mr. Black.

— „Cât — Cât costă?" întrebai. Cuvinte destul de banale pentru a vorbi despre o asemenea strălucire. Dar aşa-i, toate lucrurile din această lume îşi au preţul cuvenit.

— „Trei sute de mii de dolari", îmi răspunse bijutierul.

Trei sute de mii de dolari!

O avere pentru oricine şi mai mult chiar, pentru mine.

Dar la urma urmelor, ce reprezintă banii, dacă-i punem în balanţă cu nemurirea?

Suma era fantastică, imensă, pentruca s'o cheltuiască o femeie pentru o singură piatră, totuşi... „Am s'o cumpăr", mi-am zis. Şi mi-am îndeplinit dorinţa.

Merit oare să fiu mustrată?

* * *

Dece le plac femeilor pietrele preţioase? Am notat la început „vanitatea" şi pot adăuga că e un taler cu două feţe.

Intâia, briliantele scot în evidenţă frumuseţea unei femei cum n'o pot scoate nici un fel de pietre preţioase. A doua, este că posesiunea briliantelor, marchează pe femeie, ca făcând parte din lumea bogată. Nici o femeie nu doreşte să fie luată drept săracă. Şi despre nici o femeie nu se poate spune că e săracă atunci când poartă briliante strălucitoare.

Femeile poartă briliantele nu atât ca să impresioneze pe bărbaţi, cât ca să facă pe alte femei geloase. Se găseşte în asta una dintre cele mai caracteristice trăsături feminine. De obiceiu, bijuteriile femeei sunt cumpărate de către bărbat. Purtându-le, ea demonstrează celorlalte femei: „Iată cum sunt apreciată de bărbat!"

Este la fel cum fac 9 din 10 bărbaţi, cari nu cumpără femeilor pietre preţioase dintr'un impuls al dragostei, ci din dorinţa de a arăta altor bărbaţi „ceeace pot ei". *Vanitas, vanitatum......*

* * *

Câteodată şi sentimentele joacă un rol de seamă în preferinţa unei femei. Eu însumi, port totdeauna o brăţară de diamante, care nu e dintre cele mai preţioase din colecţia ce posed; o port numai pentru sentimentul care mă leagă de ea.

Bijuteriile date unei femei, reprezintă pentru dânsa dovada concretă a ataşamentului unui bărbat. Nu voiu spune nici „dragoste" şi nici „afecţiune", dar dovada că femeia e preferată altora, merge drept la inimă.

Şi mai departe, un briliant reprezintă pentru femee o investiţie destul de sigură. Dânsa cunoaşte prea puţine alte feluri de investiţii. Un briliant e ceeace poate dânsa să priceapă mai bine. Unele femei sunt atât de pasionate după bijuterii, cum sunt unii bărbaţi pentru jocul de bursă cu acţiunile.

(Din englezeşte de N. L. ROTEANU)

Ecouri cinematografice

PREFECTURA DIN CONSTANTINOPOLE a semnat un contract cu o societate cinematografică, pentru a filma diferite peisagii şi monumente din Constantinopole şi împrejurimi, pentru a se forma un film de propagandă.

Se vor face mai multe copii, care vor fi proiectate în principalele oraşe din lume.

Lucrarea se va executa în trei luni şi va fi controlată de Prefectură şi de Touring-Clubul din Constantinopole.

ZIGOTO A MURIT! E o veste tristă pe care suntem nevoiţi să o împărtăşim cititorilor. Moartea i-a provenit din cauza unei răceli, care s'a transformat într'o pneumonie gravă.

A fost înmormântat la Holywood, iar carul funebru, a fost urmat de toţi prietenii şi cunoscuţii săi.

Unde mergem?

LA Cinema „*Select*", vom putea vedea frumosul film al *Brigittei Helm*: „*Jachtul celor 7 păcate*".

* * *

CINEMA „*Trianon*", reprezintă marele film de succes „*Regele Regilor*".

* * *

LA Cinema „*Capitol*" şi „*Lipscani*", vom revedea pe *Wilma Banky* şi *Ronald Colman*, în ultimul lor film: „*Flacăra amorului*".

* * *

LA *Cinema* „*Odeon*" se reprezintă interesanta producţie a casei „*Fox*": „*Protivnicii*" cu *Dolores del Rio*.

* * *

LA *Cinema* „*Boulevard Palace*" unde „*Ana Karenina*" cu *Greta Garbo* şi *John Gilbert*, îşi continuă succesul.

Nouile filme

Corinne Griffith, în filmul „Lady Hamilton"

Poşta Cinefililor

I. B. — **Maria Corda**, c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A.

LILY A. — **Ivan Petrovici**, c/o Hegewald-Film-Gesellschaft, Berlin S. W. 48, Friedrichstrasse, 250. Şi mai puteţi scrie şi pe adresa: c/o Rex Ingram studio, Nice. **Alice Terry**, c/o Rex Ingram studio, Nice. **Raymond Kean, Gilbert Roland** şi **Wilma Banky**, c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Buildng, Holiwood, Calif. U. S. A.

AL. Z. STĂNESCU. — **Clipa-film**, C. A. Rosetti 2, Bucureşti. Tot de acolo vă puteţi procura şi adresele d-lor **Horia Igiroşanu** şi **Sireteanu.**

ALFONS DI VALENTINO. — 1) **Lya de Putty**, The Standard Casting Directory, 616 Taft Buildng, Hollywood, Calif., U. S. A. Ştie numai câteva cuvinte. 2) Harry Liedtke, Saarow-Peskow bei Berlin Villa. In majoritatea cazurilor trimete. 3) **Valentineanu** şi **Vraca**, c/o Teatrul Naţional, Bucureşti, Calea Victoriei. Cred că „Povara" se va reprezenta până la Crăciun.

Activitatea regisorilor

FIRTZ ZOREFF şi EDMUND VON HAHN... lucrează cu asiduitate la noul lor film: **„Un ministru fără portofoliu".** Rolurile principale au fost încredinţate artiştilor: **Oscar Marion. Albert Pauling, Robert Garrison, Betty Bird** şi **Héléne de Muenchofen.** Figuraţia e formată din 600 de prsoane.

RALPH BLOCK...

...face ultimele pregătiri pentru realizarea filmului. **Aparenţele lumii.** Cu această ocazie îşi face reapariţia în studio frumoasa **Bessie Barriscale**, care se retrăsese acum câţiva ani după ecran. Alături de ea, mai apar, **Robert Armstrong, Eddie Quillar** şi **Lina Basquette.**

FILATELIA

INIŢIATIVA NOASTRA

DUPA cum reese limpede dintr'o fugară privire asupra celor douăzeci de pagini ale „Realităţii Ilustrate" revista noastră abordează în sumarul ei cele mai diverse domenii.

Ea satisface cerinţa iniţială a oricărei publicităţi, difuzarea în masse a unei idei. Pentru ca o idee, să dea rodul cerut, ea necesită o plantare în vastul ogor al publicului. Filatelia de pildă, este fără îndoială o expresiune a unui anumit gen de artă, este o ramură importantă a geografiei, o ocupaţie plăcută şi pentru anumite persoane, o sursă foarte productivă.

La noi în ţară, ca să utilizăm un exemplu lesne controlabil, numărăm mii de colecţionari de mărci.

Activitatea lor este însă una pur individuală, fiecare lucrează separat, în lipsa unor programe speciale, graţie cărora aceste forte disparate, să lucreze împreună, să colaboreze la o realizare mai rapidă şi mai perfectă a ţelului lor. Este de la sine înţeles, că în atari condiţiuni toate aceste preţioase energii se risipesc zadarnic.

„REALITATEA ILUSTRATĂ" *a luat iniţiativa omogenizării lor, strângerea lor laolaltă, pentru ca unite, să constitue forţa totală a filateştilor români.*

Exceptând o operă de materie pur internă, care aiurea este de mult realizată, ne vom strădui împreună cu prietenii cititori ai acestei rubrici, a introduce filatelia românească în concertul specialităţii mondiale, unde prin afirmarea ei, are mulţi sorţi de a izbândi. ARTHUR VOGEL

Noile mărci „Dobrogea"

CU ocazia cinquantenarului Dobrogei se va pune în circulaţie începând dela 25 Octombrie a. c. o nouă serie de mărci jubiliare, compusă din următoarele valori:

1 leu, verde închis reprezentând portretele în medalion, ale defunctului rege Carol I (fotografia de la 1878) şi a regelui Mihai I.

2 lei, maro, reprezentând portul Constanţa cu farul dupe dig.

3 lei, neagră, cu reproducerile după marca de un leu.

5 lei, violet, reprezentând momentul de la Adam-Klissi.

7.50 lei, albastru deschis, cu fotografia mărcilor de 5 lei.

10 lei, albastru închis, reprezentând podul dela Cerna-Voda.

20 lei, rosie, aceleaş fotografii ca pe mărcile de 10 lei.

Pentru ca publicul să nu sufere dificultăţi la cumpărarea acestor mărci s'au dat dispoziţiuni speciale de distribuţie, de către Dir. G-rală P. T. T.

Cronica noutăţilor

Africa de Sud. — Marca de 6 p. apare acum cu legenda „South-Africa-Suidafrika" şi rămâne imprimată cu aceeaş culoare, gris cu cifre negre.

Albania. — In Noembrie va avea loc încoronarea regelui Zogu I. Cu această ocazie se va imprima o nouă serie de mărci.

Belgia. — O nouă serie de „taxe" va fi emisă cu următoarele valori: 6.70, — 1 fr. 20, — 3 fr. 50.

Mica Publicitate

MULŢI colecţionari doresc a face schimburi, întrucât fiecare catalog prezintă o lacună în seriile sale.

Alţii, necesită desigur o aprovizionare pe care lipsa de relaţiuni sau a unei adrese o împiedică. In fine, filateliştii mai înaintaţi au continuă trebuinţă de diverse lucruri pe care obişnuitele cataloage, nu le pot pune lesne la îndemână.

Din aceste motive, odată cu introducerea rubricei noastre vom acorda în limita preţiosului spaţiu, un bun prilej tuturor cetitorilor de a utiliza serviciile unei „*mici publicităţi*". Costul fiecărui cuvânt va fi de lei 5 (minimum 10 cuvinte) expediat prin mandat pe adresa „*Realitatea Ilustrată*", *pentru Rubrica Filatelică — Bucureşti I Str. Sărindar 7.*

Seria „Dobrogea"

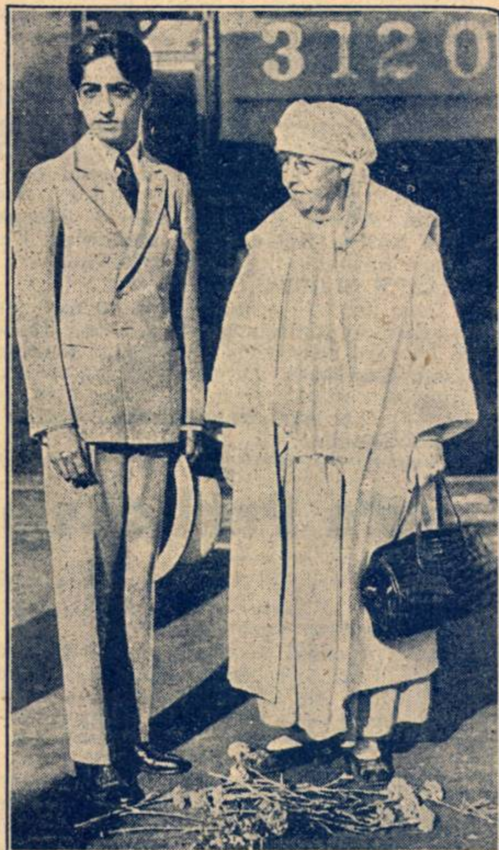
Noua marcă italiană

Posta aeriană „Saar"

O vizită la Krishnamurti
noul mesia al omenirii.

RELIGIUNILE, tagmele, și castele bisericești sunt multe și nenumărate. Dar sufletul omului, oricărei religiuni ar aparține, crede în ivirea unui Messia, care să mântuiască omenirea.

Dar în veacul nostru de materialism rapid și calculat, când idealismul este o noțiune care aparține trecutului, apariția unui nou Messia, a trecut neobservată de marele public.

Krishnamurti și teosofa Annie Bessant, pe peronul gării din Los-Angeles

Un nou Messia?!?! Scepticii și realiștii secolului nostru, au zâmbit îngăduitori, și au notat poate, pe o foiță de carnet, mica informațiune verbală sau a ziarului.

Messia zilelor noastre ar fi poate acel, care ar descoperi marea taină a lui „perpetuum mobile". Așa cel puțin declară marea majoritate a savanților.

„Acela care ne-ar da pâine", răsună tunetul vocilor acelora cari muncesc sub diverse forme....

Și totuș!! Messia s'a născut, trăește, împarte cuvântul său mângâetor și câștigă pe zi ce trece, noui adeziuni la credința sa, adeziuni provenind din toate straturile sociale... Așa afirmă teosofii, noul nume al astrologilor și vizionarilor moderni.

KRISHNAMURTI!!! Un nume care a trecut de mult granițele continentelor, vlăstar al Indiei mistice, despre care întreaga omenire a vorbit cu teamă, admirație sau indiferență.

Faima lui a crescut din ce în ce, iar curiozitatea amatorilor de senzațional, a mers până acolo, încât l-a înconjurat cu o gardă, pentru ca interesul pe care-l suscită persoana sa, să nu fie alterat cu nimic.

Cunoscutul scriitor englez Rom Landau, descrie în cele de mai jos, o vizită de câteva săptămâni, la noul Mântuitor al omenirei, al cărui oaspe a fost, în castelul său Eerde din Olanda.

* * *

NU cu puțină curiozitate, am așteptat întâlnirea cu noul Messia al omenirii pe care doream să-l cunosc cu orice preț, și a cărui sosire în Londra, din California fusese trâmbițată de ziare. John Barrymore, Cecil de Mille, și o serie întreagă de personagii importante, din lumea filmului, îi sunt prieteni. Messia și Holywood? Cine n'ar fi fost curios, într'un asemenea caz?

Prima impresie pe care am avut-o în fața indianului a fost: Un tânăr manierat, elegant, cu trăsături nobile și cu o voce melodioasă.

Imediat după convorbirea lungă și interesantă, m'a invitat să-l vizitez la moșia sa olandeză din Eerde, unde obișnuește să petreacă lunile de vară în cercul câtorva prieteni intimi.

Urmându-i cu plăcere invitația, m'am instalat după puțin timp în castelul de mai sus, situat în provincia Ommen (Olanda). Este un palat măreț, datând din secolul al XVII-lea și a fost dăruit lui Krishnamurti acum câțiva ani, de baronul vanPallandt, — un aderent al său, — împreună cu moșia și splendidele păduri, care înconjoară domeniul, în suprafață de cca. 15 km. p.

Locuind în apropierea lui și a intimilor săi, timp de câteva săptămâni, am putut primi un răspuns relativ, la cele două mari întrebări pe care și le-au pus în ultimii ani, milioane de oameni:

Cine este Krishnamurti și care este opera și ținta lui?

Cunoscătorii istoriei religiunilor, știu și afirmă că de când există omenirea, au fost indivizi cari printr'o metodă religioasă sau mistică, cunoscută numai de ei, au putut să rezolve probleme care rămâneau tăinuite marilor masse. Unii le rezolvă prin intuiție, alții prin telepatie iar alții prin metode obișnuite, mai cu seamă prin contactul cu diferite științe și maeștri, cari locuesc de obiceiu în răsărit.

* * *

TEOSOFA Annie Bessant, împreună cu Charles Ledbeater cunoscutul savant și ocultist englez, au primit la începutul acestui secol o înștiințare „divină", cum că micul indian Krishnamurti ar fi capabil într'un viitor apropiat, să reînvieze în timpurile noastre de credință materialistă, legile religioase și etice ale trecutului. Ca urmare la aceasta, micul indian, a fost supus unei educațiuni desăvârșite; parte în India, parte în Anglia, în casa contesei De la Warr. A frecventat deasemenea universitățile moderne, în special la conferințe de literatură, istorie, limbi și artă. Totodată și-a asumat cunoștințe foarte vaste în domeniile ocultului din Răsărit și Apus. Cea mai înaltă țintă a tânărului și misticului intelectual, a fost să-și impue cu toată sinceritatea sufletească, principiile etice așa cum sunt predicate de toate adevăratele religii. Cu toate că din cea mai fragedă tinerețe, a fost un om religios, și-a menținut totuși libertatea, neadaptându-se nici unei religii, ci s'a străduit să caute adevărul din ele, dela originea lor fără a se interesa însă de forma exterioară și de ritul în care este practicată.

In decursul anilor, tânărul Krishnamurti, căută cu tot dinadinsul și — după afirmația lui, — izbuti prin marea putere de voință pe care o posedă, — să se lepede de sarcinile spirituale, care se numesc: invidie, mândrie, egoism, descurajare și să devină din ce în ce mai stăpân pe sine și pe simțurile sale.

După ce și-a format educația în acest sens până la măsura de a-și putea stăpâni toate slăbiciunile, și după ce s'a convins că a găsit liniștea sufletească, despre care au vorbit toți conducătorii și învățătorii diverselor religii, fie că se numeau Christos, Moise, Budha, Francisc sau Augustin, — care se împăcaseră cu divinitatea, rezistând ispitelor; — a început să învețe pe alții.

Intâi a încercat cu succes să demonstreze unui cerc restrâns de prieteni, prin ce metode de credință și acte de voință; prin ce fel de viață și auto-sugestie se pot înlătura din viața de toate zilele, greșelile și slăbiciunile și cât de puternică este mulțumirea sufletească a acestei liberări de cele lumești.

Prietenii s'au înmulțit mereu, s'a format o comunitate și dintr'o comunitate, s'au format mii și mii de elevi, urmași, credincioși. Nici lor nu le spune Krishnamurti altceva, decât acelaș lucru ca și prietenilor săi, aceleași sfaturi pe care le-au predicat

Krishnamurti cu turban

toți învățătorii și capii religiilor, din toate părțile lumii.

Pentru ca să se poată stabili un contact permanent cu massa credincioșilor, a trebuit să se înființeze o așa numită centrală, de unde cuvintele și sfaturile lui Krishnamurti să poată ajunge la prietenii săi.

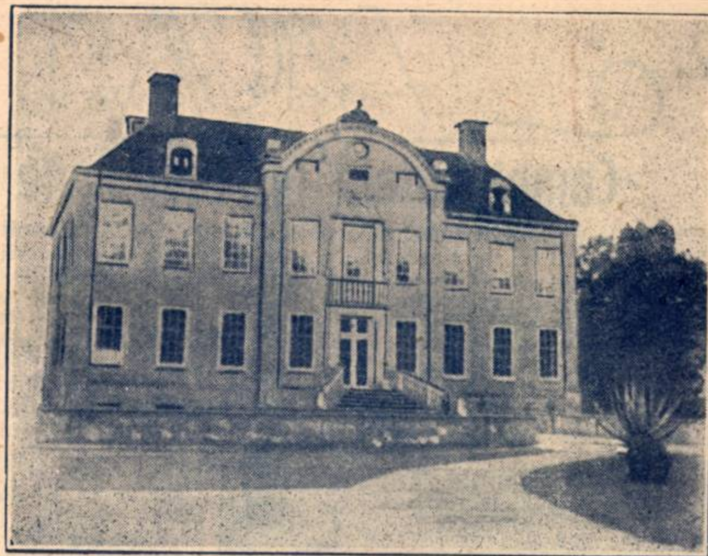
Olandezul van Pallandt, — care și-a găsit vindecarea sufletească în învățăturile indianului, — dărui tânărului său învățător întrega lui avere (castelul și moșia), pentru ca baza exterioară a nouei religii, să poată fi stabilită.

Aci, unde se adună toate firele conducătoare, petrece Krishnamurti câteva luni de vară pe an, în cercul a cca. 50 de prieteni intimi, cărora le predă învățăturile sale.

Intregul cerc de prieteni, care aparține atâtor națiuni, confesiuni, ocupațiuni și straturi sociale, trăește în mărețul castel, într'o sistemă completamente spartană; chiar eu, particularul și musafir, trebuia să-mi curăț zilnic camera personală, ca și hainele și ghetele, să-mi servesc la masă singur mâncarea, într'un cuvânt să renunț pe câteva săptămâni la orice fel de serviciu străin. Alcoolul, tutunul și carnea, nu sunt întrebuințate niciodată. Ziua începe de obiceiu cu o meditațiune comună, în majoritatea cazurilor sub conducerea vestitului teosof Jinarajadasa. In plimbări lungi, singuratice prin splendidele păduri înconjurătoare, elevii își asumă învățăturile maestrului. In luna August a fiecărui an, se organizează un congres anual, pe câmpia în-

Krishnamurti, la mijloc, **în grup cu ajutorii săi, predicând în săptămâna congresului anual, la Ommen.**

Castelul Eerde din Ommen

tinsă, unde vin zeci de mii de credincioşi şi curioşi din toate părţile lumii, adăpostindu-se sub corturi de cauciuc.

Timp de o săptămână, ascultă conferinţele ocultiştilor cunoscuţi, teosofilor şi filozofilor şi în fiecare seară, aşezaţi în jurul unui foc aprins în mijlocul unui luminiş, ascultă cuvântările improvizate ale lui Krishnamurti.

Lagărul din Ommen şi castelul din Eerde, reprezintă centrul de acţiune european, al indianului. Toamna pleacă la Adyar (Madras) India, unde organizează un congres asemănător, pentru credincioşii indieni şi asiatici. Primăvara pleacă în California. Aproape de Los Angeles, în valea Ohay-Valley, se adună elevii şi credincioşii americani la un congres săptămânal.

* * *

DACĂ fapte au confirmat ipotezele şi afirmaţiunile credincioşilor săi, este o problemă care nu se poate deslega în aceste coloane.

Totuş, un lucru este cert: acel care stă de vorbă cu noul Messia, constată că are în faţa sa un om, cu o putere extraordinară de sugestie şi de gândire. Şi contrar tuturor vechilor predicatori ai religiilor, Krishnamurti nu este un duşman al progresului modern.

Un mare număr de oameni politici, artişti şi savanţi, se numără printre prietenii lui, mai mult sau mai puţin devotaţi, şi este însuşi un aderent al sporturilor moderne, cunoscându-le în majoritatea lor, şi jucându-le în parte ca amator, de exemplu: tennis, golf, automobilul, motocicletă, călăria, etc.

Generaţia viitoare, îşi va da seama, dacă învăţăturile noului Messia, vor da roadele aşteptate. Până atunci, materialismul avid domneşte şi nu poate fi evacuat atât de repede din citadela, în care s'a fortificat.

(In româneşte de L. M.)

Clădiri subterane uriaşe

Enigmatic dar şi simplu. După atâtea cutremure de pământ distrugătoare, în Japonia cea modernizată de jumătate secol, s'a ajuns la ideea, că nu există alt mijloc, de a avea clădiri mari cu mai multe etaje ,asigurate împotriva prăbuşirii, decât construirea lor **nu în sus, ci în jos, sub nivelul pământului.** Se pot clădi astfel case, cu orişicâte etaje de subsol, în care iarna va fi cald şi vara, răcoare. La Tokio s'a şi proectat construcţia unei clădiri, după acest sistem. Casa va avea 80 de etaje subterane şi se va construi cu un calcul foarte original, pentru ca mai târziu, să se poată adăoga alte câteva „etaje". Scheletul casei va fi de oţel. „Celulele" vor fi formate din ziduri de beton. Casa va avea aspectul unui cilindru, adânc de 350 de metri. Un tub uriaş cu un diametru de 25 m., diametru, va servi acestei „clădiri" subterane, drept mijloc de comunicaţie, fiind ocupat de ascensoare, ventilatoare, oglinzi măritoare, pentru a furniza până în fund, lumina puternică a soarelui, etc... Tot pe aci casa va fi prevăzută cu telefoane, radio, electricitate şi alte amenajamente. Construcţia va necesita de două ori mai puţin timp decât în cazul când o astfel de construcţie s'ar ridica în sus. Planurile sunt datorite arhitectului Minamoto şi costul clădirii e calculat la 25 milioane dolari.

Proectul acesta a fost întâmpinat cu neîncredere şi cu zeflemele; dar şi cel dintâi Metropolitan, fusese primit tot cu glume şi batjocuri.

Un grup de evzoni, la expoziţia din Salonic. (Foto T. Biciolla).

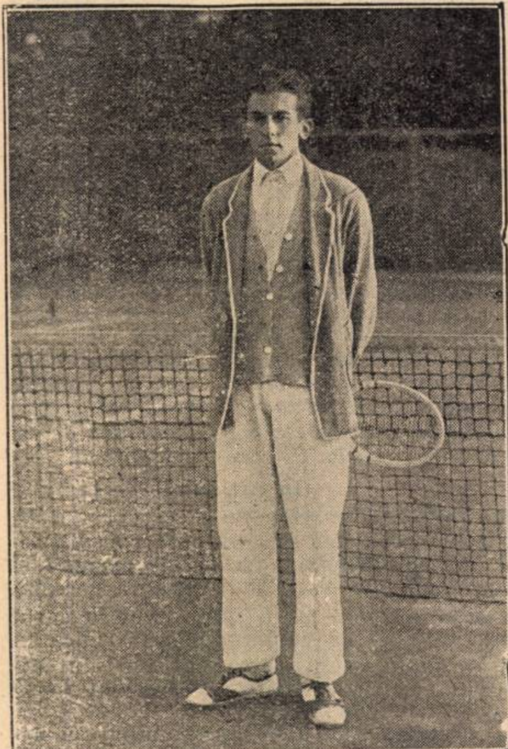
Defilarea cavaleriei turceşti, la serbările din Constantinopol, la 6 Oct. c.

PAGINA SPORTIVĂ

Campionatele internaţionale de tennis

CA de obiceiu, sezonul de tennis a fost încheiat în Capitală, cu un spectacol grandios. Elegantele court-uri ale „Tennis Clubului Român" din strada Carol Davilla, au fost teatrul desfăşurării competiţiunei internaţionale a României, şi al disputării matchurilor pentru **Cupa Cămărăşescu.**

In campionate şi-au dat adeziunea, rachete consacrate din ţară, precum şi jucători

AL. BOTEZ, finalist în campionatul internaţional al României, a învins pe Doerner (Arad).

străini ca **Mac Veagh** (America), **dr. Albrecht** (Viena).

Jucătorii cehoslovaci **Jan Kozeluh, Malecek, Zaoralek,** au declarat forfait în urma indispoziţiei primului, astfel că şi întâlnirea proectată Cehoslovacia-România, a fost contramandată. Dintre băştinaşi, prezenţa lui **Poulieff, Botez, dr. Luppu, San Galli, Doerner, Roman, Rossetti** şi **Krupenski,** asigură cu prisosinţă reuşita concursurilor. Timpul a ţinut şi de astădată să dejoace cu capriciile-i periculoase, toate aşteptările. După partidele eliminatorii, o ploae abundentă a provocat o pauză forţată de două zile, ceeace a avut darul ca ulterior numărul redus al spectatorilor să fie diminuat în semifinale şi finale, la limita minimă. Publicul nostru nu concepe încă, că sportul alb oferă aceleaşi palpitante emoţii şi prezintă acelaş interes, ca şi o dispută de foot-ball.

Conform tradiţiei, surprizele nu au întârziat să creeze diversiunea de rigoare. Astfel în un sfert de finală, tânărul **Botez** elimină pe vechiul as **San Galli.** Semifinala dintre **Poulieff** şi **dr. Luppu** părea dinainte jucată. Faima „doctorului" răpea orice speranţe jucătorului tecerist. Faptul s'a confirmat în tocmai după primele două set-uri pe care Luppu şi le adjudecă lesne. Primele jocuri din set-ul următor revin tot arădeanului. Spre surprinderea generală, Poulieff recuperează şi după însuşirea acestui set, obţine şi pe celelalte două şi în acelaş timp şi matchul.

Stănescu este învins de **Botez** prin w. o. astfel că finala opune pe Botez lui Poulieff. Este suficientă această calificare pentru a considera pe tânărul Botez definitiv etalat în rândul modest al marilor vedete. Matchul susţinut însă, ne face a crede că această apreciere, deşi superlativă, este în fond insuficientă. Botez, cu elanul specific vârstei, dar cu o considerabilă doză de calm, şi precauţie, incompatibile de sigur cu cele douăzeci de primăveri ale pensionarului tecerist, îşi înscrie la activ primele două set-uri, cu 6-0 şi 6-3. Plăpând în lovituri din cauza unei construcţiuni fizice nedesvoltate, supleneşte această lipsă musculară printr'un abil plasament al mingilor pe terenul advers.

Mai rezistent şi mai dibaci, datorită unei practici îndelungate. Poulieff obţine printr'un uriaş efort celelalte jocuri, învingând în „best of five", nu fără a întâmpina totuşi o dârză rezistenţă.

In vederea finalei pentru Cupa Cămărăşescu, între clubul **„Hellas"** (Arad) şi **„T. C. R."** (Bucureşti), **dr. Luppu** realizează o strălucită revanşă contra lui **Poulieff,** în trei set-uri, atribuind primul punct clubului său.

Matchul între **Doerner** (H.) şi **Botez** (T. C. R.), suscită un deosebit interes. După diferenţa Luppu-Poulieff-Botez, victoria concetăţeanului doctorului. apare certă. Cu 11-9, deci 20 games-uri, el îşi adjudecă în adevăr un set. In al doilea însă, regularitatea matematică şi calmul lui Botez aduce egalarea cu 6-2. Al treilea, este un aprig duel, în care forţa drive-ului lui **Doerner** se zdrobeşte de tenacitatea adversarului. Arădeanul obţine 9-7. Din cauza întunericului matchul se continuă a doua zi.

Botez dovedeşte că este un „best of three player" prin excelenţă. Cele două set-uri îi revin cu uşurinţă cu 6-3, astfel că rezultatul în cupă este 1-1. In dublu, Luppu-Doerner, înving cu 6-3, 6-3, 6-4. Deci 2-1 pentru **Hellas.**

Celelalte două „simple" se împart: Poulieff învinge pe Doerner şi Luppu pe Botez.

La simplu doamne, în internaţionale, **d-na Schlosser,** a învins pe **d-na Florescu.**

In proba de dublu d-nii **Luppu-Doerner** dispun de **Poulieff-Krupenski.**

D-na-Patterson-Mac. Veagh se clasează primii în dublu mixt.

A. VOGEL

Săptămâna sportivă

STAGIUNEA se apropie de sfârşit. Cantitativ, desfăşurări mai modeste de spectacole. In schmb, consistenţa disputelor, în vederea bilanţului de toamnă, crează calităţi mai superioare.

* * *

PREZENŢA pe program a echipei din Bulevard, în luptă pentru întâietate, cu excelenta formaţie alb-albastră a harnicilor macabişti, creiază totuşi un spectacol cu totul diferit: pe arena din Dudeşti, asistenţa mai numeroasă ca de obiceiu, înflăcărare mai aprinsă şi tendinţe mai hotărâte spre rebeliune. După un „spectacol rar de foot-ball, dar tot atât de puţin des ca galerie, graţie conducătorilor teamului din Dudeşti, jocul se termină cu 3-1 pentru Juventus, fără a se înregistra scandalul scontat de ciorile nerăbdătoare de a înhăţa în pliscul lor hrăpăreţ, dezordini pe arena Macabilor.

Olimpia, conform aştptărilor dispune lesne de **Unirea Tricolor** cu 4-0.

Venus, contrar prevederilor, obţine numai 1-0 în faţa **echipei univrsitare** care opune în defensivă o dârză rezistenţă.

CLUJ: România-Muncitorii 7-1, **Haggibor-C. F. R.** 1-0.

ORADEA: Stăruinţa-Crişana 1-1.

ARAD: Gloria C. F. R.-Tricolorul 4-1.

TIMIŞOARA: C. A. T.-Chinezul 2-0; **T. M. T. E.-Banatul** 1-1; **Politechnica-C. S. Jimbolia** 0-0; **Fratelia-Rapid** 4-1.

REŞIŢA: U. D. R.-Kadima 3-0.

SIBIU: Amateure-H. T. V. 1-1.

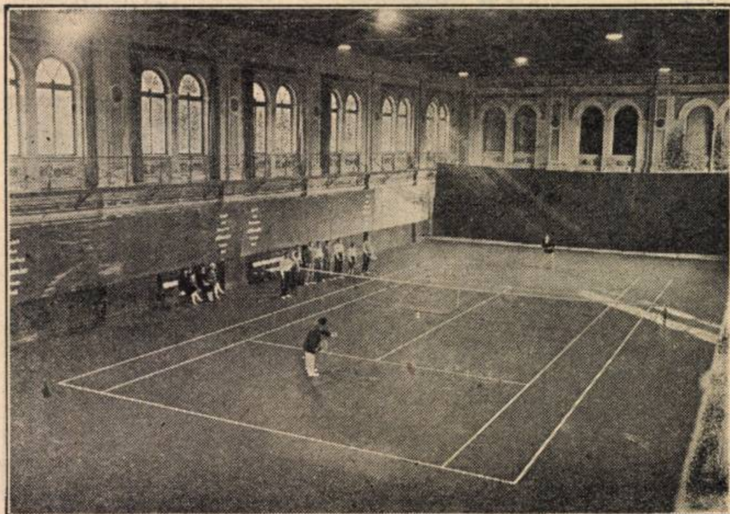
CRAIOVA: Oltul (Slatina)-Fulgerul 8-0; **Rovine-Griviţa-Fulgerul** 1-0.

POULIEFF, în matchul cu dr. Luppu.

PRESA, ca deobiceiu la datorie, intervievează pe concurenţi. La mijloc redactorul sportiv al „Realităţii ilustrate".

O nouă sală de tennis, de proporţii remarcabile a fost inaugurată de curând la Berlin.

SAN GALLI, fost campion național al României, unul din veteranii sportului alb.

D-ra MIA STERIADE în stânga și una dintre partenerele ei se antrenează în vederea campionatelor.

GH. POULIEFF, campion internațional al României pe 1928.

„REALITATEA ILUSTRATĂ"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București, str. Sărindar 9

Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei 300
Pe o jumătate an	„ 160
Pe trei luni	„ 85
PENTRU STRĂINĂTATE	
Pentru America	„ 800
Pentru Cehoslovacia și Jugoslavia	„ 360

Director redacțional

NIC. CONSTANTIN

O faimoasă echipă de baseball

DĂM aci fotografia uneia dintre cele mai faimoase echipe de baseball din America. Este echipa feminină din orașul Mexico, care poartă numele „Alijadores".

Echipa a fost fondată de către o studentă dela universitatea din Kansas. Aceasta a inițiat întâiu pe tovarășele sale în acest sport, apoi a format echipa și în urmă a pornit în căutarea de matchuri.

Dar cum în Mexico-City, nu se găsia nicio altă echipă femenină de baseball, căpităneasa „Alijadoreselor" s'a văzut nevoită să înființeze o... a doua echipă, cu care să se poată măsura. Și așa, sportivele și-au însușit toate subtilitățile jocului și au putut să se măsoare cu echipele bărbătești. Astăzi, cele mai multe victorii sunt repurtate de echipa femenină. Marea nemulțumire a acestor sportive este însă, că nu prea se găsesc echipe feminine potrivnice. Pe acelea bărbătești sau mixte, sunt obișnuite să le bată.

Actualmente, incidental, cea mai reputată echipă feminină din Statele Unite, este a universității din Kansas. Aceasta, aflând de succesele „Alijadores"-elor mexicane, le-au provocat la un match, care încă n'a fost fixat. Dacă echipa mexicană va accepta, va face cu ocazia acestui match și un turneu de exibiții prin Statele Unite.

Contrar echipei universității din Kansas, ele joacă pentru bani. Membrele care compun echipa, sunt cointeresate în pierderile sau câștigurile matchurilor. Pe când la noi o asemenea echipă?

Realitatea zâmbește...

Idealul negru

TENUL fraged, roz și alb, idealul bunicelor și al mamelor noastre, slăvit de poeți, admirat în societate, nu mai este modern. Prea mult a dăinuit culoarea trandafirilor și a crinilor, pe obrajii femeii. Eva etern schimbătoare și totuși mereu aceiași, — căci toate variațiunile le brodează pe una și aceiași temă: cochetăria, — a adoptat nuanța *șocolatie*, ca ultima exigență a unei femei „bine".

Bine înțeles, că Iosephine Baker a dat primul imbold. Dar pe când dânsa se străduește cu succes, să dea tenului său o culoare din ce în ce mai palidă, parizienele se transformă cu încetul în negrese. Vara idealul era ușor de realizat și sănătos! Ra-

zele ultraviolete la plajă, în altitudinea munților, aveau grijă de bronzarea pielei. Dar vai! Odată înapoiate între zidurile orașului, franțuzoaicele au constatat cu regret, că pe zi ce trece — asemeni lui Asra, eroul lui Heine, — devenau tot mai palide.

Jale mare! Pudrele și cremele șocolatii nu erau suficiente; o sărutare, o buză indiscretă, și pe fețele spoite cu ocru închis, se iveau pete albe, suspecte... Noroc că există o știință a chimiei! Datorită ei, parizienele au acum un preparat garantat, care nu iese nici la spălat, cel puțin în primul timp. Aplicarea lui e cam complicată și necesită ajutorul unui specialist cosmetic. Dar ce nu face femeia ca să fie la modă? S'a supus unor torturi mult mai mari, — față de care rechizitele inchiziției spaniole par simple jucării — (amintim doar corsetul), spre a căpăta un nou farmec, real sau închipuit.

Nu știm. dacă moda oacheșă va prinde și la noi. In orice caz ,de-ar fi așa, un admirator eminescian al noului tip de femee, va trebui să modifice celebrele versuri, cam în felul următor:

Atât de oacheșă, te-asameni,
Cu o castană din copac.
Nu mai ești înger printre oameni,
Ești ca o cioară, ca un drac.

Sub încrețirea scurtei rochii;
Răsar genunchii tăi bronzați;
S'atârnă sufletu-mi de ochii,
Cei plini de dor și de nesaț.

O vis ferice de iubire,
Mireasă blândă din povești,
Nu mai zâmbi! A ta zâmbire,
Mi-arată, cât de neagră ești!

Cât poți cu-a farmecului noapte,
Să turburi traiul meu pustiu!
Cu brațul tău: cafea cu lapte;
Cu tenul tău șocolatiu!

Deodată trece-o frământare,
Pe 'ntunecatul tău obraz.
Asculți... și-auzi ca o chemare
Ecoul muzicei de jazz.

Te duci! Și-am înțeles în fine,
Să nu mă țin de pasul tău,
Că-i Black-Bottom, și nu-l joc bine,
Mireasa sufletului meu!

Că te-am zărit — de bună seamă, —
E vina mea, și nu mi-o iert...
Spăși-voi visul de aramă,
Tinzându-mi dreapta în deșert.

Ș'o să-mi răsari ca o icoană,
A Josefinei tuciurii,
Ținând în mână o banană...
Unde te duci? Când ai să vii?

DUDUIA GRĂDINĂRIȚA

Se mută lumea!

— Aduceri aminte —

Variațiuni pe aceeași temă

PROLOG

Cine 'n nopți albastre *mute*,
Va privi în ochi-mi *muți?*
Când tu n'ai să mă 'mpru-*muți*,
Cine-o să mă împru*mute*,
In aceste vremi te*mute?*

POVESTE

Mut, *privesc în depărtarea,*
Tainică necunoscută
Și-o senzație plăcută,
Imi inundă cugetarea,
Că și gândul mi se mută,
Munții, vânturile, marea
Ce le-a 'nmormântat uitarea.

Și-amintirile deșarte,
Imi vorbesc de vremi trecute,
De clipite dulci, plăcute
Când citeam ca intr'o carte
In privirile ei mute,
Rob al negrăitei arte,
Ce mă transporta departe,
In ținuturi reci și mute.

Când pătrunși de vraje sfântă,
Negrăită și tăcută,
Noi priveam cum se sărută,
Păsărelele ce cântă,
Noaptea 'n liniștea cea mută
Și în suflet ți se 'mplântă,
Vraja, tainică și sfântă...

Când prin roza risipire,
— Presimțind că-mi vine rândul, —
I-am spus hymnuri de mărire,
Prin albastra învrăjbire,
Plin de dor și fericire
Și-i ceream în rătăcire
Doar o clipă de iubire,
Dar ea 'mi spuse: — Mută-ți *gândul!*

Și cuprinși de fericire
*Și dorinți nestră*mutate,
Locurile de 'ntâlnire,
Pline de singurătate,
De delir și voluptate,
Tot mereu c'un plan subțire,
Tot mereu au fost mutate.

Intr'o seară când ființa
Dragă, sta să mă sărute,
Văd c'apare tat'su iute
Și-i citesc în ochi dorința
Și 'n figura lui voința
C'ar vrea fălcile să-mi mute.

Deși tonuul său mă puse,
La o mare depărtare,
Totuși, pân' să am scăpare
Babaldcul și 'ncepuse,
Verbul, a muta-mutare,
Foarte dur și foarte tare...

Ce să spun, domnul Năstase
N'avea grije nici de gloduri,
Și dedea în mii de moduri
Că și coastele-mi mutase
Cu bastonu-i plin de noduri
Și eu stam de lemn-Tănase!

Mi-amintesc că 'n noaptea ceea,
— Cea mai tristă dintre toate, —
Plin de vânătăi pe spate,
Blestemam de foc femeea
Și plângeam la odiseea,
Hainelor împrumutate.

Azi, privind în depărtarea
Tainică, necunoscută,
O senzație plăcută,
Imi inundă cugetarea,
Că și gândul mi se mută.

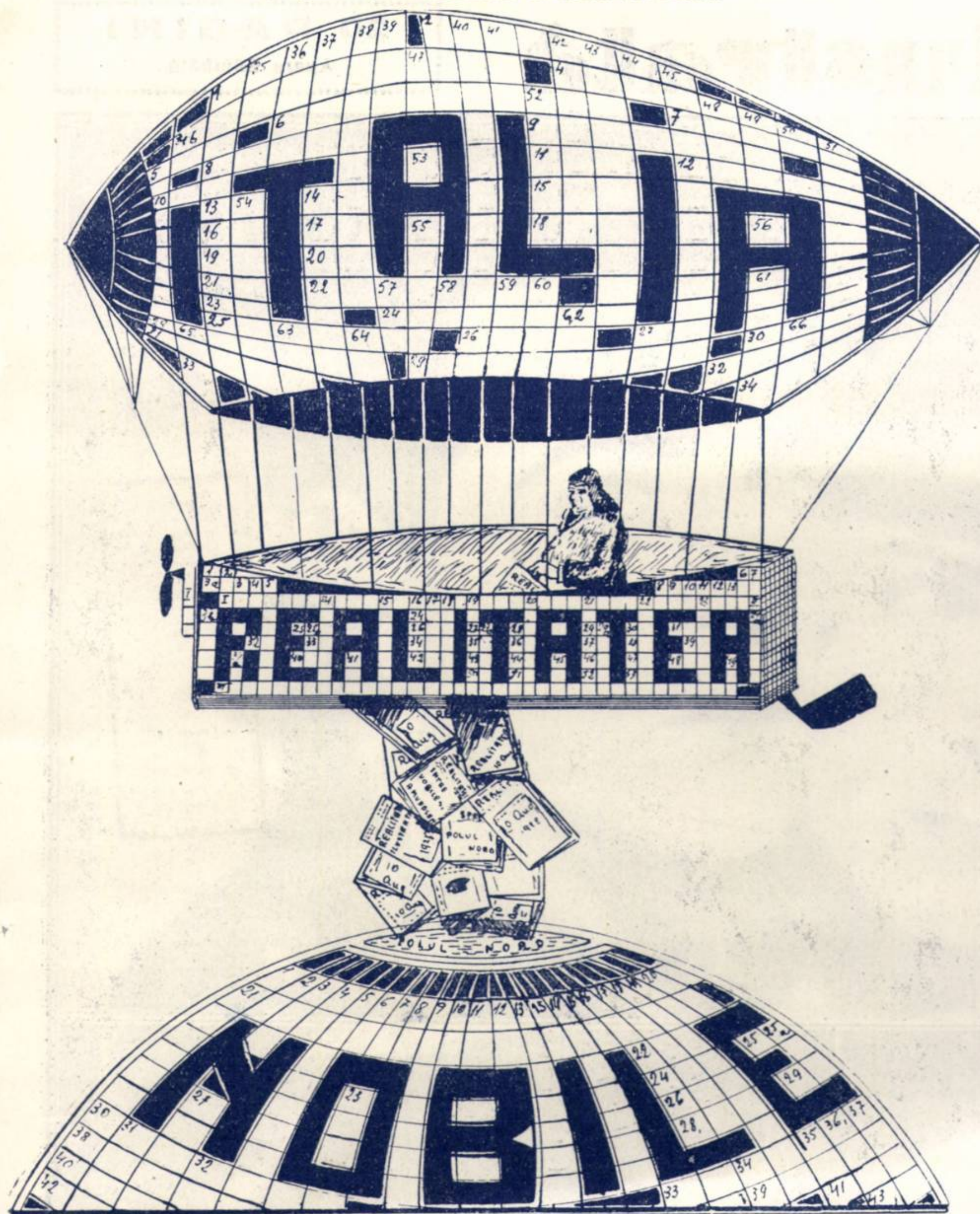
ION PRIBEAGU

Jocurile „Realităţii ilustrate"

Joc No. 1 „ITALIA" (cuvinte încrucişate)

(15 puncte) de **GEORGE CAISERLIU-Bacău**

I DIRIGEABILUL.

Orizontal: 1) Şeful expediţiei dirigeabilului „Italia". 2) Ilustru explorator suedez, plecat în căutarea generalului Nobile. 46) Deschiderea chirurgicală a pântecelui art.). 4) Sistemă ce servă a oprima. 5) Captiv. 6) Lăsarea unei substanţe pentru câtva timp într'un lichid. 7) Felinar (mold.) 8)Omenească. 9) Închisoare (fam.). 10) Picătură. 11) La joc de cărţi. 12) Nume ce geermanii şi slavii dau românilor. 13) Fiinţă. 14) Notă muzicală. 15) Listă. 16) Prepoziţie. 17) Pronume. 18) Epocă remarcabilă. 19) Notă muzicală (inv.). 20) Măsură de timp. 21) Poftim. 22) Rugăminte. 23) Oală (mold.). 24) Animale care se hrănesc şi cu vegetale şi cu carne. 25) Stofă de mătase din care se făceau anterii. 26) A semnala. 27) Două litere din „Kabul". 28) Greşită. 29) Cămăşi de rafturi ale cailor dom neşti (od.). 30) Storc (farm.). 31) Rudar. 32) Animale ce trăesc la pol. 34) Nume masculin.

Vertical: 1) Rege în Chaldeea (606-562 a Chr.). 35) Lucrare literară. 36) Plantă. 37) Podiş. 38) Preţul chiriei. 39) Vară (franţuzeşte). 2) Interjecţie (mold.). 40) Chimist german descoperitorul legei isomorfismului (1794-1863). 41) Apuc (inv.). 42) Cel ce dărueşte prin act public. 43) Cercetare abstractă. 44) Notă muzicală (inv.). 45) Neprielnici. 5) Lăcomia de câştig (fig.). 46) Oală (inv.). 47) Insă. 48) Soţia lui Avram. 49) Verigă. 51) condica boerilor. 52) Gratulaţiune. 53) Cifră romană. 54) Aviator italian plecat cu Amundsen în căutarea lui Nobile. 14) Provocat. 55) Astronom danez. 56) Cifră romană. 57) Cari nu conţin nimic. 58) Diviziune de timp. 59) Epicop din timpul renaşterei. 60) A cârmui. 61) Celebru explorator a regiunilor polare. 62)Oxid de calciu (inv.) 63) Zeu domestic. 64) Pronume. 27) Numeral. 65) Popor. 66) Numeral femenin.

II NACELA.

Orizontal: 1) Macaz. 6) Pronume. 3a) Plantă aleasă. 8) Negustorie. 24) Incheietura braţului. 25) Domn (la Poloni). 26) Fluviu (inv). 27) Plantă. 28) Fiinţă. 29) Fluviu. 30) Literă grecească (inv). 31) Ţinut în America. 32) Pronume. 33) Literă grecească. 34) Val de pânză. (Tr.) 35) Pronume. 36) Interjecţie. 37) Unguent. 38) Literă grecească. 39) Diviziune de timp. 40) Oraş în Peru. 42) Campioni. 43) Măsură fictivă. 44) Transilvania (abreviaţiune). 46) Lac în Sudanul oriental (inv). 47) Diviziune de timp. 48) Alt nume dat Cumanilor. 50) Divinitate egipteană. 51) Pronume. 52) Conjuncţie. 53) Pronume. Dela I—II şi dela III—IV dă o frază ocazională relativă la revista „Realitatea Ilustrată".

Vertical: 1) Birlic. 2) Pasăre. 6) Epocă remarcabilă 7) Notă muzicală. 4) Pronume (inv.). 5) Negaţiunea oricărei credinţe (filoz). 8) Condu. 9) Campion. 10) Două tabere. 11) Orgă portativă. 12) Auxiliar al viitorului. 13) Şi. 14) Poznă (mold). 15) Loc destinat exerciţiilor artileriei. 16) Cetate tare în Rusia. 17) Inginer şi silvicultor danez. 88) A creia prin cugetare. 19) Supărare. 20) Desluşit. 21) Treculă alimentară. 22) Ţară situată la polul nord. 3 b) Aparat sburător. 24 a) Aerostat. 25 a) Armă. 27 a) Apucătură capricioasă. 30) Podiş asiatic. (art.) 29 a) Ceasornic (mold.) 28) Aventurier englez născut la Oakham .39 a) Zână. 41 a) Snop conic de in. 45) Tot ce se plantează. 49) Eden.

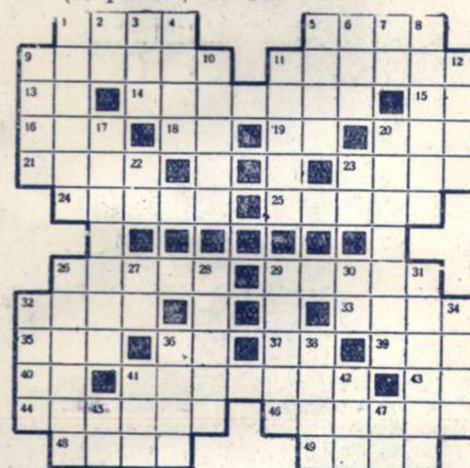
III PĂMÂNTUL

Orizontal: 1) Acei cari deplâng soarta nenorocită a altora. 14) Numele aparatelor zburătoare. 21) Vasta întindere unde a eşuat planul lui Nobile. 22) Massă de aburi. 24) Ţinut în Africa de nord. 25) Lucrare literară. 26) Secol. 28) Literă grecească (inv). 29) Articol. 30) Descompunerea unui tot în părţile sale. 33) Indiferenţă (fig). 38) Stâlp. 39) Cameră de culcare (mold). 40) Unguent pentru unghii. 41) Interjecţie (mold.) 42) Divinitate egipteană. 43) Măsură fictivă.

Vertical: 1) Cel ce lucrează cu alţii la o operă literară. 2) Două litere. 3) Pronume. 4) Adio. 5) Opus polului nord. 6) Pronume. 7) Pronume (inv.) 8) Notă muzicală. 9) Cel ce inventează maşini. 10) Târg (abreviat). 11) Interjecţie. 12) Notă muzicală. 13) Originea lui Nobile. 14) Atlas geografic. 15) Pre poziţie (inv). 16) A reînoi spre a îndrepta. 17) Stimat. 18) Tocmai ceeace i-a lipsit lui Nobile la înfăptuirea planului său. 19) Măsură. 20) Două litere din „avid". 23) Râu în Rusia. 25 a) Extremitatea pământului. 27) Tablă de materie. 31) Soi de şarpe. 32) Notă muzicală. 34) Conjuncţie. 35) Fibră. 36) Patruped din Peru. 37) Funcţionar C. F. R.

Joc No. 2 de cuvinte încrucişate

(10 puncte) de **CONST. MASSU**

Orizontal: 1) Arie muzicală. 5) Care conţine multă apă. 9) Sulfură de fier. 11) Alipit. 13) Campioni. 14) Vagabond (fig.) 15) Prepoziţie. 16) Crustaceu. 18) Interjecţie. 19) Noroi. 20) Protoxid de calciu. 21) Ce aparţine unei provincii greceşti. 23) Defect (fig.) 24) Roman de Chateaubriand. 25) Mângâie. 26) Tot una. 29) Explică. 32) Sentiment. 33) Somn letargic. 35) Meteor. 36) Pofim. 37) Umed. 39) Cracă) 40) Măsură agrară .41) Mişcător. 43) Zeu. 44) Un fel de mei. 46) Geniul râului la Perşi. 48) Instrument al zugravului. 49) Ivit.

Vertical: 1) Dorita (fig.). 2) Lucrez pământ. 3) Interjecţie. 4) Pieptul cămăşii (mold.) 5) Părticică din corp. 6) Pom fructifer. 7) Dârmotiu. (Bot). 8) Mâncare din legume. 9) Fruct. 10) Râu în Africa. 11) Provincie grecească. 12) Teritoriu. 17) Astrolog. 20) Cel ce vânează. 22) Conjuncţie. 23) Litera grecească. 26) Ucidem. 27) Conjuncţie. 28) Localitate în România. Numele roman al Oltului. 30) Macaz. 31) Necăjit. 32) Imperiu în Asia. 34) Pictor român. 36) Parte a feţei. 38) A pofti cu ardoare. 45) Cilindru. 42) Ordinea ceremoniilor unui cult religios. 45) Pronume. 47) Notă muzicală.

Deslegările jocurilor se primesc la redacţie până la 10 Noembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obţine numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 37, 38, 39, 40 şi 41, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii şapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor renumiţi. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Noembrie 1928.

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 41
27 Octombrie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

Sentimente asemănătoare: expresii diferite

(Foto First National)

Atelierele „Adeverul", s. a.

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 42
3 Noembrie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

„Trăiască Regele!“

O ultimă fotografie a M. S. Regelui Mihai I care a împlinit 7 ani. Pe planul din fund, trenul electric,

Cea mai frumoasă...

IN „Crinul Roşu". Anatole France aducea omagii preocupărilor femeii. în materie de modă şi frumos.

In tendinţa femeei de-a fi frumoasă e mai mult decât grija de a plăcea bărbatului, — ce omagiu i se aduce lui! — e preocuparea de a fi frumoasă, pentru a fi frumoasă, — un ideal pur estetic, la care bărbatul n'a putut să se 'nalţe.

In definitiv, lăsând la o parte ipocrizia avem datoria să recunoaştem că o siluetă, un zâmbet şi-o pereche de ochi frumoşi constituesc un moment de admirabilă realizare estetică şi de binevenit reconfort sufletesc, în desfăşurarea acestei vieţi, cu atât de multe aspecte urâte şi cu atâtea alte clipe tragice, sau numai cenuşii.

Treci pe strada cu trotuare înguste şi cu clădiri înălţate de fantezia strâmbă a architectului. Burniţează. Cerul este de plumb. Ai în suflet plumb şi ai plumb în priviri.

„Il pleut sur la ville
Comme il pleut...

Un domn te-a îmbrâncit. O cucoană sbanghie te-a ofensat, cu o privire slută. Automobilul unui parvenit dobitoc te-a stropit cu noroi.

Viaţă e asta? — fir'ar viaţa a dracului!... Ai avut necazuri cu mutatul, ai o poliţă protestată, ai prieteni ingraţi, n'ai palton şi galoşi. — Plouă. Frig şi urât.

Viaţă e asta? — fir'ar....!

Deodată....

Deodată a trecut o femee. Siluetă sveltă cu mlădieri de crin într'un amurg de vară, ochi în cari străluceşte un strop din albastrul cerului de astă primăvară, zâmbet de înger şi de mic belzebut, nas de copil obraznic, pulpe şlefuite de un strungar cu gust, picioruşe captive, în pantofi cari par corăbioare. Ţi-a svârlit o privire, ţi-a dăruit un zâmbet şi-a trecut mai departe, înveselită în gându-i de mutra ta de cioclu, îndepărtat din slujbă.

A trecut o femee, — şi deodată norii au pierit de pe cer şi de pe fruntea şi din privirea ta. Nu-ţi mai e mersul bleg şi nici zâmbetul idiot. Nu mai ai galoşi rupţi în suflet şi'n picioare. Viaţa nu se mai prezintă rea şi urâtă ca o soacră gâlcevitoare.

A trecut o femee, — o femee frumoasă...

Revista aceasta, în ale cărei pagini ne dăm de-un an de zile întâlnire cu cititorii, deschide un concurs: lectorii ei şi-un juriu vor decreta pe cea mai frumoasă femee de la noi. Sarcina e plăcută dar e şi grea, căci în decretarea celei mai frumoase femei se vor lovi de dificultatea alegerii.

Avem femei frumoase, — si noi cari nu mai suntem prea tineri, dar cari nu suntem încă bătrâni, avem autoritatea de a ne pronunţa. Străinătatea ne cunoaşte prin câţiva oameni de ispravă, printr'o legiune de excroci şi prin femeile, a căror graţie o recunosc şi o complimentează.

E toamnă. E urât. E criză. Drame de tot felul pe'ntregul glob. Agenţiile telegrafice par nişte babe care vestesc numai nenorociri. S'a dărâmat o casă şi s'a prăbuşit un prestigiu. S'a iscat o revoltă şi s'au produs la Geneva disensiuni. E foamete şi sunt accidente de tren. Dictatorii din Italia, din Spania, din Turcia, rabinii din Polonia şi popii din nordul Moldovei s'au ridicat împotriva femeei, a dansurilor şi-a rochilor moderne. Dictatorii şi rabinii şi popii se simt ultragiaţi de tinereţea şi de frumuseţea exuberantă.

In aceste vremuri revista pe care o citiţi deschide un concurs printre femeile frumoase.

Vă rugăm: urmăriţi-l dimpreună cu noi. Veţi uita o oră că viaţa e urâtă şi tristă.

ION PAS

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

CITITORII noştri vor găsi în numărul de faţă câteva instantanee luate la Recea, staţiunea de cale ferată, al cărei nume nu mai poate fi rostit şi auzit fără ca un fior să nu treacă prin suflet. Groaznic dezastru! Noi nu vom căuta să redăm aci imaginea tragică a nenorocirii în care zeci de inşi şi-au pierdut viaţa ori au rămas mutilaţi pentru tot restul zilelor.

Dar vom face un apel către autorităţile în drept să ia toate măsurile pentruca nenorocirea de acum să fie cea din urmă. Am înregistrat prea multe accidente de drum de fer.

La ce bun locomotivele sclipitoare, scoase ca din cutie, la ce bun experienţele de accelerare a vitezei, la ce bun reformele introduse ori proectate, dacă materialul omenesc este inferior?

La Vintileanca, la Recea, şi 'n alte părţi, şi altădată, un acar prost sau numai epuizat de lipsuri, vicios sau numai istovit de munca suplimentară depusă la câmp în orele când nu e de serviciu, poate provoca un dezastru incalculabil.

Au fost propuse diferite soluţii pentruca în viitor să nu se mai întâmple atâtea nenorociri. Autorităţile în drept sunt datoare să le studieze şi să ia măsuri pentru aplicarea celor mai bune. Incrucişările de trenuri rapide să nu se mai facă în staţiile mici unde personalul e redus şi ca număr şi ca pregătire. Acele să fie automate pentruca manevrarea lor să nu mai fie lăsată la cheremul unui acar abrutizat. Iar dacă, nu s'ar putea introduce actul automat, atunci din consideraţii pe care nu le cunoaştem nu s'ar putea introduce acul automat, atunci, grabnic, autorităţile în drept să dispună înlocuirea acarului de astăzi, nătâng, retribuit cu câteva sute de lei pe lună, să dispună înlocuirea lui cu elemente recrutate dintre posesorii celor mai valoroase titluri şi retribuite cu salariul unui ministru. Căci răspunderea unui acar e mai mare decât a unui guvern întreg.

Şi spunem acestea fără să glumim, căci nu-i timp de glumit acum când doliul s'a aşternut în atâtea familii.

* * *

Doliul aceasta a răpit ceva şi din caracterul festiv al marilor serbări organizate la Constanţa cu prilejul împlinirei unei jumătăţi de veac de la realipirea Dobrogei.

Din program a fost suprimat ceeace nu ar mai fi cadrat cu împrejurările creiate de drama de la Recea.

Serbările au avut totuşi amploarea şi caracterul afirmării rostului românesc în provincia românească.

* * *

S'au desfăşurat, concomitent şi în Cehoslovacia, mari serbări în amintirea împlinirei unui deceniu dela formarea statului cehoslovac. Festivităţile au demonstrat drepturile naţiunei de a se conduce singură şi au subliniat extraordinarele progrese realizate de noul Stat în decursul a numai zece ani de la înfiinţare.

O ultimă caricatură a lui Aristide Briand

Pescar lipovean, îşi descurcă năvodul pe malul Dunărei.

Năvodul descurcat, se lasă în bătaia soarelui, pentru a se usca.

Moartea la întrecere cu Simplonul

SUS: Familia Rocca, la Morga din Slatina. (D-na Rocca, **fetița** Nadia **și ing.** Giulio Rocca). **Vagonul de dormit sfărâmat. Un călător rănit, pe patul de suferință. Alături de el, copilașul său, scăpat neatins. (Soția rănitului și doi copii, au murit în accident). JOS: Cadavrul unui militar, este scos dintre sfărâmăturile vagoanelor. Vagoanele tamponate la „Simplon". Cadavrele copiilor, sunt transportate în sala mortuară.**

Rapidele au atins viteza de 120 km. pe oră. Bucuria acestui record s'a revărsat în cupe de șampanie la inaugurarea vagoanelor Pullman. Dar moartea pândea... familia Rocca, ursită să piară până la unul în accidente petrecute la noi în țară, se afla în simplonul cu care moartea pornind în zbor, de undeva, dar nevăzut, părea că s'a luat la întrecere. Va ajunge oare simplonul la graniță, ca să scape de fatalitatea ce-l urmărea?

In gara Recea, trenul blestemat intră pe aceeaș linie, ca și acceleratul de Sibiu Șocul turti boturile locomotivelor, îndoi pistoanele, rupse bielele.

In spate, cazanul făcu explozie, iar țâșnirea de apă fiartă topi carnea mecanicilor până la oasele ce li se văd albe.

Vagoanele intrară unele în altele, ca tuburile din care sunt făcute lunetele marine Capete proectate de tăblii, explozie de creeri cu schije de oase craniane. Drugi de fier din vagoane străpung ca sulițele trupurile amorțite de somn. Pereții compartimentelor se apropie brusc, turtind pe pasageri, cum stau pe banchete, cu genunchii în piept.

Oasele pârâe la unison cu lemnăria; o jumătate de om, trup rupt în două dela abdomen, e asvârlită afară; călătorii vii fug pe câmp, înebuniți de groază și sângele le curge din răni.

La lumina faclelor roșii, s'au spart acoperișurile vagoanelor și mutilații defilează: d-na Roca și-a descoperit rana din piept si mâna pare că îi intră în plaga haotică până la brățara de aur; fetița sa, are jumătatea dinapoi a craniului retezată ca de un tăiuș de ghilotină care i-a căzut în creștet; un soldat rămâne cu brațul rănitului pe care-l sprijinea, în mână; un jandarm ține de gulerul hainei o fetiță care atârnă moale ca o cârpă și care are coloana vertebrală și toate oasele pisate; un basarabean se clatină, cu obrazul căzut cu ochiu cu tot, văzându-i-se șirul de măsele ca la schelete.

* * *

Morții sunt târâți prin țărână, până la peron.... O faclă roșie a fost înfiptă la căpătâiul morților aliniați, numerotați și identificați.

Incă un mort e scos dintre ruinele pline de sânge. Prin sângele care a făcut împreună cu tina un noroi roșu, cadavrul e târât, mânjit.

Nu sunt brancarde.

Soldații se zoresc să scoată pe cei cari, vii încă, se sufocă sub dărămături. Morții nu mai au nici o importanță, pe lângă necesitatea de a salva pe cei ce respiră, calzi încă. Morții sunt svârliți la o parte; grinzile și fierăria în alta. Un braț stingher e zvârlit după trupul inert căruia a aparținut.

Și la lumina roșie a faclelor, câmpul peronul, terasamentele, par roșii de sânge..... Peisaj de sânge, noapte de sânge, în care, umbrele jucăușe ale celor două locomotive, se întind departe, negre, proectate de faclele roșii cu văpăile bătute de vânt...

* * *

Noi, spectatorii, tremurăm de frig și de nervi. Dinții clănțănesc și fețele, în lumina murdară a zorilor, seamănă cu galbenul-verzui al lămâilor necoapte.

La răsărit, orizontul s'a roșit. Obsedați, înebuniți de culoarea sângelui pe care o revarsă acum și cerul, odată cu primele lumini ale răsăritului, — fugim....

In urma noastră, se scot mereu alți morți, alți răniți.

Automobilul a intrat în Slatina. Orășel cu ulițe în pantă, cu un cerc de pânză și o cafenea-varieteu. Ulițe animate neobișnuit. Convoiuri de răniți, mașini cu capete diform bandajate, trăsuri cu cadavre. Spitalul e plin.

Lumea forfotește pe străzi fără rost, vorbind, gesticulând, așteptând parcă o lămurire, o explicație ce nu vine, pentru taina, pentru blestemul căzut la Recea. Ca în tragediile antice, simți parcă „fâlfâind aripa Destinului".

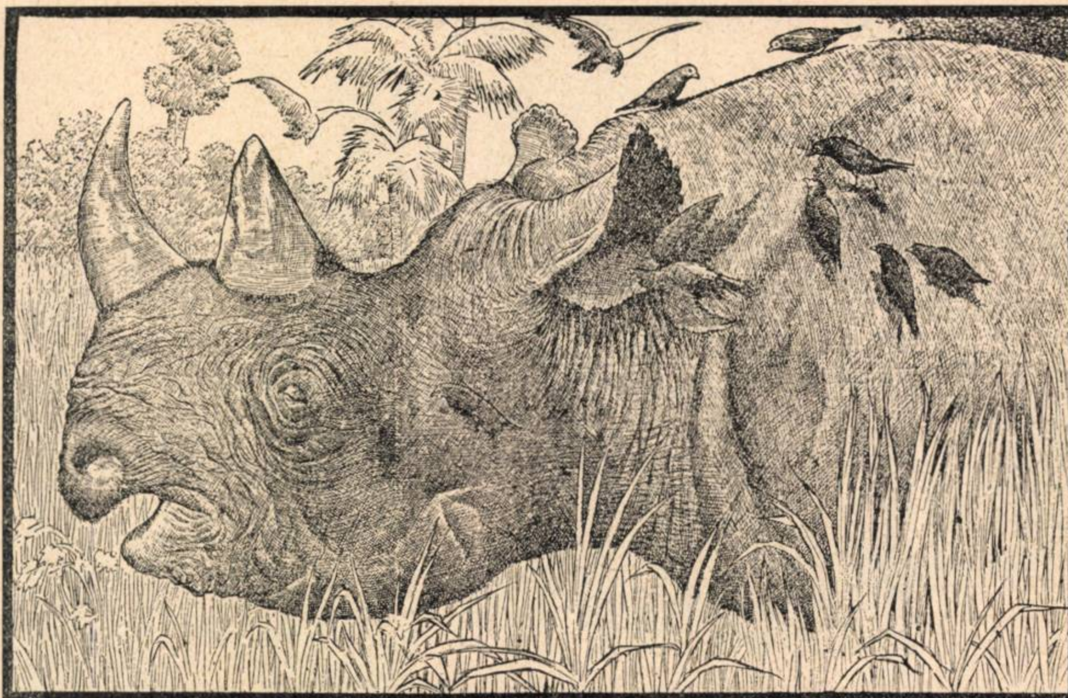
Pe la prânz, au început să sosească rudele victimelor.

In cabinetul polițaiului, am văzut o mamă din Sibiu, care ținea în mâna tremurătoare lista morților și întârzia s'o privească, de teamă să nu găsească și numele copilei.

In poarta spitalului, unui bătrân îi curg pe tăcute lacrimele, ce se preling până în vârful bărbii albe.

Apoi, peste câteva zile, alte convoiuri trecură încete pe străzile orășelului provincial: morții au fost duși la lăcașul de veci, cu toate onorurile cuvenite, cu toate onorurile omenești, ce părură atât de umile, față de majestatea și puterea Morții, dezlănțuită cu aceleași reci atribute de totdeauna, la Recea....

Rinocerul ascultă—Omul nu ascultă

Rinocerul ascultă ţipetele pasării, după care înţelege că vrăjmaşul său cel mai aprig, omul, se găseşte prin apropiere. Şi dând ascultare vestitoarei pericolului, are de multe ori destulă vreme ca să-l ocolească.

Vocea conştiinţei ar fi salvatoare pentru oameni, dacă aceştia ar asculta de dânsa, aşa cum ascultă rinocerul.

Dar oamenii nu ţin seamă de avertismentele conştiinţei, fac lucrurile tocmai de-a'ndoaselea, până când şi conştiinţa, obosită, încetează de a mai sfătui.

In desenul de mai sus e înfăţişată o lecţiune pentru acei cari voesc să asculte.

Rinocerul este unul dintre atotputernicii junglei. Domneşte peste toate fiinţele, în afară de una şi singură.

Dintre dobitoace unul care să-i semene în greutate şi putere ar fi pacinicul elefant. Dar de acesta n'are de ce să-i fie teamă. Elefantul nu este în stare nici măcar să răniască pe rinocer. Pe când cestălalt, într'o eventuală luptă, poate cu uşurinţă să sfâşie stomacul marelui elefant.

Insuş leul nu se încumetă să atace pe rinocer. Ar fi temerar.

O singură lovitură cu ascuţitul corn al rinocerului, ar doborî pe sprintenul leu.

Nici chiar şerpii veninoşi nu-i pot face vreun rău. Pielea rinocerului este atât de lucioasă şi atât de groasă, încât dinţii celor mai groaznici şerpi nu se pot înfige în ea ca să prelingă veninul în sânge.

* * *

Vreme de milioane de ani, rinocerii au umblat nesupăraţi în lungul şi latul pământului, indiferenţi la tot ce-i înconjura. Mergeau pe unde voiau şi atacau animalele pe care le întâlneau.

Intr'o bună zi însă, a apărut omul.

Deşi rinocerii au cunoscut mai înainte pe strămoşii omului; giganticele gorile, cimpanzeii şi urangutanii, maimuţele accstea, cu chip de om n'au putut să-i stinghrească. Rinocerii nici nu s'au gândit să le atribue vreo importanţă.

Cu totul altfel decât urmaşii, strămoşii omului n'au supărat pe rinoceri. E dela sine înţeles că numai cu dinţii şi cu ghiarele, ar fi fost periculos pentru dânşii, să se lupte cu regele junglei.

Cu omul de mai târziu, lucrurile s'au schimbat. Cu toate că fiziceşte era mult mai slab decât strămoşii săi maimuţele, putea însă să gândiască.

Forţa sa fizică nu conta, de temut era însă înţelepciunea cu care era înzestrat.

* * *

Odată cu omul, se ivi şi pericolul pentru rinoceri. Aceştia au început să dea ascultare păsărilor vestitoare, care însemnau pentru dânşii ceeace reprezintă conştiinţa pentru noi.

Timp de mii de secole, păsările sburau încoace şi încolo, umplând văzduhul cu ţipete, cu larma lor nevinovată. Dar oamenii sălbatici au început să tragă cu arcul şi să le doboare. Şi rinocerul, de astă dată, a învăţat că larma păsărilor înseamnează apropierea omului periculos.

Un sălbatic se repede şi face o tăetură adâncă în vâna piciorului de dinaintea rinocerului. Din cauza acestei tăeturi animalul rămâne numai cu trei picioare şi se svârcoleste în dureri grozave, umplând văzduhul cu răgete şi svârcolindu-se în apă pentru a-şi alina suferinţa cauzată de inteligenţă.

Sfârşit de puteri, rinocerul cade la pământ, iar sălbaticul care i-a urmărit svârcolirile, se apropie şi tae vâna dela al doilea picior şi, reducându-l în acest chip la neputinţă, îi înfige un corp tăios în creeri, sau îl lasă să-şi dea duhul cu încetul.

* * *

Soarta asta au avut-o un număr mare de rinoceri, bineînţeles înainte de a fi învăţat să asculte de strigătul de alarmă care-l scoteau pasările.

Dacă nu s'ar fi cugetat şi nu şi-ar fi pus întrebarea: „De ce fac pasările atâta larmă ?“ soarta rinocerilor ar fi fost de mult pecetluită. Neamul lor ar fi dispărut de pe suprafaţa pământului.

Rinocerul aude şi vede foarte rău. Neavând a se teme de nimic timp de milioane de ani, nu era nevoe ca dânsul să-şi ascută aceste două simţuri. La venirea omului însă, a învăţat să vadă şi să ascute apropierea marelui şi unicului vrăjmaş.

Acei cari au supravieţuit până în zilele noastre, când omul a născocit puşca şi bombele explozibile, vor dispărea probabil cu desăvârşire. Muzeele vor păstra însă pieile lor împăiate, alături de ale păsărilor vestitoare...

* * *

Dar despre om şi vocea care-l va apăra pururea, dacă-i va da ascultare, ce se poate spune ?

Desenul pe care-l înfăţişem, merită să se întipărească în mintea tuturor tinerilor ba chiar şi a unora dintre vrâstnici.

In ceeace priveşte conştiinţa şi importanţa de a i se da ascultare, nu credem că aceasta trebue s'o facă numai băeţaşul care se duce în zi de Duminică la pescuit sau cel care fură merele din pomul vecinului. Conştiinţă nu e numai acea care spune oamenilor să fie cinstiţi, sinceri faţă de prieteni, iertători faţă de duşmani. Conştiinţa nu îndeamnă numai să fim morali. Ea ne călăuzeşte cu ajutorul inteligenţei noastre aşa fel, încât să ochim nenumărate pericole şi greşeli.

Mulţi dintre oameni, de pildă, au căzut doborâţi la pământ din cauza alcoolismului, întocmai ca rinocerii doborîţi de cuţitul omului sălbatec.

Beţivul, dacă ar fi ascultat de vocea care răsună în urechile tuturora, ar fi fost scăpat de pacostea beţiei. Nu e vorba de o sperietoare oarecare, ce trece pe deasupra capetelor noastre. E acel simţimânt misterios pentru ceeace e bine şi ceeace e rău, care a stârnit pe cercetătorii ştiinţifici şi a făcut să se scrie mii de volume, ducând pe de altă parte, la înfiinţarea mai multor religii.

* * *

Unii spun că n'ar fi decât o voce a experienţei, călăuză pentru oameni, în ceeace priveşte greşelile făptuite de strămoşi.

Dacă acest simţimânt al cunoaşterei binelui şi al răului, ne-a fost transmis de către o putere divină, sau dacă el s'a născut în noi din experienţă, nu putem şti. Dar fapt precis este că aşa zisul simţimânt comun şi conştiinţa, ne spun că putem cunoaşte singuri, ceeace e bine să facem şi ceeace e rău.

Şi adevărul acestor constatări îl puteţi verifica pe feţele ofilite şi abătute ale acelora cari zac în închisori, desconsideraţi şi respinşi de indulgenţa semenilor; pentru că n'au ţinut seama de sfaturile conştiinţei.

* * *

Pentru cinici, desenul nostru nu prezintă vreo valoare.

Dar pentru tineret şi acei cuminţi, gata oricând să se adape la izvoarele adevărului, precum şi pentru acei cari simt conştiinţa, în ei ilustraţia noastră e una poate dintre cele mai folositoare, din câte s'au tipărit vreodată.

Mai ales, în mintea copiilor, ilustraţia dă viaţă lucrurilor. Socotim de aceea că ea trebue să fie arătată tineretului însoţită de aceste cuvinte: „Ceeace este pentru rinocer pasărea vestitoare, trebue să fie pentru noi vocea conştiinţei".

Desenul de mai sus ar putea credem, să readucă pe unii dintre noi pe calea cea bună, să ne facă să ascultăm cu mai multă luare aminte de vocea sfetnicului din lăuntrul nostru.

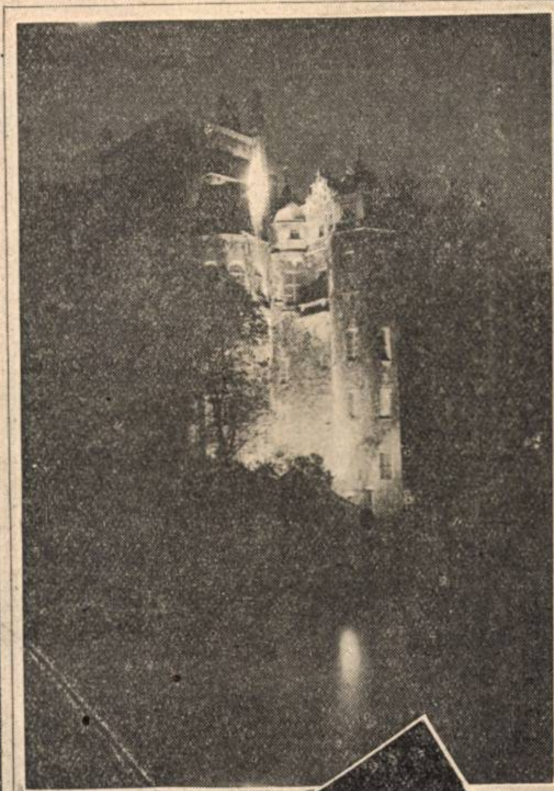
Fie că o numiţi vocea lui Dumnezeu, semănată în noi din graţia celui atotputernic, fie că e vocea unei experienţe vechi care strigă: „Feriţi-vă de aceste fapte, ele vă pot distruge bunul nume moştenit", nu are multă însemnătate.

O mare greşală este neluarea în seamă a acestui strigăt prevestitor.

Decăderea oamenilor vine din neascultarea glasului dinlăuntrul nostru, întocmai după cum moartea rinocerului vine din neascultarea micei păsărele vestitoare.

(N. L. R.)

Berlinul noaptea

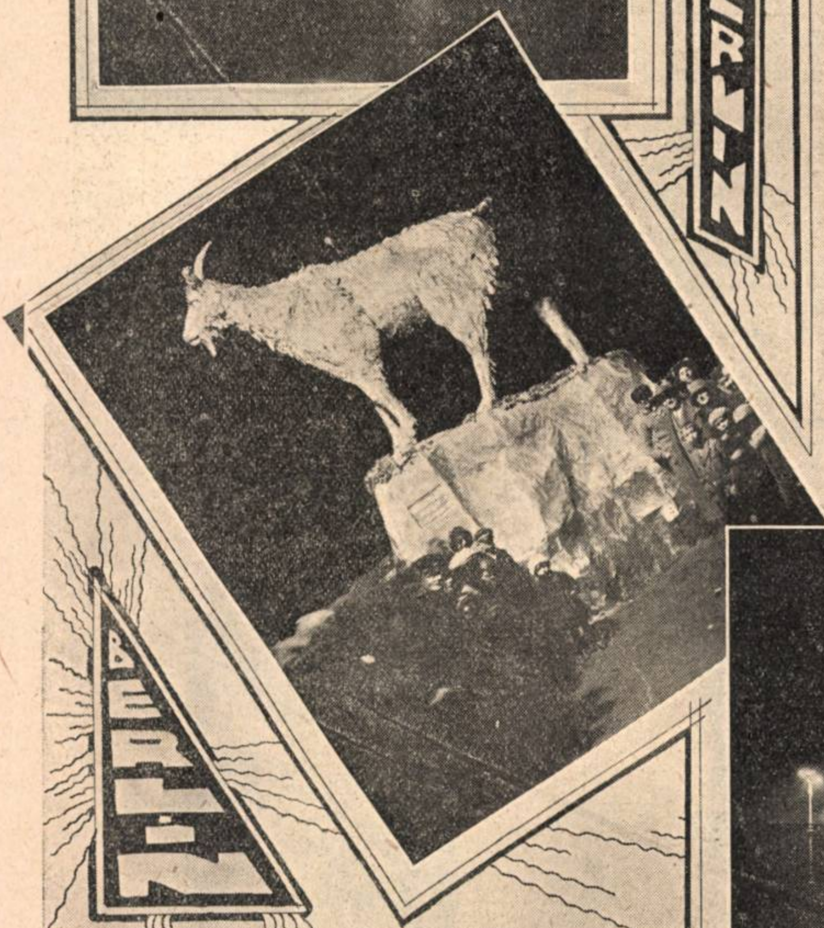

BERLIN

BERLIN

BERLIN

Secretul frumuseţii

Opt dintre cele ma frumoase şi cunoscute artiste de cinematograf germane, împărtăşesc cititoarelor noastre, arta de a rămâne tinere şi frumoase.

IN definitiv nu fac cine ştie ce pentru a-mi păstra frumuseţea. Dimineaţa îmi aplic pe faţă comprese calde, câteva minute, după care îmi trec obrajii cu o bucată de ghiaţă. Seara îmi fac o fricţiune facială

JENNY JUGO

cu lanolină şi prin asta se şterg toate urmele zilei. Intre timp, cele necesare unei femei tinere, ca: pudra, rouge-ul şi creionul. Somn cât de mult, mâncare cât de puţină, puţin masaj şi pentru mişcare, îngrijeşte filmul.

Principalul este însă, să ţi se spună din când în când, că ai devenit mai drăgălaşe.

* * *

CORPUL, obrazul, nervii, tenul şi tinereţea mi le menţin prin:

GRETE MOSHEIM

Orele: 8—20 Filmare în studio şi natură.
Orele: 20—23 In reprezentanţii teatrale.
Dacă mai găsesc timpul necesar, îmi spăl părul cu lapte de camelii.

DIMINEAŢA, mă spăl cu o apă pentru faţă, după care îmi aplic pe obraji o

LILIAN HARVEY

compresă de ghiaţă şi ca final, stratul necesar de pudră.

Innot şi călăresc. Dorm după fiecare masă câte un sfert de oră. Fac băi de brad. Iubesc soarele. Nu fumez, pentru că-mi îngălbeneşte pielea; beau mu t lapte, pentru că îmi deschide tenul.

Ca englezoaică, dau preferinţă mâncărilor fără grăsime, nu din mândrie naţională, — cum s'ar putea crede, — ci dintr'un motiv binecuvântat: Urăsc grăsimea. Totuş, mănânc mult unt deoarece ajută la dispariţia increţiturilor obrazului.

Afară de acestea, mai am un argument puternic, care pledează în favoarea frumuseţei mele, argument pe care l-a avut, îl are, sau îl va avea, orice femee: cei 21 de ani ai mei.

* * *

EU îmi îngrijesc tenul, cu sevă de agave, care se poate obţine numai prin colonia mexicană din Berlin. Aceea care o întrebuinţează odată, nu mai renunţă la ea. Cu atât mai mult eu, o voiu preţui totdeauna, ca pe un ce necesar.

MARIA WEST

Pentru îndepărtarea fardului, întrebuinţez numai „Palmin". Culoarea aurie a părului meu (jur pe cuvântul meu de onoare că este natural şi nevopsit), mi-o menţin prin spălări regulate cu... săpun de rufe: Nervii, înfăţişarea şi obrazul, mi le menţin prin: somn, somn, somn, somn şi iar somn, iar dacă am puţin timp liber, îi mai trag un puişor de somn.

* * *

1. DIMINEAŢA, îmi aplic pe obraz o soluţie de albuş de ouă, pe care mi-o uscă soţul meu, cu evantaiul; apoi aplic din nou aceeaş soluţie, o las să se usuce şi după un sfert de oră, îmi şterg obrazul, cu un burete curat. Acest tratament, menţine tenul, într'o culoare plăcută.

MARIA SOLVEG

2. Pentru corp, fac în fiecare dimineaţă, două băi fierbinţi, urmate imediat de două băi reci.
3. In fiecare dimineaţă, merg pe mâini şi dansez pe vârful picioarelor, fără pantofi speciali.
4. Genele mi le îngrijesc, ştergându-le zilnic cu o soluţie de lapte condensat şi cu untdelemn curat.

* * *

IN momentul în care simt cea mai mică oboseală, părăsesc fără nici o jenă, orice societate, ori cât de plăcută mi-ar fi şi mă culc. Nimic nu strică tenului şi bunei înfăţişări, ca rămânerea trează, atunci când te simţi obosită. O regulă bătrânească pe care totuş o punem în practică.

DAGNY SERVAES

Dar secretul meu pe care-l aplic cu cel mai mare succes, este şi rămâne: Dimineaţa, înainte de prânz, la amiază, dupe amiază, seara şi noaptea: râsul şi veselia.

SECRETUL meu nu este în definitiv un secret.

Pentru îngrijirea părului, beau ouă cru-

CAROLA NEHER

de, pentru frunte, întrebuințez grăsimi, pentru ochi apă rece și pentru față, ghiață. Corpul are nevoie de gimnastică: picioarele necesită mișcare. Stomacului îi trebuesc pâine, fructe și foarte puțină carne. Inimei îi trebue multă dragoste.

Alcool de loc; numai din când în când câte un păhărel de șampanie și câte o țigară pe săptămână.

Așa e viața! Trebue să știi să ți-o împarți.

VIVAT Coué! Numai metoda lui, mentine femeea veșnic frumoasă, tânără

LIL DAGOVER

și atrăgătoare. Cu el, prin el și dupe el, poți să faci ce vrei. De 30 de ori dimineața și seara îmi spun adânc convinsă: Pe zi ce trece, devin mai frumoasă! Cine va proceda ca mine zilnic, va constata în trei luni de zile efectul binefăcător al curei și va vedea că într'adevăr, a devenit frumoasă.

In curând va trebui să joc rolul Cleopatrei, într'un nou film. De săptămâni întregi, îmi spun convinsă; „Nasul meu devine din ce în ce mai clasic!"

Peste trei săptămâni, sunt sigură că voi avea nasul cel mai clasic, din câte au figurat pe ecran.

(Si non e vero....).

Idealul estetic și un îndemn

V'ați luat vreodată răgaz să analizați ce urmărim noi în definitiv în viață?

Ce urmărește natura? Care e idealul suprem?

Dece se înalță vulturul, cu aripile largi întinse, până în adâncurile văzduhului?

Pentruce talazuri spumoase, vin să se fărâmițeze, în mii de stropi, la țărmul mării fără sfârșit?

Soarele, în asfințitul de vară, dărueşte cerului, cu mărinimie, sute de culori și nuanțări subtile.

Munții își ridică frunțile acoperite de nea, ca să-și facă nimb din nouri strălucitori.

Pentru ce există atâta armonie în cântecul pasărilor și în impestrițarea de culori a florilor?

Pentru că idealul Firei, ca și al omului e un ideal estetic.

„Frumosul", **iată ținta vieții.**

Ceeace deosebește în primul rând, pe om de celelalte animale, sunt preocupările estetice de care el este conștient.

Dacă cineva trăește conform cu preceptele morale, pe care noi le-am întocmit, dacă cineva se bucură de fericire, dacă e mulțumit sufletește, vom exclama întotdeauna: „Ce viață frumoasă!" **Și ne vom strădui să trăim la fel.**

Și atunci, a exalta acest ideal estetic, a-l așeza — precum se cuvine — pe primul plan, a-l înfățișa într'o formă nouă, poate fi operă condamnabilă?

Dimpotrivă!

Și nimănui mai mult decât revistei noastre, nu putea să-i revină sarcina de a organiza un concurs de frumusețe.

Femeile din România: Ele au în ochi adâncul nepătruns al codrilor, sau azurul cerului de Mai; pe buze le flutură, nebunaticul zefir; au părul „ca pana corbului"; fața „ca spuma laptelui"; iar în obraji poartă toată dogoarea florilor de mac. Sunt zvelte ca trestiile de baltă și mândre ca zânele din basme. Au veselia ciocârliilor sau rămân visătoare ca doinele. Petalele de trandafiri leau împrumutat frăgezimea pielei, iar susurul izvoarelor, nurii.

Noi, dintre toate, voim să alegem pe cea mai frumoasă. Și dacă sfiala stă bine fetelor, trebue să înțelegeți, dragi cititoare, că de această dată, modestia trebue lăsată de o parte.

E vorba de o întrecere între voi și restul lumii. E datoria oricărei romånce, fiindcă se știe frumoasă, să ia parte la acest concurs de frumusețe. Să iasă din umbră, căci frumoasa între frumoase, de bună seamă că va învinge pe celelalte concurente ale altor țări, contribuind astfel la faima României.

Fete și femei romånce, din orice categorie socială faceți parte, prezentați-vă la concursul de frumusețe al „REALITĂȚII ILUSTRATE"!

E o datorie a voastră față de țară!

Dimensiunile estetice

Artistele de cinematograf care corespund datelor alăturate.	*Date numerice:*
POLA NEGRI	Inălțime 1 m. 63.
MARY PICKFORD	Ochii...
NORMA TALMADGE	Gâtul 32 cm.
GRETA GARBO	Pieptul 82.5 cm.
CLARA BOW	Brațul 45 cm.
BEBE DANIELS	Talia 65 cm.
GLORIA SWANSON	Incheietura mânii 15 cm.
GILDA GRAY	Șolduri 90 cm.
AILEEN PRINGLE	Pulpa 45 cm.
NORMA SHEARER	Gamba 34 cm.
MARION DAVIES	Luerul piciorului 20 cm.
ANN PENNINGTON	Piciorul 36.
BILLIE DOVE	Greutatea 54 kg.

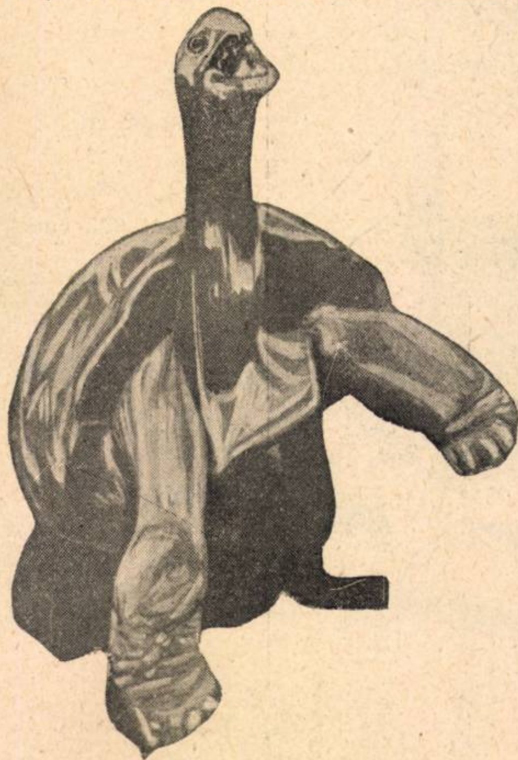
O broască țestoasă care dansează charleston

DE CURAND s'au făcut la grădina zoologică din New-York câteva experiențe foarte interesante. Anume s'a încercat reacțiunea animalelor, față de muzică.

Din aceste experiențe, au rezultat unele concluzii, care merită să fie relevate.

Astfel, s'a constatat că maimuțele și urșii, când li s'a cântat o antrenantă muzică de jazz, au început să se legene într'un oarecare ritm. Câteva animale din specia canină, urlau cu simpatie, odată cu notele plângătoare ale saxofonului. Dar la repetarea concertului, în ziua următoare, lucrurile nu s'au mai petrecut în acelaș fel. Se știe doar, că dobitoacele n'au memorie și nici nu pot să râdă. O muzică oarecare care i-a încântat astăzi, putea a doua zi, să nu le inspire niciun fel de atracție. In ceeace privește leii, tigrii, etc., s'a constatat că muzica nu-i interesează, ba chiar îi plictisește.

S'a dat însă și peste un animal, care face excepție dela regula generală. E vorba de broasca țestoasă „Granpop", cum îi se zice în grădina zoologică, a cărei pensionară este. Granpop își amintește mereu de muzica îndrăcită a jazz-ului. După primele experiențe, s'a putut observa cum broasca țestoasă, oridecâte ori auzia vreo muzică, începea să... joace. Ar fi însă cam dificil, de descris dansul, care seamănă puțin cu charlestonul nostru modern. Granpop, își agită labele în felul dansului caracteristic al negrilor. Și nici nu e nevoe neapărată de instrumente muzicale, pentruca broasca țestoasă să-și înceapă jocul. E deajuns pentru aceasta, ca cineva să se apropie de ea și să fredoneze vreo melodie săltăreață.

Granpop va începe imediat ritmicul său dans. Dar adevărul este că dansează uneori și fără nici un fel de muzică, fie ea instrumentală sau vocală.

Grădina zoologică din New York e mândră că printre numeroșii și interesanții săi pensionari are și pe unica *broască țestoasă dansatoare.*

Un campion al mâncăcioșilor

PRINTRE marile probleme ale civilizației moderne, există una care în special preocupă pe femei: să nu se îngraşe ci să-şi mențină o linie sveltă a corpului.

Altădată, când oamenii trăiau în bârlog şi-şi vânau hrana, nu exista o asemenea problemă. Vânătoarea, îi menținea în linie sveltă. Dar astăzi, când oamenii stau tolăniți comod, pe confortabile fotolii iar hrana e cumpărată şi adusă gata din magazine e explicabil dece vedem o universală tendință spre... îngrăşare. Şi femeile mai ales, se 'nspăimântă oridecâteori le apare spectrul obezității.

Din această cauză, ne gândim cu oarecare patetism la cazul lui Ivan Krannoglazob, *care posedă mândra distincție, de a fi campionul mâncăciosilor din întreaga Rusie. Ivan, şi-a câştigat acest titlu, la un concurs organizat de armata rusă, căreia îi merge vestea, pentru mulțimea soldaților săi „specialişti în de ale mâncării".*

In timpul acestui curios „match", — care va rămâne desigur în istorie, — Ivan a mâncat următoarele: Un purcel fript, friptură cu sos din două găini, şase farfurii cu supă, 4½ kilograme pâine, 1½ kgr. tortă şi a băut nu mai puțin de opt sticle cu vin. Pe cel mai periculos concurent, l-a întrecut cu două sticle cu vin, 1½ kgr. pâine şi o găină friptă.

De atunci şi până acum n'a fost întrecut de nimeni. Adevărul este, că omul nostru e foarte înalt, cel mai înalt dintre cei 500 de soldați, cari au participat la concursul despre care am vorbit mai sus. Are înălțimea de 2.10 metri. Insă nu-i gras de fel.

După ce a terminat serviciul militar, Ivan a încercat să trăiască depe urma reputației sale. Umbla deci şi spunea tuturora, că dânsul e campionul oficial al tuturor mâncăcioşilor, din întreaga Rusie. S'au găsit însă mulți, cari îşi băteau joc de dânsul şi refuzau să dea crezare celor ce înşira. După socoteala lor, un campion al mâncăcioşilor, trebuia neaparat să fie gras, pe când Ivan era înalt dar foarte slab. Campionul nostru, amărât, se hotărî să se 'ngraşe prin orice mijloc, doar va putea astfel să fie luat în seamă.

Dar cu cât mânca mai mult cu atât slăbea mai tare. Medicii n'au putut să explice curiosul fenomen fizic şi s'au mărginit numai să recomande lui Ivan diete, pentru îngrăşare. Mai multe luni în şir, a mâncat zilnic atâta mâncare cât ar fi deajuns pentru trei bărbați voinici. Şi greutatea corpului n'a crescut nici măcar cu un sfert de kilogram.

Pentru a mulțumi totuş pe acei cinici cari nu-i dădeau crezare, Ivan Krannoglozob, *a obținut un certificat, semnat de locotenentul său, prin care se adevereşte că e campion ales, printre 500 mâncăcioşi de carieră.*

Arătând această hârtie, „campionul mâncăcioşilor" din întreaga Rusie, va avea în sfârşit satisfacția de a fi luat în serios.

Costumul lui Adam

LÂNGĂ Paris, s'au întâmplat nu de mult, niște incidente foarte curioase, care au pus poliția și jandarmeria, în postura de descoperitori biblici. Anume:

In pădurile dela Vincennes, apare din când în când, un individ tânăr, completamente gol, care acostează doamnele și domnișoarele excursioniste. Deoarece poliția n'a putut pune mâna pe el, a afișat în pădure, următorul anunț:

„Onorații vizitatori, sunt rugați a prinde și a preda poliției, la ocaziune, pe un tânăr, care dă târcoale prin pădure, în costumul lui Adam, *acostând persoanele de sex femenin. Poartă o haină neagră, cu pantaloni gris".*

Bine că știm acum, ce fel de costum purta străbunicul nostru Adam.

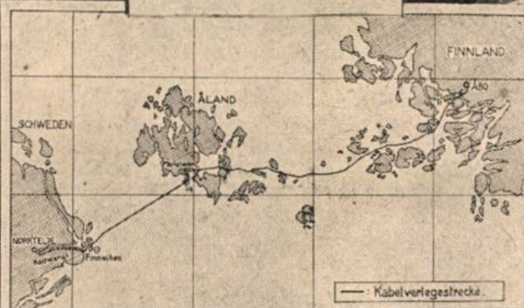

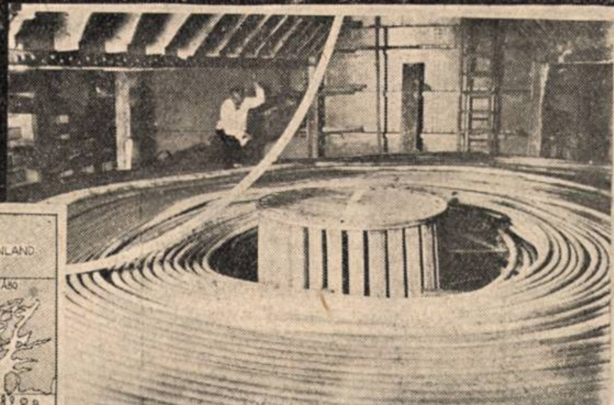
ROMANTISM PE STRĂZILE NEW-YORK-ULUI. Un „herold" al reclamelor, călare

TECHNICA MODERNĂ

Cablul ese din fabrică

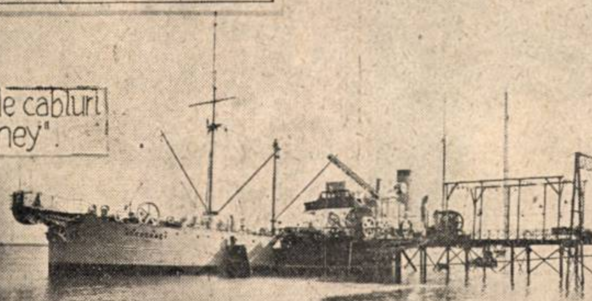
DRUMUL CABLULUI

40 Klm. de cablu intrunul din tancurile „Norderney"-ului

Kablul este adus în apropiere de Abo.

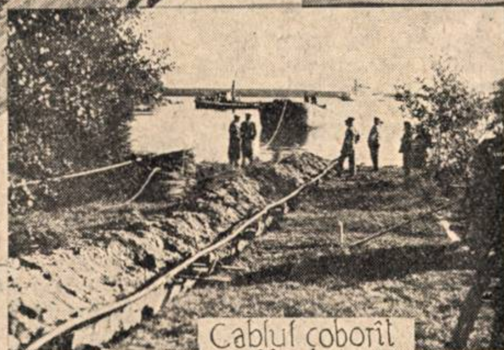

Vaporul de cabluri „Norderney".

Zilele acestea s'a terminat o nouă lucrare de importanță internațională. Este vorba de cablul telefonic care face legătura între Suedia și Finlanda. Are o lungime de 250 klm și fu efectuat în 5 luni.

Cablul este astfel construit încât se pot transmite 9 convorbiri în acelaș timp. Greutatea sa este de circa 2000 tone. Prin acest cablu Finlanda aderă la rețeaua telefonică europeană.

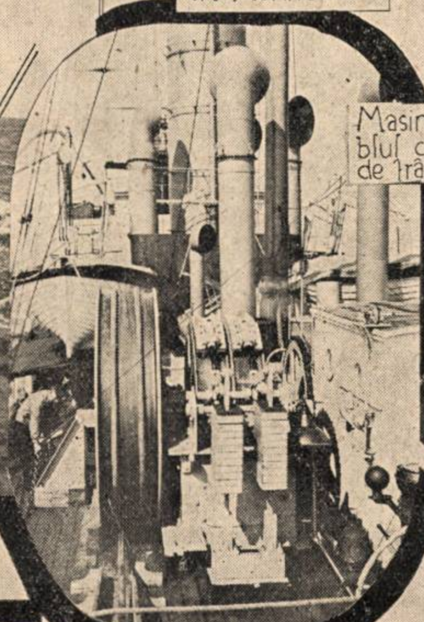
Ilustrațiile noastre represintă așezarea acestui cablu.

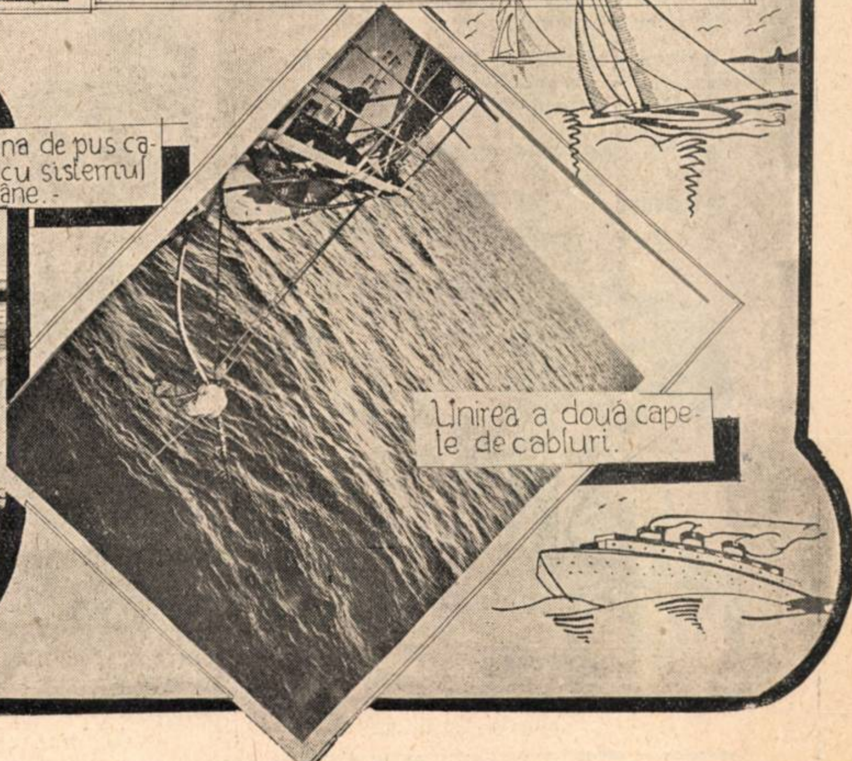
Cablul coborît în Manheim.

O plută de marcaj lansată pe mare

Mașina de pus cablul cu sistemul de frâne.-

Unirea a două capete de cabluri.

KINDLER

Rubrica Cinematografică

Figurile ecranului

Ramon Novarro

NĂSCUT în 1898 la Durango (Mexic), Ramon Samanyegos trebui să părăsească, împreună cu familia sa, complet ruinată, orașul natal, îndreptându-se spre California. Aci, după multă căutare reuși să fie angajat într'o trupă de dansatori. Remarcat de Rex Ingram, acesta îl introduse în studio, unde debută cu un mic rol, în „Cei patru cavaleri ai Apocalipsului".

Cu Zabonik din „Romanul unui Rege". Ramon — acum Novarro — intră în rândul artiștilor de cinematograf.

Continuă să obție succese în „Scaramouche", „Arabul", „Gueritta", „Crinul Roșu" și „Cadeții mării". Ultimul lui film e „Vechiul Heidelberg", unde joacă alături de frumoasa Norma Shearer.

Ramon e deabia la început, — și începutul e foarte promițător; deaceia așteptăm încrezători, interpretarea sa desăvârșită.

Ecouri cinematografice

MARELE CHARLIE CHAPLIN are nevoe de un nou „Kid", pe care l-a și găsit chiar în ținutul unde s'a născut Jackie Coogan. Se numește Richard Alan Smith, nu are decât trei ani și va apare în noul film al lui Charlot.

LA 1 DECEMBRIE apare revista de propagandă cinematografică, *Cine-Mondial*, sub îngrijirea redactorului nostru cinematografic, dl. Valentin Podeanu.

LOUISE BROOKS, interesata și promițătoarea vedetă americană, despre care am scris cândva la „Figurile Ecranului", a fost angajată de G. W. Pabst, — vigurosul realizator, care a turnat „Ulița Durerii" și „Căi Greșite" — pentru a juca rolul Lulu în „*Cutia Pandorei*", noul film al regisorului vienez.

Unde mergem?

CINEMA „TRIANON" continuă succesul cu marea realizare a lui Cecil B. de Mille: „REGELE REGILOR".

CINEMA „ODEON" reprezintă frumosul film al casei „Fox": „PROTIVNICII" cu *Dolores del Rio, Victor Mac Lagelen* și *Edmond Love*.

LA CINEMA „BOULEVARD" putem vedea pe *Ramon Novarro*, alături de *Marceline Day* și *Roy D'Arcy* în „ROMANȚA" și o comedie în 2 acte.

LA CINEMA „CAPITOL" o vom vedea pe drăgălașa *Lya Mara* în „*Mary Lou*".

CINEMA „SCALA" reprezintă „Lăutarul" cu *Irene Rich* și revista „*Ca la mama acasă*".

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 12
Telefon 306/67

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei 300
Pe o jumătate an	„ 160
Pe trei luni	„ 85
PENTRU STRĂINĂTATE	
Pentru America	„ 800
Pentru Cehoslovacia și Jugoslavia.	„ 360

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

Poșta Cinefililor

JAMES SIEGLER. — Universum-film A. G., Berlin S. W. 68, Kochstrasse, 6—7. **Brigitte Helm,** Berlin-Friedenau, Fehlerstrasse, 4. **Adolphe Menjou,** The Standard Casting Directory, 616, Taft Building, Hollywood, Calif. U. S. A.

CORNELIA BLECHMAN. — **Conrad Nagel,** c/o The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A.

NUȚI DONESCU. — **Fred Louis Lerch,** Berlin, Regensburgerstrasse, 14.

NORA. — **Vera von Schemitterlöw,** Berlin-Wilmersdorf, Pfalzburgerstrasse, 56. Pentru **Crista Tordy,** vezi adresa lui Harry Liedtke dela răsp. Alfons di Valentino.

O CITITOARE DIN ROMAN. — **Ernst Verebes** s'a născut la 16 Decembrie 1902. **Mary Kid** la 8 August 1903. **Jackie Cogan** are 15 ani. Restul într'un număr apropiat.

NANU. — **Iréne Rich** și **Conway Tearle,** c/o The Standard Casting Drectory. 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A. **Jack Trevor,** Berlin C. 54. Sophienstrasse, 15 bei dr. Conner. Pentru **Brigitte Helm** vezi răsp. James Siegler. Restul în numărul viitor.

Activitatea regisorilor

FRANK LLOYD...

... a fost însărcinat de „First National" cu direcția noului ei film: *30th. day of October*". Alături de *Billie Dove* și *Antonio Moreno*, vor mai apare *Nicholaș Bela, Nicholas Soussanin, Winifred Bryson, Emil Cautard* și *Lucy Dorraine*, noua importațiune americană. Manuscrisul care aparține lui Lajos Biro, are ca subiect, un episod din revoluția rusească.

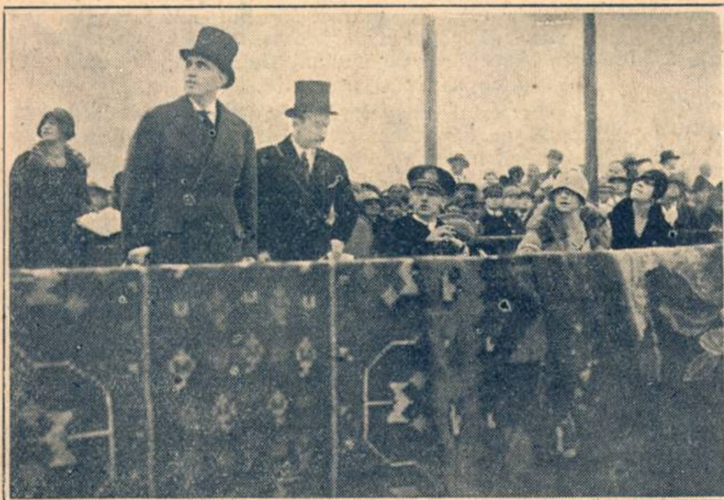
CARMINE GALLONE...

... a sosit la Roma, de unde s'a îndreptat cu întreaga trupă spre Tripolis, pentru a filma exterioarele noului său film *Naufrage*. Pentru primele roluri, au fost angajate *Liane Haid, Gina Manes* și *Van Riel*. Acest film este editat de „Erda"-Berlin, „Sofar"-Paris, „Wolf"-Londra, „Universal"-New-York și „Romanus"-Roma.

Cea mai recentă fotografie a lui Charlie Chaplin; **la stânga lui, frumoasa** Thelma Todd, **recenta sa parteneră.**

Meetingul de aviaţie dela Băneasa

A. S. R. Principele-Regent şi A. S. R. Principesa-Mamă Elena, urmărind sborurile la meetingul de aviaţie.

G-ral Dumesnille cu aviatorii Cappard şi Rollen.

Aviatorii englezi Sholefield şi Summers.

Paraşutistul Ervin

Pilotul englez Summers.

D. Poincaré, primit cu flori, de copiii unei localităţi, unde a inaugurat o nouă linie ferată.

Inaugurarea Láptăriei Comunale

Primarul Capitalei, Dr. Costinesccu bând un pahar cu lapte, la inaugurarea lăptăriei comunale.

A. S. R. Principesa-Mamă Elena, este întâmpinată cu flori, de doamnele din comitetul „Lăptăriei Comunale".

Memoriile unui excroc

Intr'un hotel de mâna 'ntâi din Budapesta, s'a sinucis de curând, un tânăr monden, elegantul Carol von Lengyel, în momentul când era să fie arestat. In biroul camerei, s'a găsit un carnet cu notițe, din care reese, că sinucigașul a fost un excroc internațional.

(„Budapesti Hirlap")

CAROL LENGYEL, a fost o figură foarte cunoscută organelor noastre judiciare, întrucât a fost condamnat pentru excrocherie la 5 ani închisoare, — în 1911, — pe cari i-a făcut la Ocnele Mari, unde în compania pușcăriașilor, a învățat perfect limba română. Eliberat înainte de marele războı, a trecut granița în Ungaria, unde s'a dedat în timpul marelui măcel, unor vaste excrocherii.

Printre altele, a devalizat „cassa" unei divizii din Tirol, sub masca unui general de administrație. Ca maior de artilerie, s'a căsătorit cu fiica unui general, după ce a răpit-o. Cununia, a fost oficiată de un... complice, care a jucat rolul preotului. Generalul, de voe, de nevoe, a dat zestrea și după trei zile, ia ginerele de unde nu-i.

Elveția, Franța, Germania și Anglia, i-au fost vaste câmpii de activitate productivă și pretutindeni juca rolul perfectului gentlemen.

In 1921, Lengyel reapare la Budapesta. In uniforma unui căpitan de cavalerie, frecventează cele mai aristocratice cercuri, face parte din toate cluburile elegante și dă lovitură după lovitură.

Intr'o seară, după ce mâncă bine la restaurantul „Orfeum" (cel mai elegant local monden), voi să plătească nota, cu... o carte de vizită.

La refuzul chelnerului, de a primi astfel de monedă, cavalerul de industrie, îi lăsă câteva amintiri pe obraz, cu sabia.

Arestat, a fost condus la comenduire, i s'au controlat hârtiile și când era să fie pus în libertate, — constatându-se că „e 'n regulă", — un ofițer superior observă că falșul căpitan, purta pantaloni roșii, cari — dela revoluția lui Béla Kuhn, — erau strict interziși ofițerilor. Controlându-i-se din nou hârtiile, s'a constatat că erau falșe și elegantul ofițer, a fost condus cu tot ceremonialul, la pușcărie, unde vre-o 8 luni, s'a gândit că tot mai bine e să fii om cinstit decât pensionar forțat al statului.

* * *

Eliberat, și-a văzut câmpul de activitate redus, în urma fișei polițienești, și s'a refugiat în România, țară a cărei limbă o cunoștea, din trecuta-i vilegiatură la Ocnele Mari.

La Craiova, se prezentă într'o zi, în magazinul de odoare bisericești, *Moldovanu*, unde se dădu drept președintele comitetului eparhial, dintr'o regiune bănățeană.

Alese câteva odoare bisericești, din cele mai scumpe, de aur și argint, le puse într'o valiză voluminoasă, rugă pe negustor să-i facă nota, și 'n ultimul moment, se bătu cu palma peste frunte.

— „Bine că mi-am adus aminte, d-le Moldovanu!! Am nevoie și de o garnitură completă de episcop, pe care voim s'o dăruim înalt prea Sf. nostru episcop".

„Are exact măsura d-tale. Este tot atât de voluminos ca și d-ta. Te-ași ruga să le încerci d-ta și dacă mi-o place, mi le împachetezi."

Ca să nu scape ocazia, negustorul își puse odăjdiile de episcop, tiara pe cap, și proptindu-se în toiagul sacerdotal, luă o poză marțială, voind să-și impresioneze clientul.

Pe când Moldovanu se complăcea în noua lui postură, excrocul puse mâna pe geamantan și o luă la fugă pe ușe, țipând cât îl lua gura:

— „Săriți oameni buni!!! A înebunit Moldovanu!! Puneți mâna pe el, că vrea să mă omoare".

Moldovanu, care pornise în urmărirea excrocului, așa cum era îmbrăcat, în hainele de episcop, fu prins de mulțimea atrasă de țipetele lui Lengyel, și ținut pe loc. Dus la ospiciu, s'a constatat că era sănătos tun și că a fost pur și simplu, victima cavalerului de industrie, care între timp dispăruse fără urmă.

* * *

Peste câteva săptămâni, Lengyel își face apariția la București, trage la hotel „Athené Palace", trăește pe picior mare și frecventează și aci, cele mai înalte cercuri, sub masca unui inginer italian.

Simulează un accident de automobil, despre care vorbesc toate ziarele și toată lumea îl compătimește.

Cu brațul drept bandajat, intră într'o zi într'un mare magazin de bijuterii depe calea Victoriei, alege giuvaericale în valoare de cca. 800.000 lei și vrea să le plătească, cu un cek asupra Băncii Naționale. Dar comerciantul, care auzise despre el și-l credea unul din cei mai buni clienți, se scuză foarte ceremonios și-l rugă să-i facă achitarea în bani ghiață.

— „Foarte bine, amice! Dar cum sunt cu brațul rănit, te-aș ruga, să-mi faci o scrisoare către soția mea, care se află la „Athené Palace", să-mi trimită suma necesară".

Foarte serviabil, patronul luă o hârtie de corespondență cu antetul magazinului și scrise după dictatul clientului:

Scumpa mea soție,

Te rog foarte mult, să-mi trimiți prin șofeur, 800.000 lei de cari am nevoie urgentă, pentru cumpărarea unor bijuterii pe care le găsesc foarte convenabile.

Bineînțeles că voi avea grije să-ți iau și ție ceva frumos din ele.

Soțul tău.

„Excelentul client", duse scrisoarea la mașina care-l aștepta afară, o predete șoferului, cu o indicațiune verbală, pe care însă comerciantul n'o auzi, se înapoie în magazin, rugă pe patron să-i împacheteze giuvaericalele și când se va înapoia șofeurul cu banii, să fie chemat dela „Capșa" unde se duce să ia o prăjitură.

Fericitul negustor, așteptă mult și bine, atât pe client cât și pe șofer, căci nici unul din ei, nu se înnapoie.

Dar când veni seara acasă, soția sa îi eși înainte și-l întrebă:

— „Bine dragă, pe timpul ăsta de criză, mai bagi tu opt sute de mii de lei, în giuvaericale".

— „Cum? Ce vorbești?"

— „Foarte simplu! A venit un șofer cu scrisoarea asta din partea ta și i-am dat banii".

Negustorul și-a dat cu pumnii în cap, a avizat poliția, dar ca de obiceiu, cercetările au rămas infructoase.

Excrocul a șters-o de urgență peste graniță, sub o mască de ocazie, cu produsul ultimei lovituri.

* * *

Poliția din Budapesta, a luat contact cu poliția noastră pentru a stabili cu preciziune, loviturile pe care le-a dat defunctul excroc în România.

Suntem curioși însă, să știm motivul pentru care se fac aceste cercetări.

Căci în cazul lui Lengyel, se poate aplica vechiul proverb românesc: „Prinde orbul, scoate-i ochii".

„Ce faci aici, tată?"
„Ung ușa ca să nu mai țipe".
„N'ai putea să-l ungi și pe Bubi?"

PAGINA SPORTIVĂ

Bucureşti-Braşov 2 : 2

PE COCHETA arenă din Bulevardul Elisabeta din Capitală s'a desfăşurat Duminecă unul din rarele matchuri interurbane de foot-ball, organizate de regiunea Muntenia. Pentru specialişti, eşecul Bucureştilor în această partidă, este lesne explicabil.

Pare desigur curioasă afirmaţia, că după un rezultat nedecis — 2—2 — pretindem totuşi că echipa reprezentativă a culorilor Capitalei a fost învinsă. Din punct de vedere moral, jucătorii dela poalele Tâmpei, sunt biruitorii acestui joc, întrucât au furnizat o întâlnire de factură superioară şi dacă din punct de vedere individual au fost uneori surclasaţi, ca ansamblu au depăşit limitele modeste ale desorientatului lor adversar.

Susţinem că performanţa bucureştenilor este motivată. In adevăr pentru cine cunoaşte efectivul pe care îl posedă Capitala, ca material omenesc, pentru cel care urmăreşte zilnic evoluţia preţioaselor elemente compoziţia „unsprezecelui" constitue un imens semn de întrebare, pe care se cată neputincioase, incompetenţele destinate de o ironică soartă a selecţiona team-ul din capitala României Mari. Pentru cititorul „Realităţii", profan în materie, vom face o sugestivă comparaţie. Să ne imaginăm absurditatea technică, că „articolul de fond" al eminentului nostru confrate Ion Pas ar fi ţintuit pe ultima pagină a revistei, iar „jocurile distractive" vor fi situate în frunte. Pentru a ne reîntoarce pe terenul de foot-ball, este suficient a cita că excelentul *Dobo*, aripă dreaptă şi coechipierul favorit al lui *Melchior*, a fost obligat a juca în prima repriză... aripă stângă (nu râdeţi, vă rog, gluma este prea tristă). Carul nu se urneşte din loc... Selecţioneur-ii noştri sunt însă oameni năstruşnici. După 45 de minute de joc, îl retrimit pe Dobo la postul său şi introduc la stânga pe Kroner (Olympia). Acesta este desigur un bun jucător. Şi *Moisi* este un bun actor, dar în genul său, şi nu poate face faţă onorabilă la „operă. *Kroner* este inter-stânga. O singură greşeală în această privinţă, nu constituia mare pierdere pentru echipă. Ca inter-stânga a figurat *Nicolaescu II (Venus)* şi în centru *Subăşeanu (Olympia)*. Nu le-a trecut domnilor prin cap că, dacă un inter, nu este prea capabil pe etrexmă, atunci este absolut indiferent dacă în acest caz se va numi Kroner sau Nicolaescu. Era mai indicat olympistul Kroner să fie lăsat inter, unde se putea înţelege mult mai bine decât cu Nicolaescu cu colegul său de club Subăşeanu. Către sfârşit o inspiraţie fericită luminează concepţiunea comisiunei: se face la spartul târgului schimbarea...

Iată dece *Capitala* face numai match nul cu Braşovul, într'o partidă pe care cu o echipă bine întocmită avea nenumărate şanse.

Dacă nu e cap..

Subăşanu (Olympia)

Săptămâna sportivă

DE Sft. Dumitru, sportul care nu se prea mută şi nici nu se teme de libera tranzacţie, oferă un bun prilej de afirmare.

De aceeaş părere, se pare a fi şi energica formaţiune de foot-ball-rugby a *Minerilor* din Petroşani, cari au jucat în Capitală contra „*Tennis Club*".

Ne-au dovedit că perseverenţa este origina multor succese, a desfăşurat un joc superior, dominându-şi rutinatul adversar la grămadă dar comiţând greşala de a utiliza prea des loviturile de picior. După o repriză nedecisă, (0—0) cedează cu 26—5.

* * *

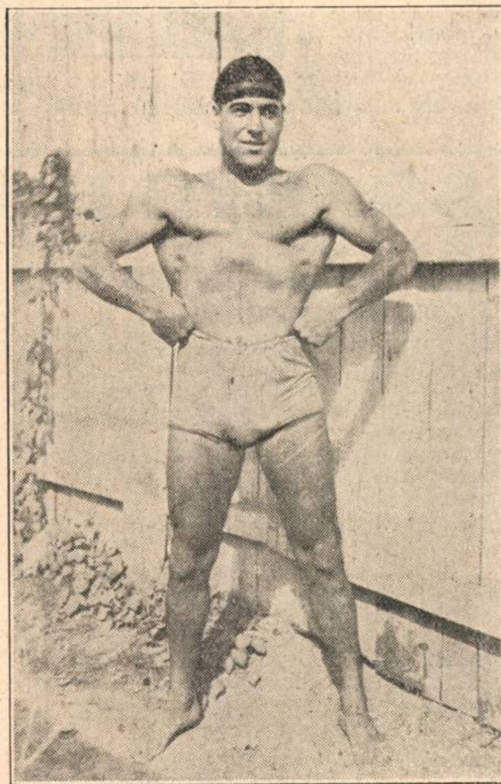
SPRE surprinderea anturajului „*Juventus*" cedează cu 0—1 „*Olympiei*" în match-ul de football susţinut pe arena „Romcomit".

Puţinii spectatori prezenţi, au asistat la un joc atrăgător din toate punctele de vedere.

* * *

IN campionat, se dispută trei matchuri ale categoriei de promoţie, categorie o-ropsită de un spirit inventiv, care a creat-o special, pentru a o destina cu o cruzime de vampir dureroasei torturi a unui chin permanent. De aci echipele concurente, pentru a confirma titlul clasei, promovează direct spre peire. Conştientă de minima importanţă a unei comisiuni de „specialitate", care oftează din greu sub grija obositoare a administrării celor 6 (ş-a-s-e) echipe ale categoriei de „onoare", cluburile de la promoţie aliniază echipe formate din juniori, titularii retrăgându-se în... disponibilitate.

„*Sparta*", după calvarul unei tragedii în care i s'a impus cu sila rolul principal, debutează printr'o victorie cu 2—1 asupra *Val-Vârtej*-ului, schelet macabru al unei grupări altădată imbatabilă, care acum rânjeşte hidos spre a aminti pe veci celui ce a distrus-o că există o justiţie imanentă!

Un al doilea Maciste... Dumitru Ionescu

Realitatea zâmbeşte...

Impresiile unui Pierde-Vară

Inaugurarea noului Bulevard

LUME multă... Cele câteva porţiuni, rămase nepavate — din mijlocul noului Bulevard, pe platoul din preajma statuei, au fost repede acoperite cu nisip proaspăt.

Steaguri tricolore, tribuna înfiripată la iuţeală şi femei, puzderie de femei, tinere, vârstnice şi bătrâne.

Incep să sosească maşinile oficiale, din care coboară persoane proeminente.

Lângă mine, un domn, o cucoană grasă, un tânăr cu păr blond, şi o duduie cu un căţel în braţe, căruia îi şopteşte mereu, cu dragoste:

— Stai cuminte, Pufi!

O serie de jobene încep să se agite şi începe să curgă o ploae torenţială de discursuri.

In sfârşit, panglica este tăiată. Lumea începe să se împrăştie. La un moment dat, publicul năvăleşte pe trotuarul cel nou pavat cu piatră cubică.

Toată mulţimea, priveşte cu mirare litera **B.**, ce este încrustată în fiecare piatră, pe tot întinsul trotuarului.

— Ce să fie ? întreabă o cuconiţă ?

— Bulevard ! răspunde domnul cu părul blond.

— Aş ! intervine duduia cu javra. Este Buzdugan !

— De unde ?!? ripostează doamna cea grasă de lângă mine, este Barbărasă...

Şi fiecare dintre cetăţenii prezenţi, îşi dau la rând „cu părerea".

Un liberal: **B**rătianu.
Un contabil: **B**ir.
Un om cum se cade: **B**alamuc.
Un cinic: **B**azaconii.
Un om năcăjit: **B**elea.
Un blazat: **B**ucluc.
Un bucureştean: **B**og-daproste !
Unul din opoziţie: **B**altă.
Camil Baltazar: **B**ărbiereală.
Un naţionalist : **B**asme.
Un funcţionar la Stat: **B**uget.
Un actor: **B**ârfeală.
Un om politic: **B**rambura !
Un gospodar: **B**inefacere.
Mircea Rădulescu: **B**yzantz.
Un mitocan: **B**ravos !
Un comerciant : **B**eneficiu.
Un turc: **B**airam.
Un consilier: **B**urduf.
Un independent: **B**arbarie.
Un ţigan: **B**arosanie.
Un îndrăgostit: **B**ine!
Un creştin: **Binecuvântare.**
Un fost consilier: **B**rânză!
Un socialist: **B**ombă.
Un om sărac: **B**ani...
Primarul: **B**ucureşti!
Iar eu: **B**oroboaţă Ioan.

SONETE HORTICOLE

Cu prilejul Expoziţiei din Parcul Carol

CRISANTEMELE

Fiind autorizate de guvern,
La expoziţiile liberale,
Voi răspândiţi parfumuri siderale
Şi'n rai schimbaţi ăst pământesc infern.

Spre voi se'ndreaptă dorul meu etern
Şi nostalgiile autumale,
O gingaşe prinţese-orientale,
Din ţara scumpă lui Lafcadio Hearn.

Când vă privesc, tot sufletu'mi tresare...
C'al vostru nume e, tradus din greacă
In româneşte: „Florile de Aur".

Şi-mi zic, cum v'ar iubi Vintilă, dacă,
Din al petalelor bogat tezaur,
I-aţi da un pumn, pentru Stabilizare !

ORHIDEEA

— „Incomparabilă, divină floare,
— Cu — al tău aspect exotic şi ciudat, —
Ingădue-mi să-ţi pun o întrebare:
Eşti carnivoră cu adevărat?
Iţi adresez în versuri o mustrare
Pentru stomacul tău nedelicat.
Să-mi spui te rog: Nu ţi-e ruşine oare,
C'atâtea vietăţi ai digerat?"
— „Sunt carnivoră, fără îndoială.
Imi trebue mâncare substanţială.
Voi oamenii, n'aveţi nici un temei,

Să'mi faceţi pentru asta o dojană,
Când toţi politicianii 'n loc de hrană
Intr'una se mănâncă între ei".

SPANACUL

Cum te salut eu, primăvara când
Eşti pe masă, verde ca speranţa,
Pe farfuria albă de Maianţa,
Cu al tău zâmbet amical şi blând.

Iar ochiurile aurii, pe rând,
Iţi fac cu ochiul, fără eleganţă,
Pe când albuşul mai dela distanţă,
Te-aşteaptă cu rezervă tremurând.

Eşti bun, tocat cu lapte şi cu unt;
A tale frunze verzi, gustoase sunt,
Când ştie lumea cum să le prepare.

Iară la teatru, s'apreciază chiar,
Pe lângă al tău merit culinar,
Ş-a tale aptitudini literare.

BOSTANUL

— „Cum eşti şi tu aici, bostane, spune?
(Muntenii ştiu că te numeşti dovleac?
Creşti în ogorul omului sărac
Şi-acum în parcul Carol te expune?!
Nu eşti doar cine ştie ce minune!
Iar ca valoare reprezinţi un fleac.
Cunoaştem zarzavaturi mult mai bune
Nu vreau să te jignesc, dar ce să-ţi fac?!

— „Ehei", zâmbi bostanul meu şiret;
„Un loc de frunte — aci mi se cuvine,
„Şi am să'ţi lămuresc acest secret.
Sunt oameni mari şi mulţi!.... Nu poţi să-i numeri!
Au slujbe însemnate; şi'ntre umeri.
In loc de cap, mă poartă doar ... pe mine!

MERELE

Cum stau pe farfurie grămădite,
Iţi lasă gura apă şi ţi-e sete:
Domneşti, Caville, Canada şi Remete,
Vai, toate te îndeamnă la ispite.

Cu-obrajii albi şi roz, sulemenite,
Sau cu ten galben ca al unor fete
Anemice, chiar fără etichete,
Ghiceşti că ele's fructele oprite.

Ce dulce ar fi fost al nostru trai,
O mamă Eva, dacă tu în rai,
Funesta poftă ţi-o mai înfrânai!!

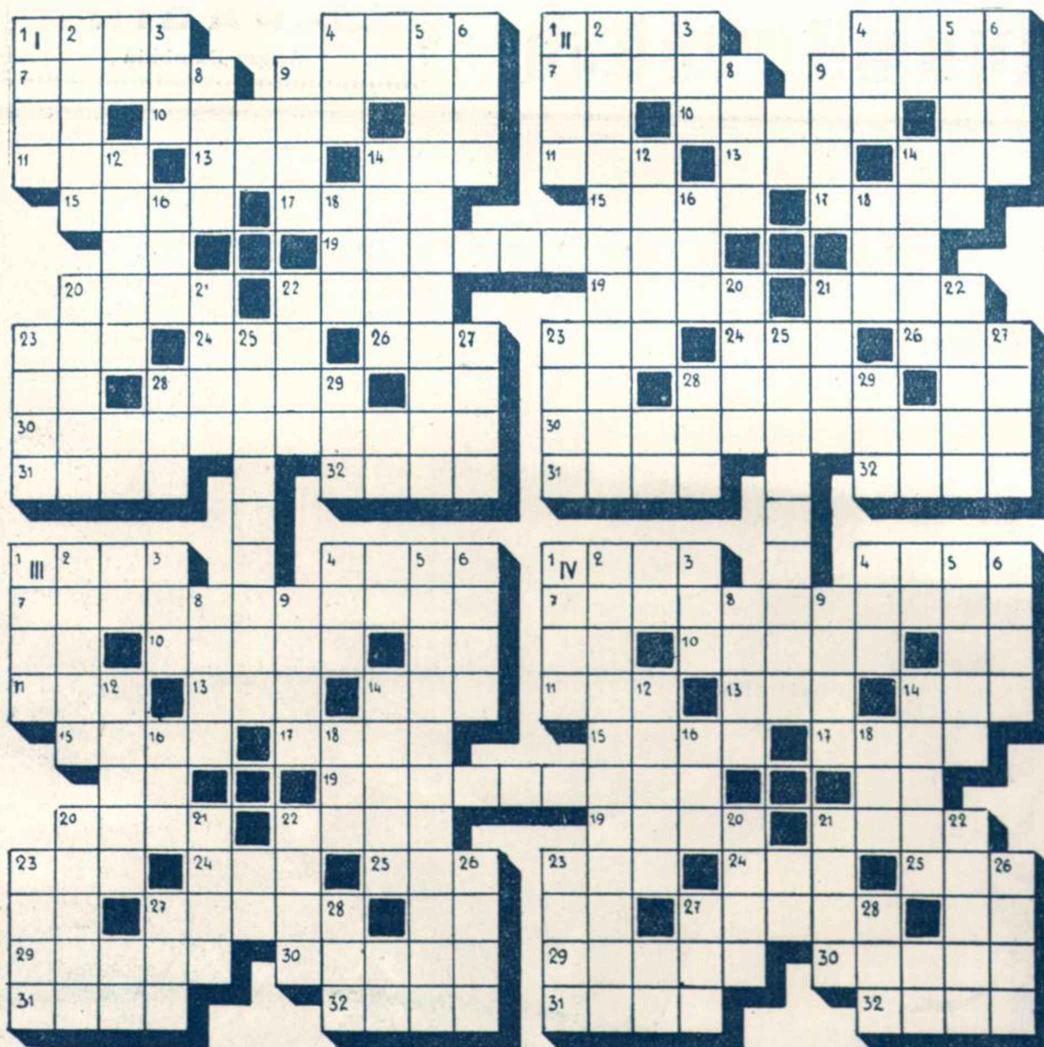
Dar te-ai mai apucat, netam-nesam,
S'oferi din măr şi-o parte lui Adam,
Şi ne-ai nenorocit pe toţi, madam !

DUDUIA GRĂDINĂRIŢA

Jocurile „Realității ilustrate“

Joc No. 1 (cuvinte încrucișate)

(15 puncte) de **CONST. COJAN**

CONST. COJAN

I. **Orizontal:** 1) Măsură controlată; 4) Hidromel; 7) Pronume; 9) Anevoință; 10) Scobitură a terenului; 11) Deslușit; 13) De aramă; 14) Patruped; 15) A nu meegre drept; 17) Simbolul credinței; 19) Ce revine; 20) Popor antic; 22) Scatiu (Zool); 23) Partea unui peisaj considerat după aspectul său; 24) Golf; 26) Rege al Iudeei; 28) Aerian; 30) Descrierea lumii astronomice; 31) Fluviu în Asia; 32) Sui.

Verticial: 1) Primarul unui oraș turcesc; 2) Mare înecăciune; 3) Anulez; 4) Localitate în Franța; 5) Preot; 6) In zadar; 8) Lumina; 9) Patruped rumegător; -2) Roman (fig.); 14) Venit anual; 16) Architect francez (1802—1879); 18) Eden; 20) Oraș în Franța; 21) Lac în Italia; 22) Cinste; 23) Sat în jud. Suceava; 25) Republică în America de Sud; 27) Pronume; 28) Adverb; 29) Avere (fig.).

II. **Orizontal:** 1) A aplana; 4) A se dauri; 7) Metal; 9) Caracterizat prin prezența unei bubulițe în gură; 10) Zări abia; 11) Interjecție; 13) Lucru fictiv (fig.); 14) Locuește; 15) Pronume (pop); 17) Interjecție; 19) Personagiu mitologic; 21) Fluviu al Toscanei; 23) Nume femenin; 24) Moșdrean (Tr.); 26) Epoci fixe; 28) Numele celui de al doilea teatru francez din Paris, fondat în (1797); 30) Insulă engleză în oc. Indian; 31) Râu în Banat; 32) Numele unui joc de copii.

Vertical: 1) Izvor abundent (fig.); 2) Bătae înfundată plural); 3) Interjecție; 4) Subsista; 5) Schimbă ițele la țesut; 6) Proveni pe neașteptate; 8) Adulmeca; 9) Deciziunile unei autorități; 12) Strigăt de bucurie; 14) Localitate în Franța; 16) Muta cum liquida urmat de „e"; 18) Zeu la Romani; 20) Fluviu în Franța; 21) Fiul Venerei (Mit.); 22) Ceva; 23) Vechiul nume al Irlandei; 25) Cari țin de religiunea protestantă; 27) Hidrocarbură etilenică; 28) Poemă; 29) Fecior (Banat).

III. **Orizontal:** 1) Indiferent; 4) Murdar; 7) Clasă pusă sub direcțiunea unui profesor deosebit; 10) Veche provincie în Franța; 11) Părăsesc; 13) Râu în Elveția; 14) Tot ce se plantează; 15) Fluviu în Germania; 17; Paradis; 19) Ce provine dela toți; 20) Fluviu în N. E. Germaniei; 22) Decret; 23) Div. de timp; 24) Adverb; 25) Să plătesc !; 27) Muiate; 29; Pieliță din bășica boului; 30) Levant (Tr.); 31) Iasp; 32) Croește (fam.).

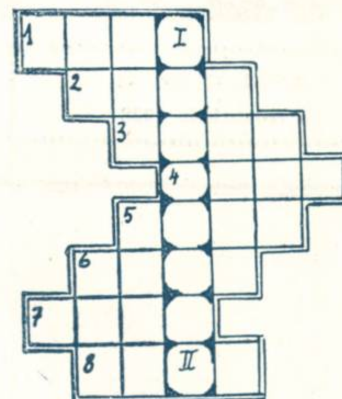
Vertical: 1) Magistrat roman (od.); 2) Vioi (Mold); 3) Nume femenin; 4) Persoană; 5) Constituirile unui stat; 6) Celebră romancieră franceză; 8) Soldat francez; 9) Anagramă die „Oier"; 12) Numele bulgăresc al orașului Sofia (fără „ț"); 14) Adunarea patricienilor; 16) Ploae; 18; Car; 20) Rătăcire (fig.); 21) Reproduce; 22) Privia; 23) A se lupta; 26) Istoric francez; (1833—1892); 27) Mare catedrală gotică; 28) Punct cardinal.

IV. **Orizontal:** 1) Tarif oficial (od.); 4) Pește; 7) Dinastie arabă; 10) Afluent al Oltului; 11) Rege al Ungariei (1041—1044); 13) Interjecție; 14) Fluviu în Europa; 15) Lacom; 17) Pictor francez (1716—1809); 19) Bucată de muzică; 21) Vechiu stat vecin cu Caldea; 23) Adverb; 24) Ceeace se întâmplă; 25) Intuneric (fig); 27) Poznă (Mold.); 29) Localitate în Belgia; 30) Coprins; 31) Economist german (1789—1846); 32) Sat în Galilea.

Vertical: 1) Titlu de respect; 2) Albeață strălucitoare (fig. plural); 3) Haină; 4) Fidel (fig.); 5) Filosof grec (sec. V a. Cr.); 6) Animal; 8) Cerc; 9) Massă confuză; 12) Popor barbar; 14) Savant, filolog și istoric francez (1823—1892); 16) Râu din Asia centrală; 18) Fiul lui Enea; 20) Inconjur; 21) Șovăesc; 22) Grindel (Zool.); 23) Concurent; 26) Pervaz; 27) Personagiu biblic; 28) Judecător în Infern (Mit.).

Joc No. 2 Geografic

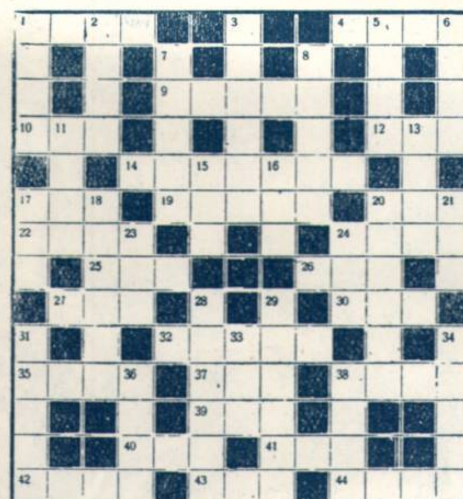
(5 puncte) de **N. ILIESCU, Focșani**

1) Munte; 2) Oraș turcesc; 3) Fluviu în Europa; 4) Orășel în România; 5) Oraș în Asia; 6) Râu; 7) Pisc în jud. Prahova; 8) Orășel în Transilvania; I-II) Provincie românească.

Joc No. 3 de cuvinte încrucișate

(10 puncte) de **N. Iliescu**-Focșani

Orizontal: 1) Oraș în Europa; 4) Necredincios; 9) Explică; 10) Personagiu mitologic; 12) Posedă; 13) Vagabond (fig.); 17) Specie de papagal; 19) Oraș în Europa; 20) Adverb (mold.); 22) Personagiu biblic; 24) Pictor român; 25) Balaur; 26) Nume femenin; 27) Canton elvețian; 30) Fir; 32) Fluviu în Africa; 35) Numeral; 37) Epocă; 38) Personagiu biblic; 39) Fruct; 40) Stofă; 41) Plasă; 42) Rege iudeu; 43) Cui; 44) Târgușor în Maramureș.

Vertical: 1) Oraș în România; 2) Insulă în Grecia; 3) Transformare (fig.); 5) Teritoriu; 6) Rămășițe; 7) Măcelar; 8) Ciocan; 11) Rudă; 13) Cadră; 15) Câmp; 16) Țintă; 17) Rege iudeu; 18) Masiv vulcanic în Armenia; 20) Cel ce iubește și cultivă artele frumoase fără a le practica; 21) Numeral; 23) Pașe în Ianina; 24) Interjecție; 28) Scriitor spaniol; 29) Necăjit; 31) Animale; 33) ură; 34) Localitate în România; 36) Oraș în România; 38) Zgârcit.

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Decembrie cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 42, 43, 44 și 45, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operile autorilor renumiți. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Noembrie 1928.

Incepând cu acest număr d. Const. Massu, **nu mai face parte din redacția revistei noastre.**

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 42
3 Noembrie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

(Metro Goldwyn)

„Recoltă bogată“

WALLACE BEERY, în vacanță

REALITATEA ilustrată

ANUL II, No. 43
10 Noembrie 1928

20 PAGINI
Apare Sâmbătă

(Foto M. G. M.)

Feriți inima, bărbați!

Prețul 8 Lei

CETATEA ZGOMOTOASĂ

INCERCĂRILE de reglementare a circulației bucureștene, au izbutit până în momentul când scrim aceste rânduri, să facă din centrul Capitalei, un balamuc, mai vast și mai haotic decât până acum.

Dacă altădată, pentru a traversa de pe un trotuar pe altul, îți erau deajuns câteva cruci făcute cu limba în cerul gurii, astăzi, omul prudent nu se mai poate aventura din cuibu-i, decât după încheerea legală a testamentului.

Un umorist, fixase cândva într'o nostimă schiță tragedia unui provincial, care aiurit de zgomotul și de iureșul vehiculelor, încremenise pe trotuarul căii Victoriei, ca un monument de tâmpenie.

Fiecare nouă tentativă de a se hazarda până la trotuarul celălalt, era paralizată de sirena unei mașini, de clopotul tramvaiului, de tropotul cailor unei trăsuri, de vârtejul dezmetic al circulației bucureștene.

Evident, că în panica de care provincialul era cuprins, intrau și neobișnuința și stângăcia. In definitiv, locuitorul marilor orașe capătă cu vremea iscusința de a se strecura ca argintul viu, printre roți și copite, și de a scăpa de douăzeci de ori pe zi, ca prin urechile acului.

Dar locuitorul marilor orașe se deprinde mai greu cu larma neurastenizantă a bulevardelor și a străzilor centrale.

Fără să aibe proporțiile și ritmul metropolelor europene, Bucureștii înfățișează totuși o imagine de infern în care toate duhurile rele s'au luat par'că la întrecere.

Capitala țării românești, urlă frenetic, vroind par'că să-și asurzească și să-și innebunească locuitorii. Birjarii, șoferii, vatmanii și toți ceilalți conducători de vehicule, — căruțe, care, cotigi de lapte, — simt o diabolică și nestânjenită plăcere, să strige, să înjure, să pună în funcțiune claxoanele, clopotele și zurgălăii, pentru a face din populația orașului o categorie umană, privată de somn, de liniște, pentru a o ține în permanentă panică și pentru a face din ea, clientelă de balamuc.

Există un serviciu al circulației care, totuș nu pricepe că, printre datoriile sale, intră și aceea de a pune capăt concertului dezmetic, al vehiculelor bucureștene.

Am citit undeva că la Paris, a luat ființă o „Societate pentru suprimarea zgomotului". Firește că e zgomot și acolo, dar nu e hărmălaia de aci, pentrucă acolo reglementarea circulației e observată în chip inteligent. Cu toate acestea, severitatea dispozițiunilor oficiale nu e suficientă, așa că un grup de cetățeni și-a luat sarcina de a-i convinge, deocamdată prin placarde, pe șoferi, că zgomotul pe care îl fac aceștia, periclitează sistemul nervos al locuitorilor Parisului.

Se spune între altele:

„Un moment de gândire este absolut necesar în momentul când mâna voastră nervoasă va suna claxonul".

Și ca încheere:

„Este mai uman să striviți victimele, decât să le torturați lent".

O rugăminte pe care o adresăm și noi, fierbinte, celor cari vor să ne trimită la casa de nebuni.

ION PAS

„REALITATEA ILUSTRATĂ"
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, str. Sărindar 12
Telefon 306/67

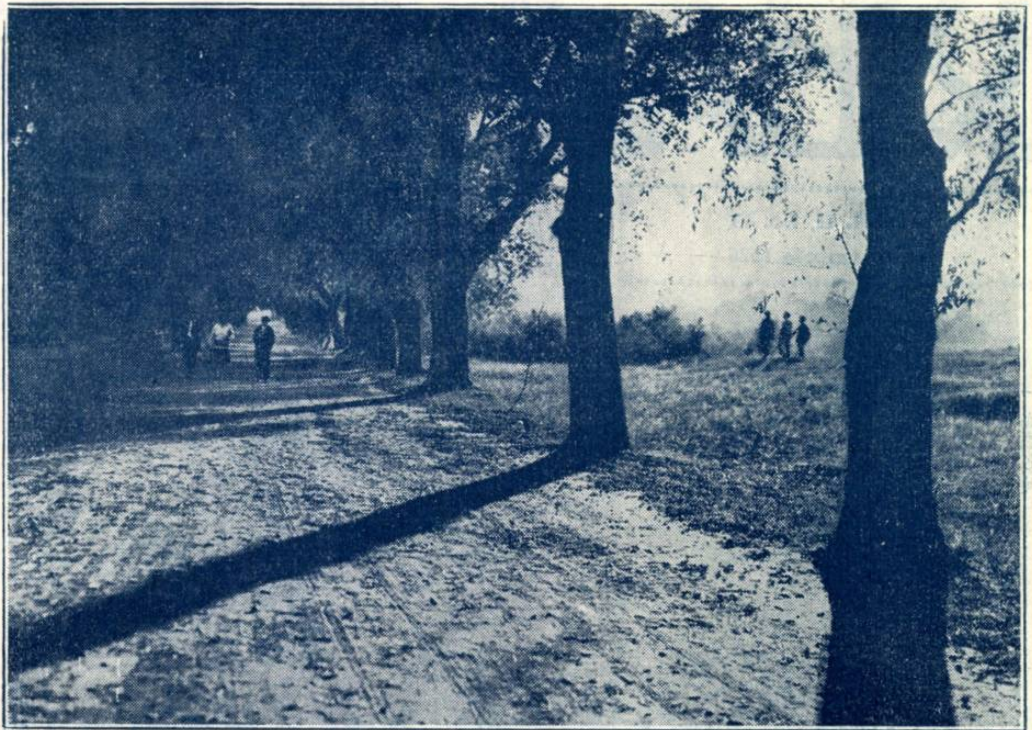
PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an	Lei	300
Pe o jumătate an	„	160
Pe trei luni	„	85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America	„	800
Pentru Cehoslovacia și Jugoslavia	„	360

Director redacțional
NIC. CONSTANTIN

TOAMNA: La Șosea în București

O primărie în închisoare

ANDREW Gillis, primarul orășelului Newburry din statul Massachusets (America de Nord), a fost condamnat la două luni de recluziune pentru comerțul ilegal de spirtoase. Ca deținut, purta un număr: 48.866. La judecarea procesului său, judecătorul l'a numit pe Gillis — „un tânăr cu cap gol, din care nu va eși nimic bun"... Dar cetățenii din Newburry îl prețuesc pe Gillis cu totul altfel: au decis să-l considere și pe mai departe primar și au obținut pentru el o autorizație, de a primi în camera-i de recluziune pe toți solicitatorii care au afaceu cu primăria. Astfel Gillis continuă să conducă înainte treburile orașului Newburry, are un telefon, dispune de un furier și duce toată corespondența municipală de competența primarului. Toate acestea, le face la intervale, între munca dela atelierele închisorii, după măturarea podelelor etc... obligațiuni cerute de lege, dela deținuți...

Desvelirea monumentului Doctorului Istrati

Mulțimea la solemnitate

D. prof. Pangratti, rostindu-și discursul

Monumentul

Licitarea obiectelor de artă imperiale rusești

CA URMARE la criza economică, ce bântuie dela o vreme, în Rusia Sovietică, autoritățile caută fonduri de rezistențe pe orice cale.

După ce teritoriile petrolifere, ale statului, au fost concesionate pe ani îndelungați, unor consorții americane, după ce porturile și căile ferate, au intrat pe mâna „capitalului" atât de hulit în Rusia de azi, iată că pentru a-și salva situația financiară, guvernul sovietic, — care are de luptat cu enorme greutăți, după secetele consecutive, — care au bântuit în Rusia, — a hotărît vânzarea prin licitație la Berlin, a mobilelor de artă și neprețuitelor comori de pictură, care se găseau în vechile palate ale țarilor.

Inaugurarea acestor vânzări s'a făcut la Berlin, la începutul acestei luni, în vestita „Versteigerungshalle", în asistența delegatului sovietic din Berlin. Vasta sală era neîncăpătoare, pentru marele depozit de mobile artistice, candelabre prețioase, picturi și panouri decorative, medalii vechi și obiecte prețioase.

La această licitație, au concurat amatori de artă și bogătași din toate părțile lumii, cari s'au deplasat la Berlin numai pentru scopul vizitării acestei expoziții.

Reproducem în articolul nostru, două din obicetele expuse, care au întrunit cele mai mari prețuri oferite de colecționari.

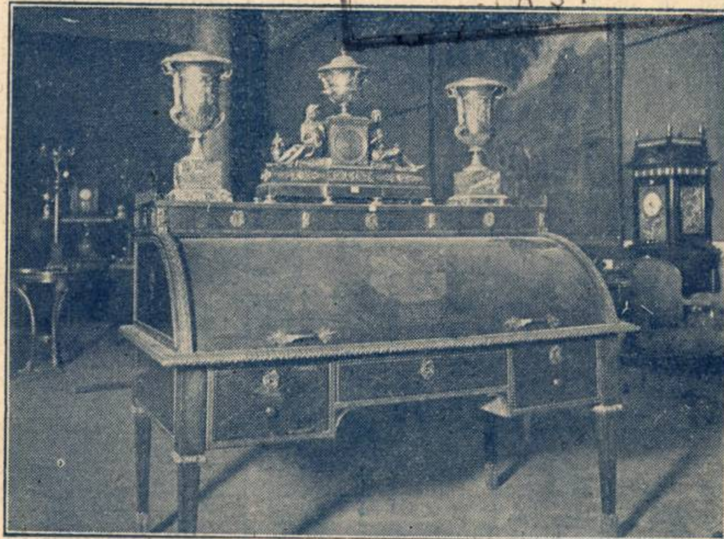
Majoritatea obiectelor expuse la această licitație, au luat drumul Americei, fiind plătite cu mari sume de bani, de colecționarii americani, sau de maniacii cari nu se uită la averi, când este vorba să posede obiecte vechi de valoare, transformându-și casele în muzee.

Pendulă cu statue

Președintele Masaryk, primind defilarea la aniversarea republicei cehoslovace.

Biroul împărătesei Alexandra

Evoluția așezămintelor omenești

Trebuințele omului sporesc în măsura în care el se civilizează!

Sălbaticii și primitivii se adăpostesc prin peșteri sau scorburile copacilor, umblă goi, sau înveliți într'o piele netăbăcită. Ei n'au nevoie unul de ajutorul celuilalt, și trăesc izolați sau cel mult în grupuri mici, răzlețite pe întinderi mari.

De îndată ce omul începe să se ciopleașcă, și nevoile lui se înmulțesc: El învață să ducă o viață mai plăcută, îi trebue casă, haine de lână, unelte, lumină, și tot mai mult confort. Aceasta determină specializarea oamenilor, adică — nemaiputând fiecare să producă singur felurite lucruri de care are trebuință — unul cultivă grâul, și bucatele, altul face pâinea, un al treilea coase haine sau lucrează ghete, celălalt zidește case, un altul e fierar, celălalt dogar, etc.

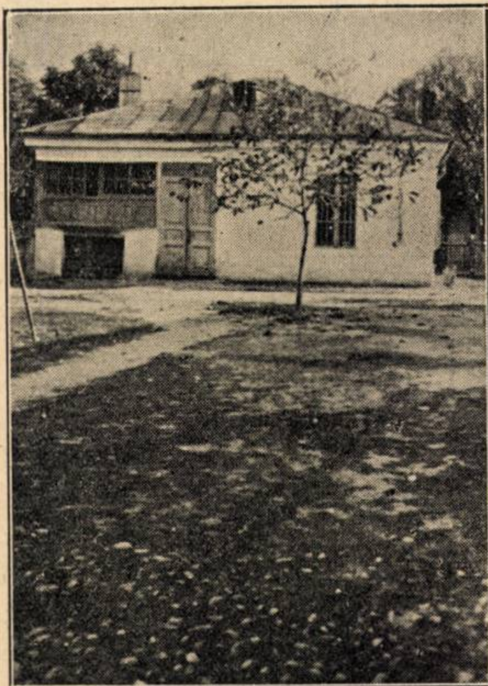
Dar această specializare atrage imediat după sine necesitatea ca oamenii să trăiască în grupuri mai mari, căci ei având mereu trebuință unii de alții, nu pot pierde vremea cu drumuri lungi.

La început, la marginea unei ape, la o încrucișare de drumuri, se adăpostesc câteva familii. Își durează în grabă bordeele de care au nevoie. Câteva scânduri așezate într'o groapă și lipite cu pământ.

Dar din alte familii și cei cari și-au făcut vreun rost își transformă bordeele în case gospodărești, cu bătătură înaintea prispei.

Mai încolo, când în ținut oamenii s'au înmulțit, când locul se face tot mai căutat, fiecare începe să facă economie de pământ și casele se durează cu câte un etaj sau chiar două. Așezarea ia aspect de oraș.

Un prieten al revistei noastre, student în ultimul an la geografie, pregătește o lucrare despre influența locului asupra așezărilor românești, și ni s'a părut interesant să reproducem aceste fotografii, luate în orașelul Calafat, care demonstrează cum se transformă, în mod treptat, odată cu înaintarea vremii și cu progresul civilizației, așezămintele omenești.

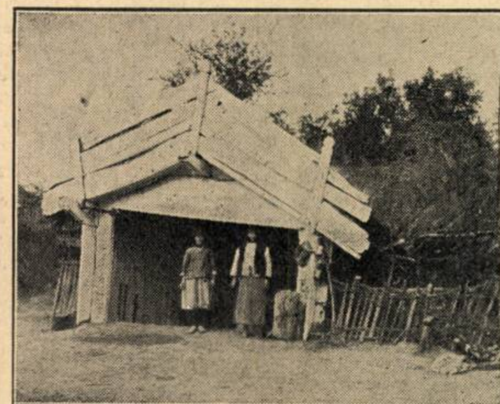
Clădire orășenească
(Foto Florian Ionescu)

Casă cu bătătură

Canalizare în Calafat

Bordei

Secarea lacului Noemi

O COMISIUNE de savanți italieni, sub președenția d-lui prof. Lombardi dela Universitatea din Roma, având tot concursul guvernului italian, a hotărît o expediție foarte apropiată de sediul central, cu rezultat foarte problematic, expediție, la care technica modernă își spune hotărâtă cuvântul.

Anume, este vorba de secarea lacului Noemi, de lângă Roma, prin pompe ultramoderne, pentru a se găsi pe fundul lui, vreo urmă a corăbiei de gală, a împăratului roman Tiberiu (14—37) corabie despre care cronicile istorice, afirmă că s'ar fi scufundat în acest lac, în timpul unei furtuni.

Savanții organizatori ai acestei expediții, afirmă că din cercetarea manuscriselor rămase depe vremea imperiului roman, reiese că în interiorul corăbiei, s'ar afla un vast depozit de comori antice, care prezintă un deosebit interes, atât prin latura materială, cât și prin cea istorică.

Corabia împăratului Tiberiu, — spun vechile manuscrise, — era construită din lemn foarte rezistent, de cedrii de Liban căptușită cu două rânduri de cuirase metalice. Puntea corăbiei era ferită de razele soarelui prin draperii mari de purpură și stofe de preț. Paturile de ospăț, erau lucrate din aur masiv, iar picioarele lor, se sprijineau pe lei artistic sculptați în blocuri din același prețios metal. In coloanele care susțineau draperiile, erau înfipte facle de fildeș, încrustate cu pietre prețioase. Masa la care se ospăta împăratul, era lucrată în abanos, cizelată în diferite desenuri de cei mai mari artiști ai timpului și împodobită deasemenea cu sute de nestimate.

D-l Mussolini pe parapetul pompelor

Pe bordul acestei corăbii, — care servea împăratului drept loc de odihnă și de petreceri, — erau depozitate un mare număr de bare de metal prețios și pietre scumpe, precum și stofe și blănuri de mare valoare.

In timpul unei puternice furtuni, pe când vasul traversa lacul, valurile mari au rupt vâslele și aruncat pe ape, fără nici o direcție, corabia se scufundă cu tot echipagiul.

„Ducele", în drum spre instalații

Secarea lacului se va face prin pompe, care absorbind apa, o vor revărsa printr'un canal special construit, în Tibru.

Inaugurarea acestei mari lucrări, a avut loc în prezența d-lui Mussolini, primul ministru italian, care a pus în mișcare pompele, apăsând pe un buton electric.

Se crede că lucrarea va fi executată în aproximativ 9 luni, așa că în vara viitoare să se poată ști precis, ce a mai rămas depe urma faimoasei corăbii.

In liceu se învață prea mult sau se învață superficial.

Rezultatul este că 90 la sută din cunoștiințele pretinse candidaților la bacalaureat, imediat după examen se evaporă. Spre a dovedi acest lucru „Realitatea Ilustrată“ a întreprins o anchetă ale cărei rezultate le publicăm aci.

Bacalaureatul.

ce mai rămâne din cunoștiințele căpătate în liceu

Ce se mai găsește în capul unui om la 40 ani care a făcut liceul.

Găsim, în ziare, următoarea informație:

„La ministerul instrucțiunii au sosit toate rezultatele examenului de bacalaureat ținut în toamna aceasta.

„S'au prezentat în toată țara 9983 de candidați. Dintre aceștia au reușit la probele scrise 5686 adică 56,90 la sută. La proba orală din 5686 au reușit numai 3883, adică 38,88 la sută.

„Din aceste date rezultă că în total au căzut la examenul de bacalaureat peste 61 la sută din candidații prezenți"

E, în adevăr, exorbit... procentul de

De aci rezultă că în sesiunea aceasta s'au prezentat la bacalaureat aproape zece mii și n'au reușit decât patru mii.

Fără a lua în discuție problema numărului prea mare de tineri cari râvnesc spre carierele „intelectuale“, să cercetăm puțin dacă are sau nu rost bacalaureatul, dacă în general metodele de învățământ dau roadele așteptate.

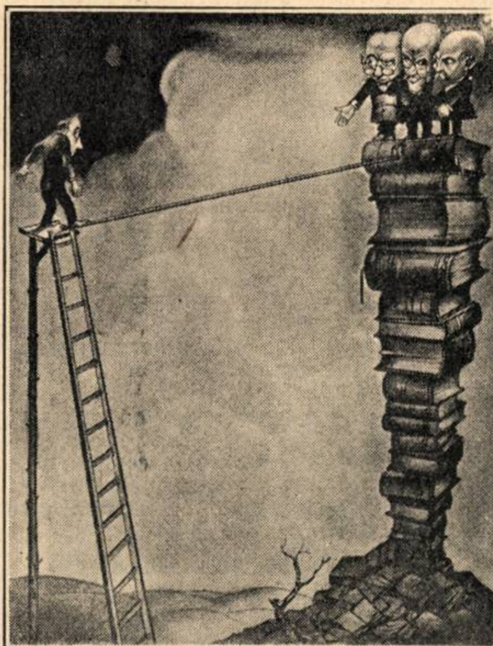
Bunica obișnuia să spună tatei — pe șoptite, ca să nu aud eu — „ce tot chinuiți băiatul, cu atâta învățătură? și așa, când o fi mare, uită tot!“

Și se cuprinde un mare adevăr în aceste spuse: învățăm pentru școală, pentru examen și prea puțin pentru viață.

Există vre-un medic, vre-un avocat, vre-un inginer, vre-un profesor chiar, care — în afară de materiile în care e specializat să poată răspunde la un moment dat la un examen de bacalaureat?

*Fiul din clasa IV-a gimnazială s'a deprins să nu mai apeleze la ajutorul părintelui său, medic, farmacist sau chiar profesor la română sau latină, pentru rezolvirea unei probleme grele de algebră, căci acesta îi dă, în mod obișnuit — spre a-și ascunde ignoranța — unul din răspunsurile următoare: „N'am timp pentru tine, acum!“ (deși ocupația e citirea gazetei) sau „Căsnește-te singur, când eram ca tine nu ceream ajutorul nimănui, pentru obligațiile mele“ sau — mai rar mărturisind în parte adevărul — „eu nici odată nu m'am împăcat cu matematicile, nu pot să-ți ajut cu nimic“ *).*

Și dacă rezultatul tuturor străduințelor din școală e acela că se uită aproape tot, că rămâne o confuzie în capul viitorilor cetățeni, n'ar fi nimerit să ne punem întrebarea: „oare nu se învață prea mult? In folosul cantității nu se exagerează oare, îndesându-se în mintea copiilor cunoștințe

Examenul

care se amestecă apoi într'un haos ridicol?

Dacă nu repetă nici o clasă, dela 7 ani până la 19, tânărul care urmează liceul, învață, la școală, minimum 12.000 de ore. Circa 5.500 dintre acestea sunt consacrate studiului științelor: (geografie, zoologie, botanică, anatomie, geologie, fizico-chimice, matematici, cosmografie); vreo 4000 de ore diferitelor limbi (româna, latina și elina, franceza, germana, engleza). Restul orelor sunt rezervate religiei, istoriei, dexterităților filozofiei, dreptului, etc.

La bacalaureat candidații trebuie să se prezinte cu toate cunoștințele căpătate, în cele 12.000 ore de școală.

Fiindcă nu se poate presupune că omul uită totul, dela o zi la alta, rezultă că tinerii se prezintă în fața examinatorilor, la bacalaureat, cu un capital de cunoștiințe mult mai mic decât acel pretins și în tot cazul, insuficient digerat. Dacă unii reușesc e mai mult o chestiune de noroc: diferiții examinatori, întâmplător au pus candidaților mai multe întrebări sau acele la care știau să răspundă, decât dintre acele al căror răspuns îl uitaseră.

Iar după ce bacalaureatul a fost terminat, și bruma de cunoștiințe precise din capetele celor cari intră în viață, începe să se estompeze, se amestecă și se preface în haos.

Ca să evidențiem că lucrurile stau astfel, am formulat 16 întrebări, alese din domenii de științe variate sau din cunoștiințe care se capătă în viața practică.

Am pus aceste chestiuni — care în marea lor majoritate se lămuresc încă în cursul primar — la 20 de inși, aleși din toate categoriile sociale, de diferite vârste, bărbați și femei, unii cu titluri academice, alții bacalaureați, câțiva absolvenți de gimnaziu și numai doi (un om de serviciu și un negustor ambulant) fără alt capital de cunoștințe decât cursul primar.

După cum cititorii se vor putea convinge, foarte puțini au fost în stare să răspundă precis, clar, lămurit, la toate întrebările...

Câte unul dintre cei întrebați, când le-am pus întrebarea, mai întâi s'au cam supărat: „cum să nu știu eu, un lucru atât de simplu?“

In urmă au trebuit să se rușineze că nu erau în stare să formuleze un răspuns precis.

Mai niciunul nu era sigur pe răspunsul său: „Așa e? Am răspuns bine?“ întreba fiecare, când isprăvea.

Cei mai mulți, nemulțumiți de ei, ne-au cerut să-i asigurăm, în mod repetat, că numele nu le va figura în revistă.

Funcționarul administrativ care a răspuns că deosebirea între copita calului și a vacei constă în faptul că prima e de fer, iar cealaltă de celuloid, a absolvit școala comercială. E cât se poate de activ și priceput în meseria lui, deși a uitat lucruri elementare.

O parte dintre cei întrebați ne-au declarat: „mai bine spun că „nu știu“ — decât să spun vre-o prostie. Nu sunt sigur. Am uitat!“

Insfârșit vom observa că desemnul din fruntea acestui articol nu e produsul fanteziei: e oglindirea fidelă a haosului, care se găsește în mintea unui absolvent de liceu; sunt răspunsurile, la o serie de întrebări puse de noi, date de un om în vârstă de 48 ani, care a isprăvit liceul acum 29 de ani.

Și atunci nu e oare locul să ne întrebăm dacă întregul sistem al instrucției publice nu e greșit?

Cititorii pot face ei singuri experiența pe care am făcut-o noi: să pună cele 16 întrebări sau altele pe care le vor formula dânșii, rudelor sau cunoscuților. Se vor convinge câtă confuzie și nedumerire există.

*) Răposatul Coșbuc avea această sinceritate față de fiul său.

Ce mai rămâne din cunoştiinţele căpătate în şcoală

I. ŞTIŢI DIN CE SE FACE BETONUL ARMAT?

1) *Reporter* (29 ani): Beton şi fier.
2) *Inginer* (31 ani): Ciment, pietriş, drugi de fier.
3) *Funcţionar la o casă de automobile* (cu doi ani şcoală de inginerie, 25 ani): Din ciment.
4) *Un negustor ambulant* (19 ani): Ciment şi piatră.
5) *Un maestru zincograf* (28 ani): Ciment, ipsos şi nisip, cu fiare care se introduc.
6) *Un funcţionar administrativ* (33 ani): Din ciment amestecat cu fier.
7) *Un student* (22 ani): Ciment, pietriş şi drugi de fier.
8) *O telefonistă* (22 ani): Nu ştiu.
9) *Un sergent de stradă* (27 ani): Nisip cu ciment.
10) *Un comerciant* (30 ani): Din nisip, pietriş şi ciment plus armătură de fier.
11) *O stenotipistă* (18 ani): Din var, nisip şi piatră.
12) *Un poet* (33 ani): Nisip şi sârmă, dar n'am obiceiul...
13) *O doamnă din societate* (47 ani): Nu ştiu.
14) *Un om de serviciu* (21 ani): Sârmă şi beton.
15) *Un elev de cl. VII de liceu* (17 ani): Nisip, var şi pietre.
16) *O absolventă a facultăţii de litere* (23 ani): Fier cu beton, mi se pare.
17) *Deputat* (38 ani): Ciment cu schelet de fier.
18) *Actriţa* (26 ani): Beton turnat în tipare de scânduri.
19) *Fotograf* (40 ani): Ciment, pietriş, apă şi se mai dă cu ceva.
20) *Un medic* (44 ani a terminat liceul acum 26 ani): Ciment împreună cu alte combinaţiuni şi coloane de fier. Un fel special de ciment care se fixează în suporturi.

II. AŢI AUZIT VREODATĂ DESPRE FOSILE?

1) *Reporterul:* Fosile? Cum să dau o definiţie?
2) *Inginerul:* Fosilele sunt: Ori schelete pietrificate, ori amprente în straturile geologice.
3) *Funcţionarul:* Nişte animale... Nu mai ştiu.
4) *Negustorul ambulant:* N'am auzit!
5) *Maestru zincograf:* Fosilele sunt alea care au peştii, adică aripioarele cu care înnoată.
6) *Funcţionarul administrativ:* Rămăşiţe din vechime, de oase, etc.
7) *Studentul:* Unde a rămas scheletul animalelor din vechime.
8) *Telefonista:* Nu ştiu.
9) *Sergentul:* N'am idee.
10) *Comerciantul:* Oase pietrificate ale animalelor anti-deluviene.
11) *Stenotipista:* Nu ştiu.
12) *Poetul:* Ceva vechi, vechi...
13) *Doamna din societate:* Peşti cu solzi.
14) *Omul de serviciu:* N'am auzit.
15) *Elevul:* Sunt animale vechi care nu mai trăesc.
16) *Absolventa:* Pietre care păstrează urme de oase de animale sau chiar oasele acelor animale arhaice.
17) *Deputatul:* Se găsesc la Academie.
18) *Actriţa:* Melci.
19) *Fotograful:* Nu ştiu, scrumbii...
20) *Medicul:* Sunt amprente animale sau vegetale rămase în diferite strate ale pământului, din timpurile geologice.

III. ŞTIŢI IN MOD VAG DESPRE CE ESTE VORBA IN TEORIA EVOLUŢIEI SPECIILOR A LUI DARWIN?

1) *Reporterul:* Teoria transformismului.
2) *Inginerul:* Omul se trage din maimuţă.
3) *Funcţionarul:* Că omul se trage din maimuţă şi că animalele de azi se înrudesc între ele. Pe cale evolutivă, atât omul cât şi celelalte animale se trag din animalul primitiv.
4) *Negustorul ambulant:* Nu ştiu.
5) *Maestrul zincograf:* Omul descinde de la maimuţă.
6) *Funcţionarul administrativ:* Nu ştiu.
7) *Studentul:* Omul evoluează dela maimuţă.
8) *Telefonista:* Nu ştiu.
9) *Sergentul:* N'am auzit.
10) *Comerciantul:* Că omul se trage din maimuţă.
11) *Stenotipista:* Nu ştiu.
12) *Poetul:* Nu ştiu, întrebarea nu s'ar putea s'o adresaţi fiului lui Darwin?
13) *Doamna din societate:* Că omul se trage din maimuţă.
14) *Omul de serviciu:* Nu ştiu.
15) *Elevul:* N'am citit-o.
16) *Absolventa:* Evoluţia omului ce se trage din maimuţă, cimpanzeu.
17) *Deputatul:* Îmi amintesc privindu-te.
18) *Actriţa:* Evoluţia cui?
19) *Fotograful:* Sunt chinez în d'alde astea.
20) *Medicul:* Chiar numai în mod vag ştiu. E greu de dat o definiţie în câteva cuvinte: Pe baza luptei pentru existenţă şi pe baza de modificări în formele anatomice ale organelor, modificări care se realizează prin desvoltarea organelor necesare şi perderea celor inutile, speciile animale se modifică cu timpul.

IV. AŢI AUZIT VREODATĂ SUITA LUI „PEER GYNT"?

1) *Reporterul:* Nu ştiu care este.
2) *Inginerul:* Am auzit. E de Grieg.
3) *Funcţionarul:* Muzica dramei lui „Peer Gynt".
4) *Negustorul ambulant:* N'am auzit.
5) *Maestrul zincograf:* Nu.
6) *Funcţionarul administrativ:* Nu.
7) *Studentul:* Nu.
8) *Telefonista:* Nu.
9) *Sergentul:* Nu.
10) *Comerciantul:* Da.
11) *Stenotipista:* Ce-i aceea? S'aud din „Peer Gynt"?
12) *Poetul:* Şi dac'am auzit-o? Am auzit-o la Ateneu.
13) *Doamna din societate:* N'am auzit-o, dar ştiu ce-i „Peer Gynt".
14) *Omul de serviciu:* Nu.
15) *Elevul:* N'am auzit de ea.
16) *Absolventa:* Morgendämmerung, Moartea lui Asa şi — am uitat cum îi zice — muzica de Grieg.
17) *Deputatul:* Probabil, dar nu ştiu care anume este.
18) *Actriţa:* N'am auzit de acest scriitor.
19) *Fotograful:* E o piesă de teatru.
20) *Medicul:* N'am auzit-o niciodată, cred că este o operă muzicală de Grieg.

V. CE ESTE ISTMUL DE SUEZ?

1) *Reporterul:* Istmul de Suez este istmul unde s'a tăiat canalul între Marea Roşie.
2) *Inginerul:* Bucata de pământ care lega Egiptul de Palestina.
3) *Funcţionarul:* Făşia îngustă de pământ ce lega mai 'nainte de tăiere Asia Mică de Africa.
4) *Negustorul ambulant:* Asta trebue să fie un râuleţ.
5) *Maestrul zincograf:* Nu ştiu, poate vreo plantă.
6) *Funcţionarul administrativ:* Strâmtoarea de Suez.
7) *Studentul:* Istmul de Suez a fost tăiat şi este o făşie în care s'a deschis un drum.
8) *Telefonista:* Nu ştiu.
9) *Sergentul:* N'am auzit.
10) *Comerciantul:* A fost tăiat prin canalul de Panama... Adică Suez am vrut să spun.
11) *Stenotipista:* Ce-i aia? Ce să fie? Istmul e o bucată de pământ.
12) *Poetul:* Nu ştiu. Canalul de Suez.
13) *Doamna din societate:* Legătura de pământ dintre Asia şi Africa ce a fost tăiată pentru canal.
14) *Omul de serviciu:* Nu ştiu.
15) *Elevul:* Istmul sau canalul de Suez este între Asia şi Africa şi este foarte îngust — deabia trece pe acolo un vapor.
16) *Absolventa:* Canalul — ba nu, — făşia ce lega Africa de Arabia.
17) *Deputatul:* Un istm.
18) *Actriţa:* O ţară orientală.
19) *Fotograful:* Am auzit de el, dar nu ştiu exact. Trec vapoare pe acolo.
20) *Medicul:* Nu mai este. A fost odată o bucată de pământ ce lega Marea Mediterană de cea Roşie.

VI. CE INSEAMNĂ LITERA PI ŞI CE VALOARE ARE?

1) *Reporterul:* In algebră? Ştiu că e în algebră ceva de pi la pătrat.
2) *Inginerul:* 3, 14 — raport între diametru şi lungimea cercului.
3) *Funcţionarul:* 3, 14 şi însemnează — nu mai ţiu minte.
4) *Negustorul ambulant:* Nu ştiu.
5) *Maestrul zincograf:* Nu ştiu.
6) *Funcţionarul administrtiv:* Nu există nici o literă pi.
7) *Studentul:* 3, 14 şi se măsoară lungimea cercului.
8) *Telefonista:* Nu-mi închipui ce valoare are litera pi pe care n'am învăţat-o în alfabet.
9) *Sergentul:* Nu ştiu.
10) *Comerciantul:* Ce-i aia?
11) *Stenotipista:* Litera pi însemnează ceva? A, da, din matematică, dar nu ştiu precis ce.
12) *Poetul:* Ce însemnează litera pi? Nu există.
13) *Doamna din societate:* Nu ştiu.
14) *Omul de serviciu:* Nu ştiu.
15) *Elevul:* 3, 14, un număr constant, ce însemnă de câte ori se cuprinde raza — a ba nu — diametrul, în lungimea cercului.
16) *Absolventa:* 3 şi ceva — dar habar n'am ce înseamnă.
17) *Deputatul:* Am avut mereu nota doi la limba grecească.
18) *Actriţa:* Fii serios că nu-ţi mai răspund.
19) *Fotograful:* Pi? Când chemi pisica.
20) *Medicul:* Această întrebare mi se pare prea elementară: Este proporţia între lungimea circomferinţei şi diametru şi are o valoare de 3.145... etc.

VII. PUTEŢI SĂ SPUNEŢI CINE AU FOST ILIRII?

1) *Reporterul:* Popor în părţile noastre împreună cu Tracii.
2) *Inginerul:* Popor vechi din peninsula balcanică, împreună cu Tracii.
3) *Funcţionarul:* Popor în Grecia antică.
4) *Negustorul ambulant:* N'am auzit niciodată.
5) *Maestrul zincograf:* Un popor vechi.
6) *Funcţionarul administrativ:* Un popor din vechime. Şi mai erau Tracii.
7) *Studentul:* Un popor din vechime din peninsula balcanică.
8) *Telefonista:* Nu ştiu.
9) *Sergentul:* Nu ştiu.
10) *Comerciantul:* Un popor antic care a trăit în sudul Dunării.
11) *Stenotipista:* Un popor foarte vechi ce trăia pe vremea Tracilor.
12) *Poetul:* Nu-l cunosc personal.
13) *Doamna din societate:* Nu ştiu.
14) *Omul de serviciu:* Nu ştiu.
15) *Elevul:* Ilirii şi Tracii sunt popoare vechi, strămoşii noştri.
16) *Absolventa:* Popor ce locuia în Moesia superioară.
17) *Deputatul:* Strămoşii dobrogenilor.
18) *Actriţa:* Coriştii în tragediile antice.
19) *Fotograful:* Nu.
20) *Medicul:* Ilirii? Au fost o populaţie înrudită cu Tracii, de neam indo germanic, care a locuit la sudul Dunării, unde este astăzi Serbia şi se înrudesc cu Albanezii, cu Românii şi au fost în urmă slavizaţi,

VIII. CE ROST ARE INALTA CURTE DE CONTURI ?

1) *Reporterul:* Ar trebui să verifice hârtiile administrației.
2) *Inginerul:* Controlează gestiunea guvernului și administrația financiară.
3) *Funcționarul:* Verifică toate instituțiile statului, care mânuesc parale.
4) *Negustorul ambulant:* Am auzit. Are grija statului.
5) *Maestrul zincograf:* Pentru a verifica toată gestiunea financiară a țării.
6) *Funcționarul administrativ:* Controlează serviciile statului.
7) *Studentul:* Curtea de conturi controlează actele ce le fac miniştri.
8) *Telefonista:* Nu știu.
9) *Sergentul:* Eu fac parte de forța publică și nu știu.
10) *Comerciantul:* Controlul activității ministerului de Finanțe.
11) *Stenotipista:* Asta nu știu.
12) *Poetul:* Habar n'am.
13) *Doamna din societate:* Nu știu.
14) *Omul de serviciu:* Nu poate judeca decât la Administrația Financiară.
15) *Elevul:* N'am făcut încă dreptul în anul ăsta, din clasa IV-a nu mai țiu minte.
16) *Absolventa:* Mi se pare că cea mai înaltă instanță financiară de control.
17) *Deputatul:* Să facă posibile fraudele în felul celor dela Monitor.
18) *Actrița:* Judecă pe contabili.
19) *Fotograful:* E la Ministerul de Finanțe și nu face nimic.
20) *Medicul:* Inalta Curte de Conturi e chemată să controleze conturile diverselor instituțiuni și să cerceteze dacă contabilitatea publică a fost bine aplicată în instituțiile care depind de stat.

IX. CE SUNT METAMORFOZELE LUI OVIDIU ?

1) *Reporterul:* O poemă în care Ovidiu înfățișează o teorie cosmogonică.
2) *Inginerul:* Poezii, o culegere de poezii.
3) *Funcționarul:* Sunt poezii latine.
4) *Negustorul ambulant:* Nu știu.
5) *Maestru zincograf:* Ceva din mitologie.
6) *Funcționarul administrativ:* Poezii lirice făcute la malul mării.
7) *Studentul:* Nu știu.
8) *Telefonista:* Nu știu.
9) *Sergentul:* Nu știu.
10) *Comerciantul:* Habar n'am, am învățat realul.
11) *Stenotipista:* Ce sunt? Ce să fie?
12) *Poetul:* Niște lucrări foarte valoroase ale lui Ovidiu.
13) *Doamna din societate:* Nu știu.
14) *Omul de serviciu:* Nu știu.
15) *Elevul:* Sunt realist!
16) *Absolventa:* Sunt poeziile lui Ovidiu scrise în exil la Tomis, desvoltarea unei teorii cosmogonice.
17) *Deputatul:* Versuri.
18) *Actrița:* Transformările lui Ovidiu?
19) *Fotograful:* Intrebați-l că e la Constanța, aproape.
20) *Medicul:* Niște versuri în hexametrii, în care poetul descrie mitologia latină. Niște povești ce se aseamănă întrucâtva cu povestirile noastre populare.

X. CINE ESTE TUNNEY ?

1) *Reporterul:* Șampionul de box al lumii.
2) *Inginerul:* Boxeur.
3) *Funcționarul:* Fost campion mondial de box.
4) *Negustorul ambulant:* N'am auzit.
5) *Maestru zincograf:* Ha, ha, Șampionul de box!!
6) *Funcționarul administrativ:* Cel mai mare boxeur.
7) *Studentul:* Campionul mondial de box.
8) *Telefonista:* Știu că tunetul este un bombardament.
9) *Sergentul:* Nu știu.
10) *Comerciantul:* Campionul de box al lumii.
11) *Stenotipista:* Un boxeur.
12) *Poetul:* Ăla care s'a bătut cu Dempsey.
13) *Doamna din societate:* Boxeurul ăla renumit.
14) *Omul de serviciu:* Cel mai mare boxeur.
15) *Elevul:* Campionul mondial de box la categoria Poid-lourd.
16) *Absolventa:* Vreun boxeur.
17) *Deputatul:* Rivalul lui Dempsey.
18) *Actrița:* Ah Tunney, feibletea mea.
19) *Fotograful:* Boxeur.
20) *Medicul:* Boxeurul? Este dacă nu mă 'nșel campionul de box. Nu știu dacă e el sau Dempsey. Ii confund mereu.

XI. CE ESTE UN DYNAMO ?

1) *Reporterul:* Un motor care produce curent electric.
2) *Inginerul:* Generator de curent electric.
3) *Funcționarul:* O mașină care prin rotație și frecare dă curent electric.
4) *Negustorul ambulant:* Nu știu.
5) *Maestru zincograf:* Dynamo este un motor care produce electricitate.
6) *Funcționarul administrativ:* Un aparat electric.
7) *Studentul:* Un aparat mecanic, care desvoltă electricitatea.
8) *Telefonista:* Nu știu.
9) *Sergentul:* Nu știu.
10) *Comerciantul:* Un aparat electric de produs curent.
11) *Stenotipista:* Nu știu.
12) *Poetul:* Partea aia a motorului.
13) *Doamna din societate:* Un motor care produce curent electric.
14) *Omul de serviciu:* La automobil.
15) *Elevul:* Un motor care dă curent electric.
16) *Absolventa:* Un motor care produce electricitatea.
17) *Deputatul:* La tramvai.
18) *Actrița:* Dă curent.
19) *Fotograful:* Dela motor.
20) *Medicul:* Un dynamo? Un motor electric care pe baza principiului că fierul devine magnetic când îl străbate un curent electric și pe baza întreruperii de curent dă loc la o forță întrebuințată în industrie.

XII. ȘTIȚI CE ESTE CALEA LACTEE ?

1) *Reporterul:* O aglomerațe de stele.
2) *Inginerul:* Aglomerația de corpi cerești.
3) *Funcționarul:* Este un ansamblu de stele foarte vesel în plan.
4) *Negustorul ambulant:* Nu știu.
5) *Maestru zincograf:* Este un organism?
6) *Funcționarul administrativ:* O pată albă în formă de șosea care se află pe cer.
7) *Studentul:* Un șir de stele mărunte pe cer.
8) *Telefonista:* Am auzit de ea, dar n'o cunosc.
9) *Sergentul:* De asta se ocupă astronomii.
10) *Comerciantul:* O constelație cerească.
11) *Stenotipysta:* Pe cer, calea laptelui
12) *Poetul:* Constelația ceea...
13) *Doamna din societate:* Dunga albă de pe cer.
14) *Omul de serviciu:* Sânul.
15) *Elevul:* Este ceva de pe cer, dar nu pot ști precis. Fiindcă n'am învățat încă astronomia.
16)*Absolventa:* Este dâra luminoasă pe cer.... etc.
17) *Deputatul:* Nebuloasă.
18) *Actrița:* Albeața de pe cer.
19) *Fotograful:* O stradă în București.
20) *Medicul:* Mă întreb dacă sunt stele sau nu? Iți voiu răspunde popular: O fâșie luminoasă ce se vede pe cer și mi se pare că se compune dintr'o cantitate de stele invizibile pentru ochiul liber.

XIII. CE DEOSEBIRE ESTE INTRE COPITA CALULUI ȘI A VACII ?

1) *Reporterul:* Nedespicată și despicată.
2) *Inginerul:* A vacii bifurcată, a calului nu.
3) *Funcționarul:* A calului întreagă și a vacii despicată.
4) *Negustorul ambulat:* Intreagă și despicată.
5) *Maestru zincograf:* A vacii despicată, a calului întreagă.
6) *Funcționarul administrativ:* Calul poartă o copită de fier, vaca una de celuloid.
7) *Studentul:* A calului întreagă, a vacii despicată.
8) *Telefonista:* Par'că vaca are copită?
9) *Sergentul:* Una-i despicată și alta nu.
10) *Comerciantul:* A calului întreagă a vacii în doi lobi.
11) *Stenotipista:* N'am văzut nic i odată nici o copită.
12) *Poetul:* O deosebire de formă, de construcție organică.
13) *Doamna din societate:* Nu știu, nu m'am uitat nici odată.
14) *Omul de serviciu:* Nedespicată și despicată.
15) *Elevul:* Una-i mare și alta-i mai mică.
16) *Absolventa:* Una se poate potcovi și cealaltă nu.
17) *Deputatul:* A calului e potcovită.
18) *Actrița:* Nu frecventez grajdurile!
19) *Fotograful:* La cai copita e 'ntreagă, la vaci în două în fiecare unghie.
20) *Medicul:* Dintr'o bucată și despicată în două.

XIV. DE CÂND DATEAZĂ PIRAMIDELE EGIPTULUI ?

1) *Reporterul:* Au vechimea care le-a dat-o Napoleon.
2) *Inginerul:* Keops, Kefren și Mikelinos. Circa 2.000 de ani.
3) *Funcționarul:* După timpul lui Keops.
4) *Negustorul ambulant:* De când lumea.
5) *Maestru zincograf:* Din anul 67—68 după Hristos.
6) *Funcționarul administrativ:* Din timpul lui Faraon.
7) *Studentul:* 40—50 de veacuri înainte de Hristos.
8) *Telefonista:* Nu știu.
9) *Sergentul:* Nici n'am auzit de ele.
10) *Comerciantul:* 6.000 de ani.
11) *Stenotipista:* 1.000 de ani.
12) *Poetul:* Nu știu precis.
13) *Doamna din societate:* 2.000 de ani.
14) *Omul de serviciu:* Nu știu.
15) *Elevul:* 3.000 sau 4.000 de ani.
16) *Absolventa:* Dela Keops, Kefren și Mikelinos. Circa 4.000 de ani.
17) *Deputatul:* „40 de secole ne privesc din vârful acestor piramide".
18) *Actrița:* Câteva sute de ani.
19) *Fotograful:* De câteva mii de ani.
20) *Medicul:* De pe vremea Faraonilor care le-au construit. Aproximativ 2.000 de ani înainte de Hristos.

XV. CE DEOSEBIRE ESTE INTRE STELE FIXE ȘI PLANETE ?

1) *Reporterul:* Stelele fixe dau lumină, pe când planetele nu.
2) *Inginerul:* Planetele fac parte din sistemul nostru solar, pe când stelele fixe nu.
3) *Funcționarul:* Steaua fixă este un corp ceresc, care nu-și schimbă poziția față de pământ, pe când planeta da.
4) *Negustorul ambulant:* Nu știu.
5) *Maestru zincograf:* Astronomia este cam grea pentru mine.
6) *Funcționarul admnistrativ:* De care planetă?... Planeta are coadă și steaua fixă nu.
7) *Studentul:* Stelele fixe sunt sori, planetele sunt stele care se învârtesc în jurul soarelui.
8) *Telefonista:* Nu știu.
9) *Sergentul:* Steaua e fixată, planeta se mai mișcă.
11) *Stenotipista:* Nu știu.
11) *Stenotipysta:* Nu știu.
12) *Poetul:* Nu știu.
13) *Doamna din societate:* Stelele nu se mișcă, pe când planetele da.
14) *Omul de serviciu:* Habar nam.
15) *Elevul:* Ți-am mai spus că nu știu astronomie.
16)*Absolventa:* Planetele fac parte din sistemul nostru solar pe când stelele fixe, sunt rupte din alți sori, sau sunt singure sori.
17) *Deputatul:* Planetele sunt mobile.
18) *Actrița:* Planetele nu luminează.

19) *Fotograful:* Unele stau pe loc şi planetele au coadă.

20) *Medicul:* Planeta, spre a spune astfel e o stea fiică, ruptă din una mai veche, în jurul căreia se roteşte şi se roteşte şi în jurul ei. De obiceiu prin planete se înţeleg stele fiice ale soarelui, adică din sistemul nostru solar. Stelele fixe or fi şi ele nefixe, sunt însă independente faţă de alte corpuri cereşti.

XVI. CE ESTE O SINCOPĂ?

1) *Reporterul:* O întrerupere bruscă a unei mişcări ritmice.

2) *Inginerul:* In muzică, o pauză, în medicină o întrerupere a funcţiunii inimii sau a plămânului.

3) *Funcţionarul:* Un atac de inimă.

4) *Negustorul ambulant:* Sincopa, o fi luna?

5) *Maestrul zincograf:* Sincopa este o criză dureroasă, mai bine zis un acces.

6) *Funcţionarul administrativ:* O întrerupere care intervine şi la inimă şi la muzică.

7) *Studentul:* Când îţi vine rău la un moment.

8) *Telefonista:* O criză de nervi, de moarte şi de durere.

9) *Sergentul:* Este atunci când cineva cade în nesimţire.

10) *Comerciantul:* Un atac nervos care produce leşin.

11) *Stenotipista:* Ştiu ce e, dar nu ştiu cum se exprimă, când îl apucă pe cineva leşinul.

12) *Poetul:* Şi ceva medical şi ceva muzical.

13) *Doamna din societate:* Un leşin.

14) *Omul de serviciu:* Nu ştiu.

15) *Elevul:* O pauză de muzică.

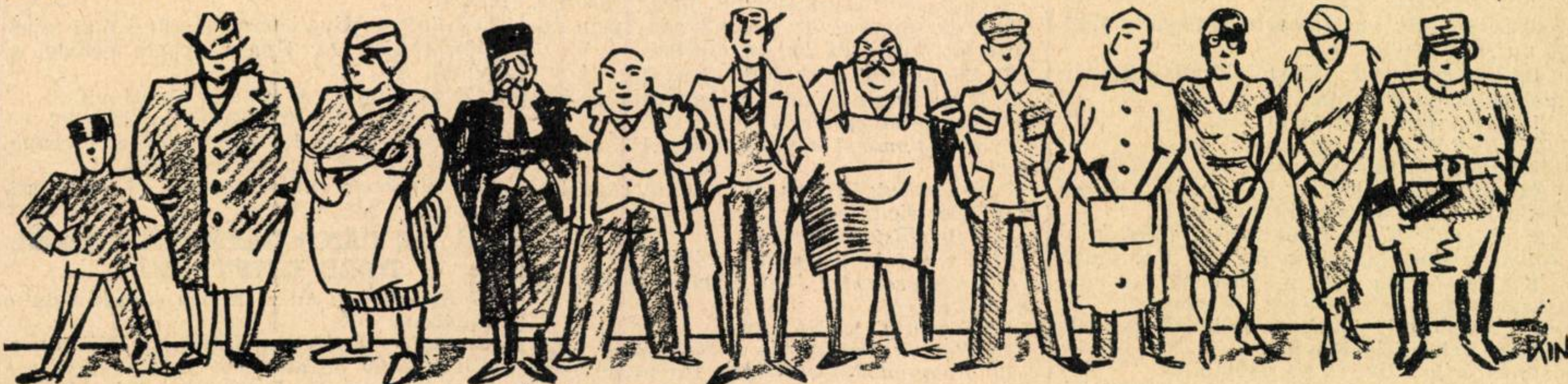
16) *Absolventa:* In medicină o oprire bruscă a organelor, urmată de leşin şi în muzică o pauză.

17) *Deputatul:* O încetare bruscă a inimii.

18) *Actriţa:* Când îţi vine ameţeală.

19) *Fotograful:* Cârcei.

20) *Medicul:* Fiind medic. sunt scutit cred să răspund la această întrebare elementară.

Păsări din alte vremuri

REPRODUCEM aci o fotografie, reprezentând o reconstituire de muzeu. In dreapta, se poate vedea pasărea cea mai mare care a existat vreodată **Moa**, din Noua Zeelanda, în comparaţie cu un om, indigen din această provincie.

Acum vreo 400 de ani, când faimosul explorator olandez **Jean Abel Tasman,** a descoperit Noua Zeelanda, păsările **Moa** cutreerau munţii şi văile acestei ţări. Fotopriile ouă. Şi astăzi e în vigoare, în Noua Zeelandă, un premiu de 1000 lire sterline, pentru acel care va putea găsi o fosilă de ou de **Moa.**

Pasărea **Moa**, a însemnat probabil ultimul semn al vremurilor, când păsările erau giganţii pământului. Din punct de vedere ştiinţific, o pasăre nu-i decât o reptilă care e împodobită cu pene. Fosile dela o pasăre gigantă, din epoca terţiară au fost de curând găsite în Patagonia. Ştiinţa a numit-o „Phororhacos". Pasărea avea capul asemănător unuia de cal şi în mărime rivaliza cu

grafia este luată după o reconstituire de oseminte găsite, ale acestei păsări.

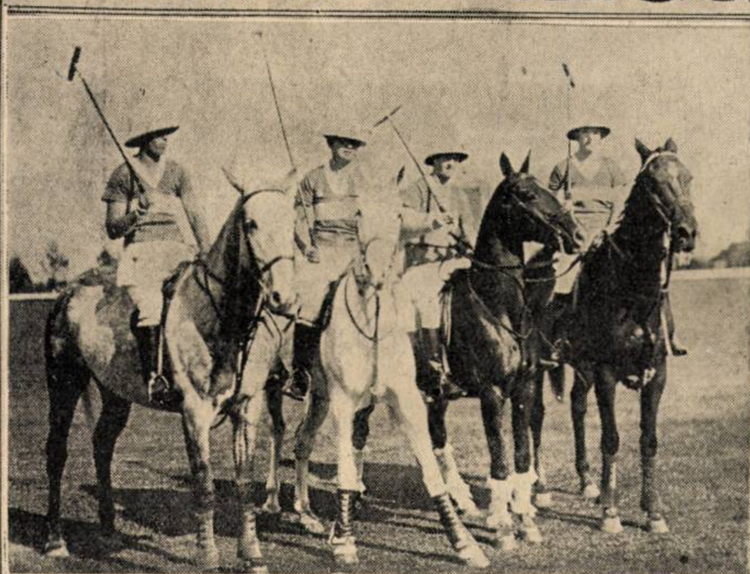
Omul cu care este făcută comparaţia în fotografie, este un maur de talie potrivită, din acei cari trăesc în Noua Zeelandă.

După numeroasele oseminte găsite, s'a putut deduce că această pasăre gigantică, se găsea altădată în mare număr prin acele locuri. Dispariţia lor cu desăvârşire, se datoreşte desigur faptului, că păsările, într'o epocă de foamete, şi-au mâncat proMoa din Noua Zeelandă, sau cu aceea numită **„Roa"** din Madagascar.

Atât **„Moa"** cât şi **„Roa"** pot fi socotite păsări din evul mediu, pentru că ultimii descendenţi ai lor, au trăit doar cu câteva secole în urmă.

Pasărea **„Roa"** e menţionată şi în povestirile intitulate **„Nopţi arabe"**. Reamintim că într'una din aceste povestiri, se spune că marinarul **Sinbad** a fost ridicat şi transportat de o asemenea pasăre gigantă.

Lumea aleasă se amuză

Tinerele americance jucând polo călare.

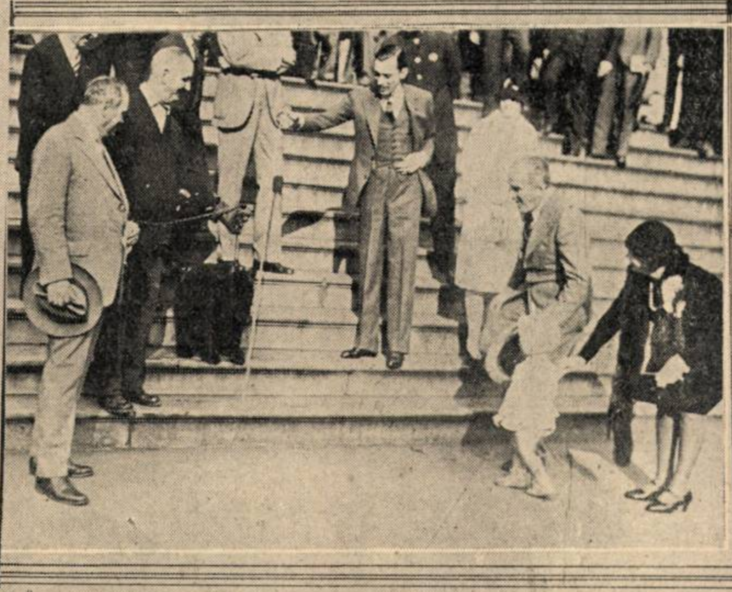

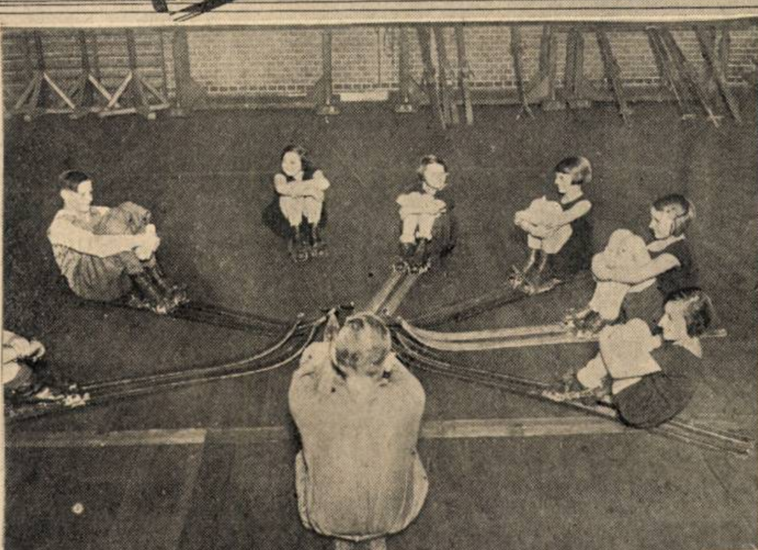
Ministrul de externe al Franței, Aristide Briand, la o partidă de vânătoare la castelul său din Rambouillet

Cavalcadă matinală pe șoseaua Kisseleff.

Primarul New-Yorkului botează pe scările primăriei un ursuleț

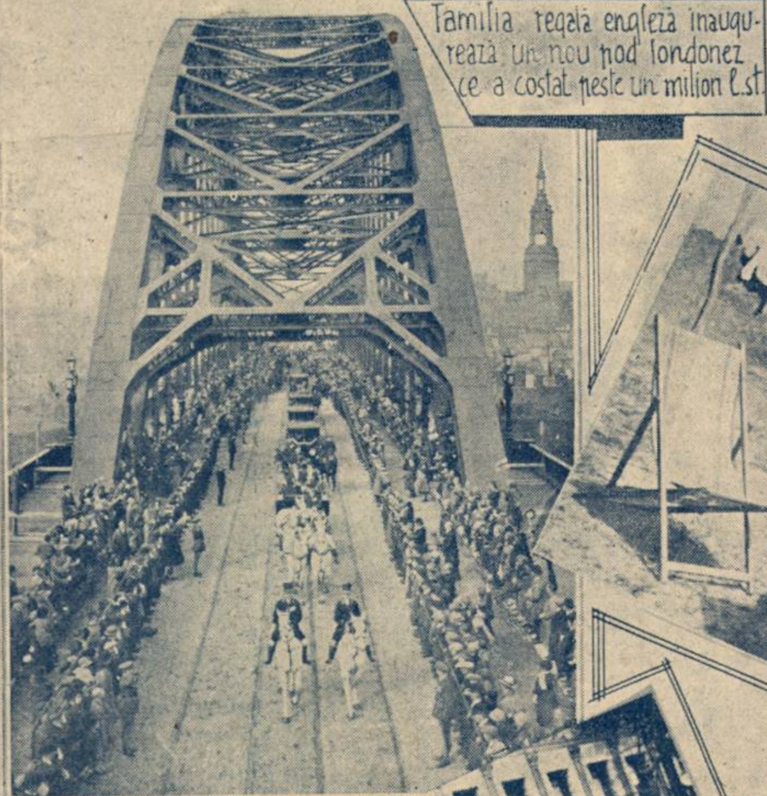

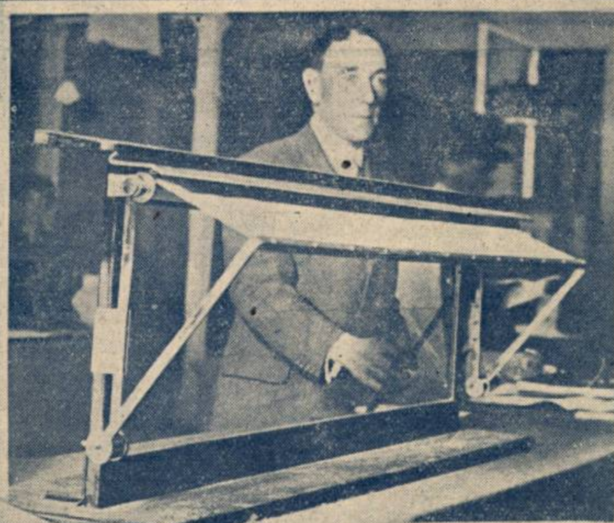
La Charlotenburg copii învață și în timpul verii într'o sală închisă sky-ul.

KINDLER

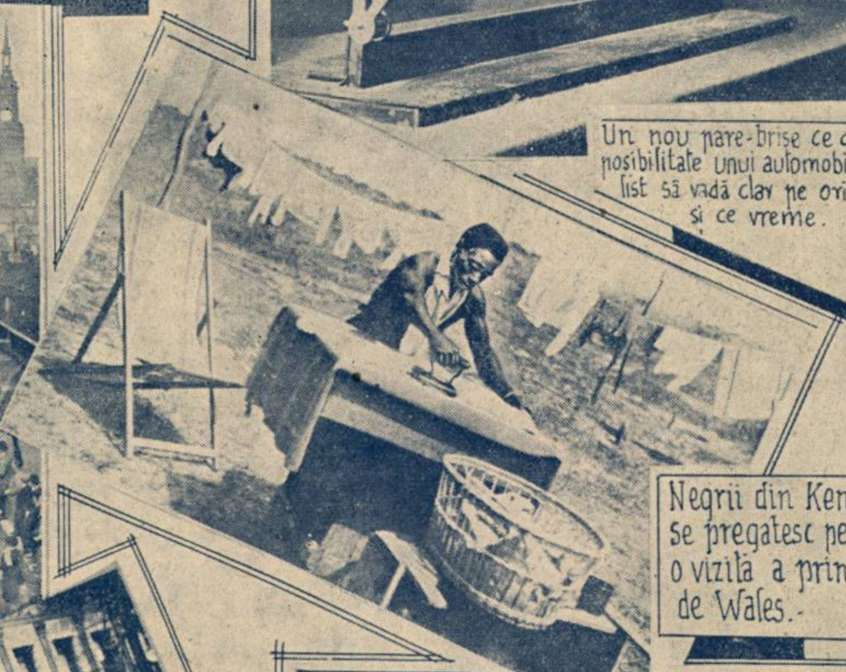
Curiozități

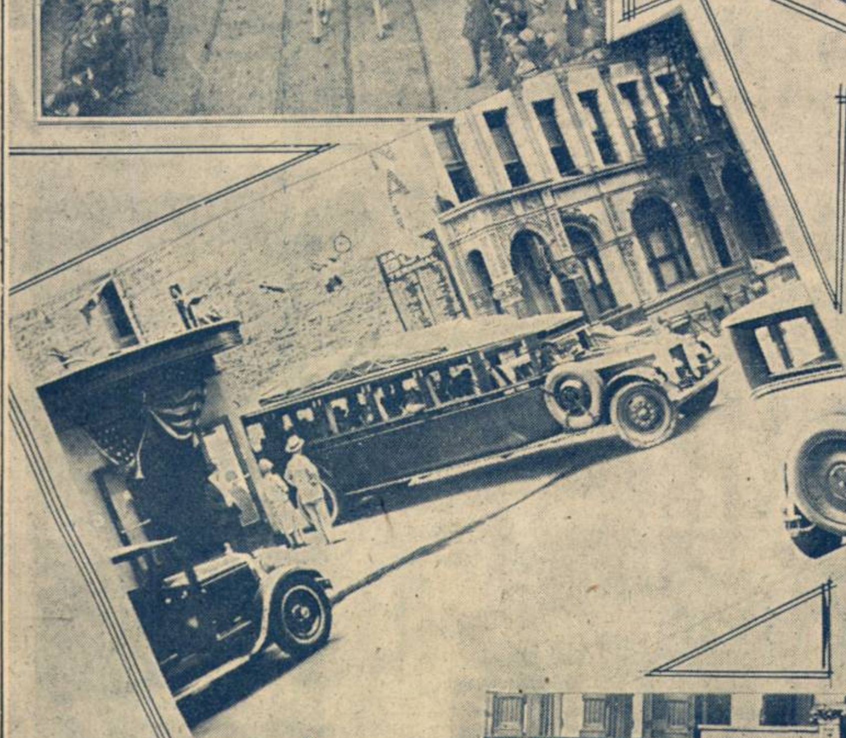
Familia regală engleză inaugurează un nou pod londonez ce a costat peste un milion L.st.

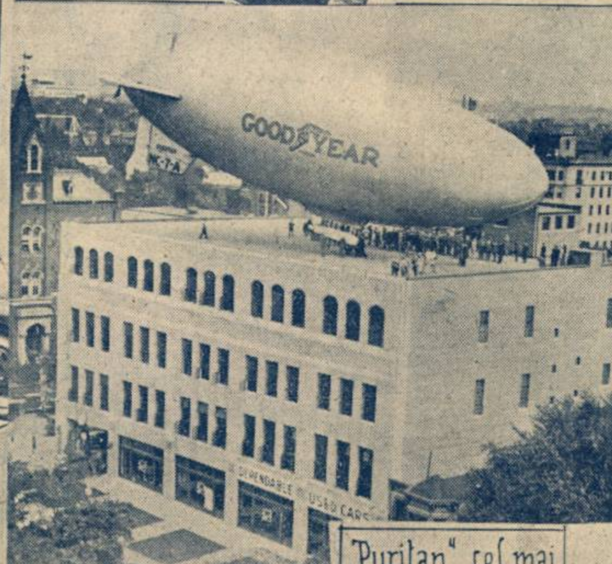
Un nou pare-brise ce dă posibilitate unui automobilist să vadă clar pe ori-și ce vreme.

Negrii din Kenya se pregatesc pentru o vizită a prințului de Wales.

Cea mai lungă linie de autobuze din lume: New-York — Los Angeles: 4500 kilometrii

„Puritan" cel mai mic dirijabil din lume, ancorând pe acoperișul unui zgârie-nori din New-York.

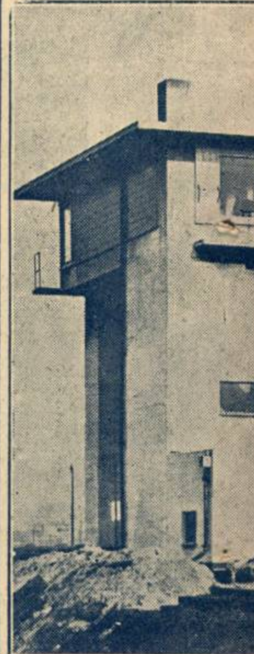
Cea mai îngustă casă din Anglia, are lățimea de 1.20 mtr. și înalțimea de 5.10 mtr.

Bărbier indian își ... cerul

Comandantul Byrd (st... lul Sud, își ia răm...

Cabină de ace mod... fera...

„face meseria", sub
liber

ânga), plecând la Po-
as bun dela amici

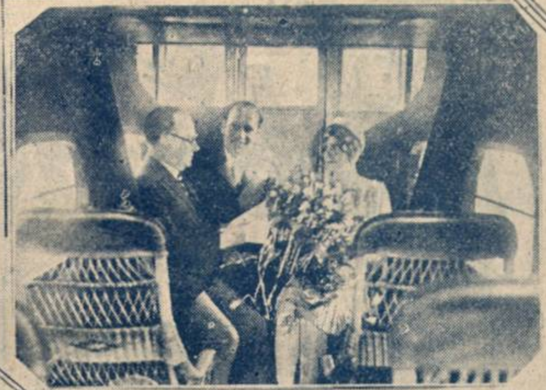

ernă, pentru cale
tă.

Oameni fapte și idei

Celebrul bas rus Chaliapin, ascultându-si glasul la gramofon.

Americanii sunt grabiti: o căsătorie în avion

Mamă egipteană în costum național își duce copii la bae.-

Camera de dormit în argint a regelui Angliei, din trenul său special.

După un vechiu obicei englez judecătorii se duc la sedinta de deschidere a tribunalului cu peruci de lână pe cap.

Membrii unui club de rugby din Dorthmouth, poartă măști cu ochelari.

Rubrica Cinematografică

Pat şi Patachon

PAT şi Patachon formează o singură definiţie. De-aceea nu le facem biografia separat.

Harald Madsen—Patachon — e născut în Silskborg, Danemarca. A debutat incidental la vârsta de 3 ani, pe arena unui circ, unde fusese atras de jocul vesel al clownilor. Mai târziu a devenit un veritabil artist de circ, apărând sub diferite măşti: clown, jocheu, ventrilog, acrobat şi chiar făcea pe „omul şarpe“. La una din aceste reprezentaţii, a fost zărit de regisorul Lauritzen, care căuta un partener, lui Carol Schenström-Pat.

Acesta ca şi tovarăşul său nedespărţit, a avut o tinereţe plină de mizerii. Fiind silit să muncească încă de când era copil, — tatăl său fiind invalid din cauza unui accident de automobil, — pe lângă slujbă, se ocupa şi de teatru, iar mai târziu de cinematograf, fiind printre primii artişti de cinema danezi. In timp ce lucra cu regisorul Lauritzen, acesta se gândi să-i dea lui Pat un tip cu totul opus, Patachon şi astfel s'a născut perechea celebră.

Astăzi nu credem să fie un colţ din Europa unde Pat şi Patachon să nu stârnească hohote de râs, căci aceasta le este meseria: să distreze publicul, în timp ce vagabondează neîncetat.

Activitatea regisorilor

GEORGE FITZMAURICE...

..realizează în insulele Hawai, **„Strandel in Paradise“**, cu **Milton Sills** şi **Dorothy Mackaill** în rolurile principale.

SIEGFRIED PHILIPPI...

..regisează în Gange filmul **„De Herr vom Finanzamt“**. Interpreţi principali: **Gritta Ley Carry Bell, Else Reval**, etc.

E. W. EMO...

...a angajat pe **Carry Bell** pentru a interpreta rolul principal din filmul ce-l realizează pentru „Strauss-film“: **„Spelunke“**. Partenerul ei va fi artistul vienez **Igo Sym**.

HOWRAD HAWKS...

...a fost însărcinat de Fox film cu regia filmului **„Blaue, junge, blonde Mädchen“**, în care pentru prima oară apar alături, frumoasa **Louise Brooks** şi **Victor Mk. Lagden.**

Ecouri cinematografice

UN GRUP DE ROMÂNI din America, a înfiinţat un club cu denumirea de „The Nick Stuart Roumanian Fan-Club“, care va ţine în curent pe românii din noul continent, cu activitatea compatriotului nostru Nick Stuart, un artist renumit în America, — dar necunoscut la noi. Clubul amintit mai sus, va interveni pe lângă firma „Fox“, ca să realizeze un film cu subiect din viaţa românească, în care rolul principal să fie deţinut de Nick Stuart.

„CINE-MONDIAL“, noua revistă cinematografică, care apare la 1 Decembrie sub conducerea d-lui Valentin Podeanu, redactorul nostru cinematografic, — va deschide o nouă eră în presa filmului. Dealtfel şi subtitlul: „Revistă lunară de propagandă cinegrafică“, desvălue un întreg program.

PRINŢUL STUDENT“ din *„Heidelbergul de altă dată“* e titlul românesc al filmului mult aşteptat şi în care apar *Ramon Novarro* şi frumoasa *Norma Shearer.* Regia aparţine marelui *Ernst Lubitsch*, care a unit rutina sa germană cu technica americană. Acest film, căruia toată presa străină îi consacră articole elogioase, se va reprezenta în curând pe ecranul unei săli selecte din Capitală.

Unde mergem?

CINEMATOGRAFELE „SELECT“ şi „BOULEVARD“, reprezintă frumoasa comedie *„Maestatea Sa ...Servitorul“.*

CINEMA „TRIANON“ proectează interesanta realizare a lui Murnau: *„Răsărit de Soare“*, cu *George O'Brien* şi *Janette Gaynor*, în rolurile principale.

CINEMA „CAPITOL“, reprezintă *„Spioana“* în regia lui Fritz Lang.

CINEMA „SCALA“, pe lângă revista *„Ca la mama acasă“*, reprezintă şi filmul *„Aşa-i Parisul“*, cu *Monte Blue.*

CINEMA „ELITE“, proectează filmul *„Ispitele trupului“*, cu marele *Emil Iannings.*

Jackie Coogan **se află actualmente împreună cu părinţii şi fratele său mai mic la Paris, unde apare pe scena unui teatru de varietăţi. Fotografia de faţă e luată la hotelul „Scribe“ din Paris.**

Mae Murray arestată

Maë Murray **e arestată de un poliţist din Santa Monica, deoarece a intrat cu sila în casa arhitectului Jack Donovan din Hollywood.**

Poşta Cinefililor

NANU. — Pentru Werner Fuetterer vezi răsp. Mady. Hary Liedtke are 40 de ani, iar Wilma Banky, 25.

VICTORIA. — De Bagradide e armean, iar nu francez, cum din greşeală v'am anunţat.

E. MACRY. — Gloria Swanson, Co. United artists studio, Hollywood, Calif., U. S. A., Josefine Backer, neavând o adresă fixă, îi puteţi scrie prin intermediul revistei „Mon Ciné“, Paris (X-éme) 3 Rue de Rocroy, care i-o va transmite.

ORTANSE. — Vă satisfacem cu cea mai mare plăcere cererea. Suzi Vernon, Paris (12) 46, Boulevard Soult, sau Co. Universum film Berlin SW. 68, Kochstrasse 6-7. Ii puteţi scrie în limba franceză sau germană. 2) Ernst Verebes, Berlin W, Pragerstrasse 13. Ii puteţi scrie în limba maghiară sau germană. 3) Brigitte Helm, Berlin Friedenau, Fehlerstrasse, 4. Ii puteţi scrie în limba germană.

O. CAZABALIAN. — Aveţi toată dreptatea; dar n'a fost din parte-mi decât o momentană scăpare din vedere, din cauza prea marei aglomerări de întrebări. Mulţumiri pentru cuvintele ce ni le adresaţi.

ELGA. — 1) Harry Piel, Berlin W. 15 Kostanzerstrasse, 7. 2) Harry Halm, Berlin Halensee, Westfälischerstrasse, 31. 3) Lilian Harvey, Berlin-Friedenau, Düsseldorferstrasse, 105.

MIA. — 1) Ben Lyon, Co. The Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A. Are 27 de ani. 2) Pentru adresa artistei Lilian Harvey vezi răsp. Elga. Are 22 de ani.

LYA OTTI. — 1) Altă cale nu e decît să vă adresaţi unui regisor pentru a vă face o probă. 2) Jackie Coogan, are 15 ani şi actualmente face un turneu cu familia sa prin Europa, aşa că o adresă fixă nu are. Vă sfătuesc să-i scrişi pe adresa din America: Co. Th. Standard Casting Directory, 616 Taft Building, Hollywood, Calif., U. S. A., aşteptând mai mult timp răspunsul. 2) Lily Damita are 22 de ani; Lya de Putti, 27; Nita Naldi, 34; iar Lya Mara, 31 de ani.